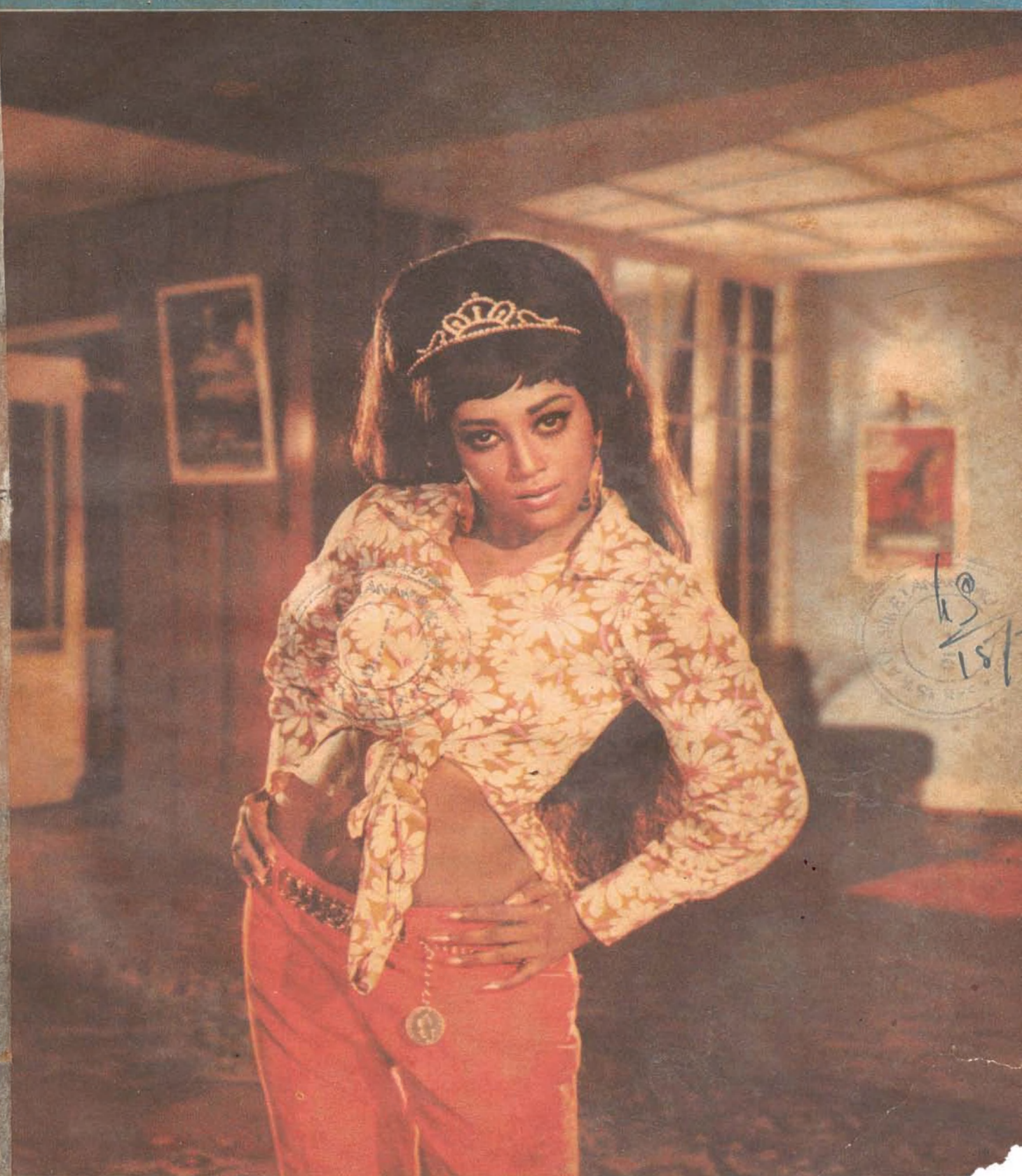
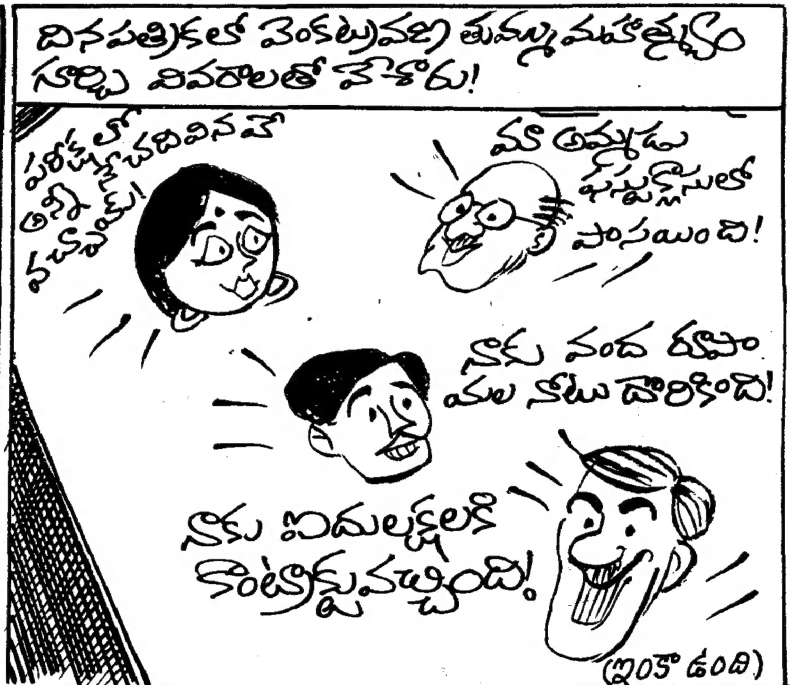
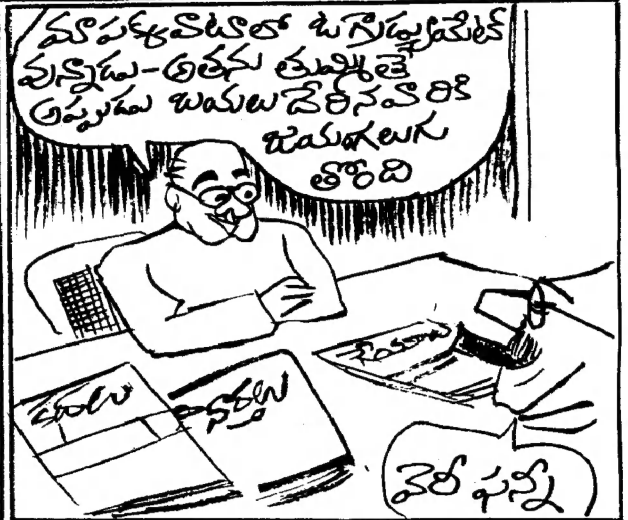
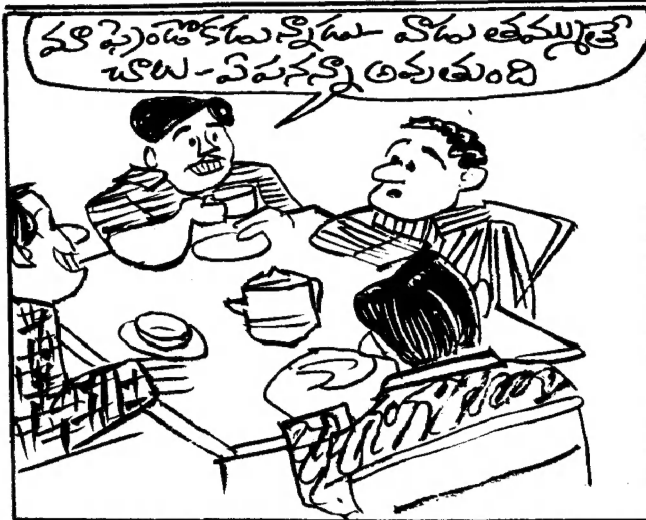
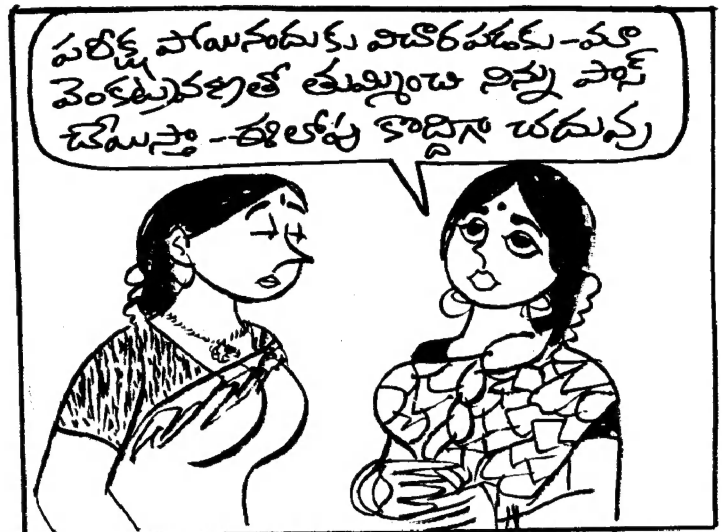

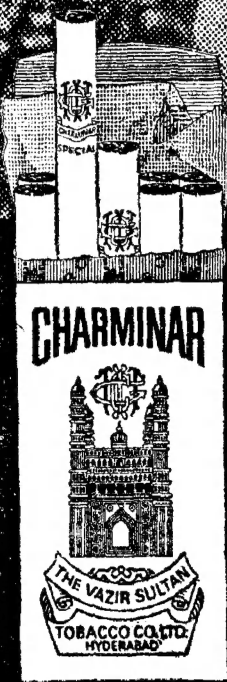
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

21-7-72

50

విశ్రాంతి పొందండి! చార్మినార్ త్రాగండి.

అప్పుమైన మేలిరకం పొగాకుల
పరిమళము కమ్మదనం అనుభవించండి.

చార్మినార్ సిగరెట్టు రుచియే ఇండియాలో
అది విశేషంగా అమ్ముతున్న కారణం.

చార్మినార్ టెబాకో!

CHARMINAR

ప్రపంచ భద్రత
'సుభద్ర'గా శ్రీమతి గాఁదీ

సిమ్లాలో భారత-పాకిస్థాన్ అధిపత్యక సమావేశం, తే 28-6-72 నిండి శ్రీమతిగాంధీ (శ్రీ భుట్టోల పెద్ద చర్చలు ప్రారంభమయినవి. దీని ఫలితమేమిటో ఎలా గుంటుందో యని విశ్వమానవాళి ఎదురు చూస్తుంది.

ఆగియా-అఫ్రికా దేశాలలో యూరోపియన్ వర్తకవాణిజ్యవేత్తల పెత్తనాన్ని అటవాయించి కమ్యూనిస్టు-కేపిటలిస్టు సైనిక శిబిరాలకు దూరంగా ఆహింసాపాదన నిర్మింపబడిన- గాంధీయన్ భారతీయ వ్యవస్థకు ప్రతినిధిగా శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ సిమ్లా సమావేశములో పాల్గొనుచుండగా, శ్రీ భుట్టో ఎవరికి ప్రతినిధిగా హాజరు యగుచున్నది అనుచిక్కడములేదు. అందుచేత శ్రీ భుట్టో పాకిస్థాన్ అధ్యక్షుడుగా పాకిస్థాన్ తరపున ప్రతినిధిగా సిమ్లా అధిపత్యక సమావేశంలో పాల్గొంటున్నప్పటికీ భుట్టో స్థానభిషేకంలోనే యున్నాడనవలసి వస్తున్నది. కారణం- అక్కడ సైన్యం భుట్టోను నేడుగా రాజ్యాధికారంలో ప్రతిష్ఠించియున్నది. అందుచేత భుట్టో పాకిస్థాన్లో సర్వాధికారి కావేరదు. భారతదేశంలో 1971 మార్చిలో జరిగిన మధ్యంతర ఎన్నికలు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీని ఏకైక నాయకురాలుగా భారతజాతి ఎన్నుకున్నది. భుట్టో పరిస్థితి అదికాదు. సదరు కమ్యూనిస్టు-కేపిటలిస్టు సైనిక శిబిరాల సదుపాయాగతాదుటూ ఎలూ తెల్పుకోలేని కొరగాని ప్రతినిధిగా పాకిస్థాన్ అధ్యక్షుని పేరుతో సిమ్లా సమావేశంలో చర్చలు జరుపుతున్నాడు. తనకు కావలసినదేమిటి? భారత స్వతంత్ర్య ప్రజాపరిరక్షణము మాత్రముకాదు. భారతీయుల స్వతంత్ర్యాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయజూసేవారు నిర్మించిన మాయదారి పాకిస్థాన్ మాయమైపోతుందేమోనన్న భయం సీక్కుతంటున్నది. బంగ్లా అవతరణలో ఆది మరీ జలపడిపోయినది. సైనికుల రాజకీయాలలో భుట్టో

ఉత్తరం

ఇరుక్కుని పోయాడు. నిజమైన రాజకీయవేత్తగా ఆయన సిమ్లాలో పాల్గొనలేదు. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు-కేపిటలిస్టు సైనిక విషవలయంలో పాకిస్థాన్ చిక్కుపడి యున్నది. దానినుండి బంగ్లాను, భారత్ విడిపించివేసినా మిగిలిన పాకిస్థాన్ను స్వతంత్ర దేశంగా అవతరింపజేయగలదా! యని విశ్వమానవాళి ఎదురు చూస్తున్నది. వ్యాధి ముడరక ముందే సంస్కృతీకరులు- చరిత్రకారులు-సంఘటిత వడడం అవసరం. లేని యెడల విశ్వశాంతి లేదు.

ప్రాచీన భారతీయ వ్యవస్థాకారుల 'సుభద్ర' శాంతి నాయకత్వంలో సాగిన శ్లేష-వైష్ణవ-సైనిక శిబిర కురుక్షేత్ర సంగ్రామానంతరం అవతరించిన బృహత్తం విశ్వమానన శాంతిని నిర్మించినటులగానే నేడు కమ్యూనిస్టు-కేపిటలిస్టు సైనిక శిబిర సంగ్రామ క్షేత్రంలో సుభద్రలా శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ నిర్మిస్తున్న భారతీయ వ్యవస్థ విశ్వశాంతికి ఆటపట్టుగా నిలిచియుండగలదు. కావుననే విశ్వమానవాళి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీని శాంతినాయకురాలిగా దర్శిస్తున్నది. భారతీయ సంస్కృతీకరులు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీని 'సుభద్ర'గా దర్శించగలరు.

మేఘవరం జగ్గరావు, చిన్నారావు (కొమరాడ)

30-6-72 సత్రికో ఉత్తరాల శీర్షిక క్రింద ప్రచురించిన శ్రీ రావకొండ శ్రీధర్ గారి ఉత్తరం చదివాను.

శ్రీ రా. శ్రీధర్ గారు భూమిలేనివారనుకుంటాను. అందుచేతనే వారు శ్రీ సూరిగారి భావాలు ఆలా తృణీకరించారు. భూస్వాములకు రైతులకు గల వ్యత్యాసం చాలా బాగా చూపించారు. అయితే

ఆ రెంటికీగల సంబంధమును మరచిపోయాడని కుంటాను. వారన్నట్లుగానే తనపాలం దున్ని దానిపై ఆధారపడి వుండి వ్యవసాయమే తన ముఖ్యవృత్తిగా చర్చిస్తాడు 'ఫార్మర్ లే రైతు' అనబడతాడు. అయితే అంత చప్పనడంబెందుకుంటారు- సంపాదనకు. సంపాదన ఎక్కువయితే ఆ 'రైలే' కొద్ది ఎకరాలకు యజమానియై భూముల్లేని (పేద) రైతులకు పారితోషికం చెల్లించుచూ పనులు చేయించుకొని ఆ సైన్ వచ్చిన రాభాల్ని జేబులో పెట్టుకొంటున్నాడు. ఈ విధంగా అటు భూముల్లేనివారికి ఉపాధి కల్పించుచూ, ఇటు రాభం పొందుచున్నవాడేమో శ్రీధర్ గారి 'భూస్వామి'కి అర్థం.

అంటే పాలంలేని 'రైతు' కూలిజేబుకుని సంపాదించి భూమికి 'యజమాని' యై తన వాత 'భూస్వామి' అవుచున్నాడు. ఇట్లా అయితే రైతుకూ భూస్వామికి లేదా ఏమిటి? అసీలోనా? (అంత అమాయమనకెందుకు?) వాడు చచ్చి పడి సంపాదించాడు, అనుభవించుతాడు. ఈ అనుభవించే భూస్వామి వద్దనుండి కొంచెం (ఎక్కువగానే) భూమి మనం (చట్టం) తీసుకుందామా? అయితే అడటి ఆలోచిద్దాం.

ఇక్కడ రైతుకూ, ఉద్యోగిమీదకూ ఒక సరిక కనపడుతోంది. ఈ ఉద్యోగిమీద మొదట టెంపరరీగానే చేరి, యల్.డి.సి., యు.డి.సి., యై చివరికి అఫీసర్ అవుతున్నాడు. అఫీసర్ అయిన తరువాత (భూస్వామిని రైతుగా చేయమన్న ట్రే) తిరిగి యల్.డి. సి.,గా పని చేయమని ఎందుకు అడుగుతాడు? (జాబ్ సీరింగ్!) దేశంలో అంతమంది పెరుద్యోగాలలో బాధపడుతున్న తరుణంలో యీ అఫీసర్ తొలగించి బదులుగా అదే వీధిలో నలుగురు 'యల్.డి.సి.'లను చేర్చుటంటే మరో ముగ్గురుకు ఉపాధి కల్గి తుంది గదా. ఇట్లా చేస్తే అఫీసరుకు అధికార పరిధి తగ్గి అధికారం దుర్వినియోగం వాడువదా. (అంచాల రేలు కూడా చిక్కుతుంది). దీన్ని బట్టి చూస్తే భూమిమీద చట్టం చేశాకే మరీ కర్ర, ఉద్యోగిమీద చట్టం రాభంరాదుకం అని పిస్తోంది.

రావుచందరి, (మద్రాసు)

30-6-72 సత్రికో ప్రచురించిన రావకొండ శ్రీధర్ (పైద్రాబాద్) గారి ఉత్తరం చూచినాక మీకు ఈ ఉత్తరం ప్రాయోగిని ఆలోచన వచ్చినది.

'భూకమతాల - పరిమితిచట్టం' గురించి - 2-6-72 సంచికలో మల్లాది సూరిదాసుగారు ప్రాసిన వ్యాసం శ్రీధర్ గారు పరిగ్న అర్థం చేసుకోవలేదని తలుస్తాను.

శ్రీధర్ గారి దృష్టిలో రాష్ట్రంలోని రైతులందరూ భూస్వాములగానే కనపడుతున్నారనికంటాను. వీరు చెప్పినట్లు 100, 200లు ఎకరముల పాలెను పుచ్చువారు రాష్ట్రంలో ఎంతమంది వున్నారు? ఈ చట్టం వలన కేవలం మధ్య తరగతి వారే అనగా 40 ఎకరాలలోపు భూవసతి కలవారు అర్జీకంగా వారే

వ్యవసాయ ప్రాచుర్యం!

అనామధేయని ఆత్మకథ

శ్రీమంత్రి వ. హనుమంతరావు

'ఆత్మకథ'

తల నొప్పి? అనాసిన్

**సోఫీ నివారణకు మేల్తీనది. ఎందువలనంటే
అది బలీయమైనది మరియు సురక్షితమైనది.**

ఒరింపియన్ ఫుల్ థాట్ ఆడుగుడు నెపిల్ డిసాజా అనాసిన్ వాడకందారు. 'నేను ఎల్లప్పుడూ అనాసిన్ దగ్గర ఉంచుకుంటాను'. అని ఆతను అంటారు.

టెల్ టెల్మైగేనది ఎందువలనంటే ప్రపంచమంతటా ఎక్కువ
జుండి దాక్తున్న నిఫారను తేనే బాదా నివారక పదార్థాలు అనాసిన్
ఎక్కువగా కలిగియున్నది. అందువలననే అనాసిన్ తాదనుంచి
వెళ్లర నివారణ కలిగిస్తుంది.

సురక్షితమైనది. ఎందువలనంటే అనాసిన్ దాక్తు ఇచ్చే
మందుల మిశ్రమం చంటిది. మీరు దానిని సురక్షితంగా పిల్లలకు
గూడా ఇవ్వవచ్చును. అన్ని మందుల విషయంలో వలె. మీ
పిల్లలకు దీని పరిమిత మోతాదు కోసం మీ దాక్తును
సంప్రరించండి.

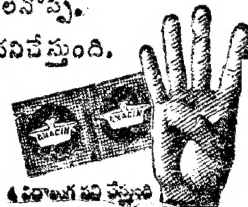
జలుబు మరియు ప్లూ వలన కలుగు నొప్పులకు. తలనొప్పి.

జుడుం నొప్పి, కండరాల నొప్పులకు మరియు పంటి నొప్పికి బాగా పనిచేస్తుంది.

అనాసిన్

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నొప్పి నివారణ

Read, User of T.M. Geoffrey Mares & Co. Ltd.

వైద్యులు గురి అగుచున్నారు. ఇటువంటి మధ్య తరగతి రైతుకు వ్యవసాయము ఎంతవరకు గిట్టుకొంటుంది? ఎంత మిగులుతుందో పైదరాబాద్ కోపువారికి తెలియకపోవచ్చు. న్యక్తియ నంటి వయస్సు తల్లిగారికి 1000 రూ.లు పుడారంగా ఇవ్వటానికి అంగీకరించిన ప్రభుత్వం, దేశమునకు వెళ్ళే ముకు వంటి రైతు విషయంలో పక్కపాత వైఖరి అవలంబించటం విచారకరం.

వేలకువేలు జీతాలు తీసుకొంటు, ఇతరదేశపు కార్మికులపై ఇండియా కార్మికుల వాడటం తమగారవానికి భంగం అని తలుస్తూ, ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్ లో తప్ప వివసించటం అలవాటులేని మంత్రులపై ముందుగా సీటింగ్ పెట్టాలని శ్రీధర్ గారి లాంటి వారు ఎందుకు అనుకోరు.

నిద్రా సంతృప్తి పెట్టాలంటే ముందు ఇటువంటి దుబారాలపై పెట్టాలి—అప్పుడుగాని ప్రజలు బాధించరు, శ్రీధర్ గారు కోరుకొనే సర్వసూచన సమావేశం అప్పుడుగాని రాదు.

—మాడినేని పురుషోత్తం, (పేరకంపూడి)

కథలు

30-6-72 సంచికలో యుగంశెట్టి కామగారు తమ కథ 'రిటైర్మెంట్'లో జయ తన భర్త, రాజా కొరకు నిరీక్షిస్తూ, వీరితో మాట్లాడి ప్రాయింట్ రూంలోకి వెళ్ళినదని, అప్పుడు నమయం అరపుతుందని, ఆలోచిస్తూ రేడియో ఆన్ చేసింది. రేడియోలో వదల్చుకోతం రిలీజయిన తెలుగు సినిమా పాటలు వచ్చినాయని వ్రాసినారు. కాని నాకు తెలిసినంతవరకు సాయంత్రం ఆరు గంటల ప్రాంతాల్లో ఏ స్టేషను నుండి కూడ తెలుగు పాటలు రావు. మరీ కామగారు దయచేసి వారు తమ కథలో వ్రాసినట్లు సాయంత్రం ఆరు గంటల ప్రాంతాల్లో ప్రవచనములోని ఏ స్టేషను నుండి తెలుగు పాటలు — ముఖ్యంగా పాతవి (అవి నాకు వాంఛనీయం) వచ్చాయో వివరిస్తే— అనవలసిందే!

యవం. డి. యిసాచాక్ మదని, (ఆకివీడు)

'క్యారిటీ' ఎంతకద కమ్మంకు కట్టినటులు అప్పుడుండెను, చదువునపుడు గణయిత కొన్ని ఇంగ్లీషు

ఉత్తరాలు

అజరాల్ కలిపి సునాయాసంగా అర్జం అయ్యేట్లు ప్రాసినందుకు వారికి నా ధన్యవాదాలు.

—డి. లక్ష్మీనది, (కామారెడ్డి)

శ్రీమతి ప్రభావతి నారాయణరావుగారు వ్రాసిన 'అపాధం' చాలా బాగా వుంది. కొత్త దంపతులకు ఒక విధంగా మార్గం చూపించారేమో!

—వనం రంగారావు, (ఇమ్మం)

సీ రి యల్

రాగధార సీరియల్ 7-7-72 సంచికలో మయని ఆతని ఒడివగారు గుండెలు ఆదుమో కున్నట్లు, ఆమె ఆతని ఒడిలో తలపెట్టుకొని ఏడ్చి నట్లు, ఆమెచేతని ఆతను స్పృసించినట్లు వ్రాశారు. ఎంత మాత్రం ప్రేమలో చూచినా ఆతను ఆమెకు మరది. అంతేకాక ఆతను ఎవో. సి. చదివిన విద్యార్థి, ఆ నయమ్మలో వదినగారిలో అంత చదువుగా వుండడం సమంజసంగా లేదని నాభావన. చెప్పుడు మాటలు విన్న అన్నగారు చెడుగా పూహించుకున్నట్లు నిమలా రామంగారు వ్రాశారు. అటువంటి సంఘటనలు కంటనడిస తర్వాత ఎటువంటి వ్యక్తి అయినా చెడుగా భావించుకుంటాడు.

—కె. వి. శ్రీరామమూర్తి, (విశాఖ)

సి సి మా

ఎంతసేపు పూట, మైసూరులో మాటంగు జరిపి బోరుకోట్లస్తున్న సమయంలో రాజస్థాన్ ఎడారి నంటి కొత్త ప్రదేశంలో చిత్రీకరణ నెరిపి, మనకు వెర్రిటే చూపించిన కృష్ణ నిబంధన తెలుగు కలనచిత్ర పరిశ్రమకు వెన్నెముకలాంటి వాడు. నందేహం లేదు.

—పి. రాంబాబు, (పైదరాబాద్)

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
రేవోద్దారక కాశినాథుని
నాగేశ్వరరావు సంతకం గాడు
తీవరెంక శంభు సహాధి
సంపాదకుడు
(1938-1972)
పు. కవారం : 21-7-72

శ్రీశీదానినామ సంలి అమితవాలి శిష్యుడు
సంపుటము : 66 సంవిది : 48

స్థాపితము :
1908

సంపాదకుడు :

శివరెంక రాధాకృష్ణ
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంతుచెట్టి వీధి, మద్రాసు - 1
విడినది వెం 50 పైసలు

విషయాన్వయములో
ముఖచిత్రం : పద నిమ్మి
(కోట : శ్రీ శైలహర్ సత్యం)
రెండవ అట్టపేజీలో : వెంకటాద్రి గోల్లు
(కార్తీక సీరియల్)

కథలు :

థేంక్స్ టు ది ఇంగ్లీష్ మన్	— 10
వధువు శాపత్రము	— 17
మూడోమనిషి	— 32
విధివిధితం	— 43

సిరియల్ నవలలు :

విద్యాధి	— 24
రాగధార	— 40

వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినిమా :

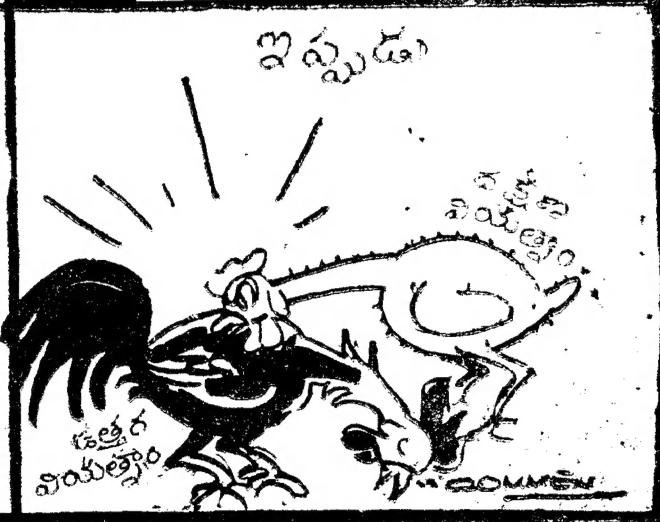
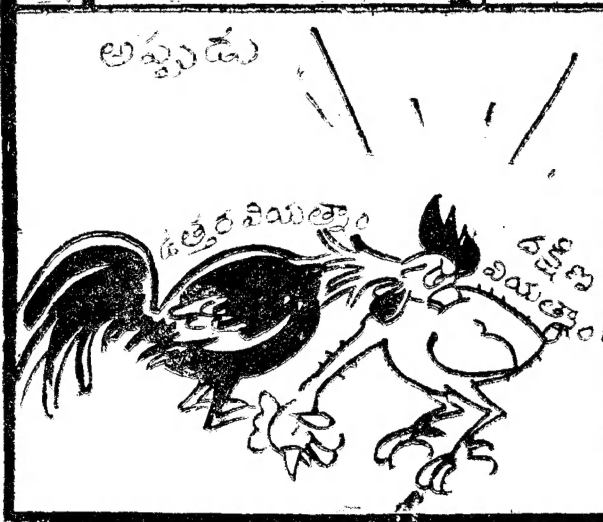
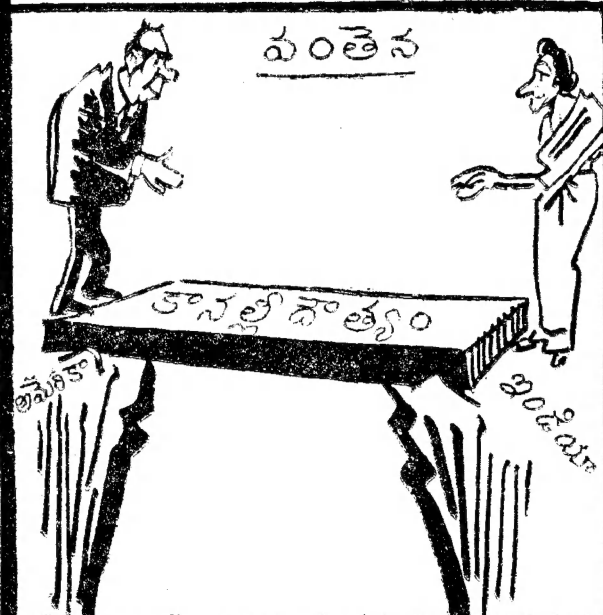
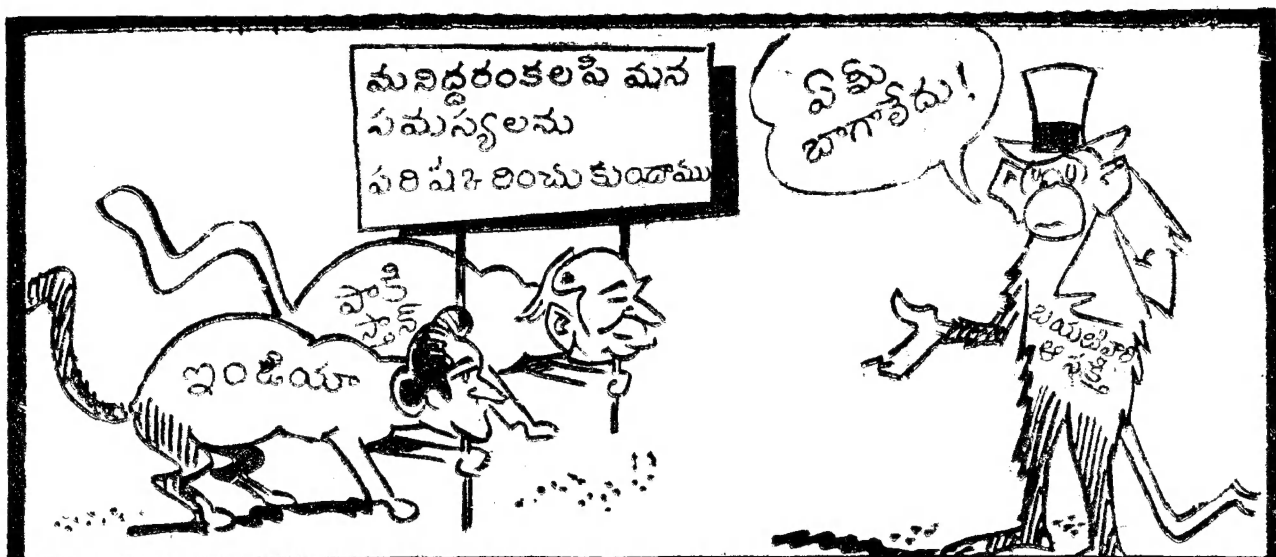
అత్తరాలు — 2, అమెన్ కార్టూన్ — 5, టెనీస్ — 6, 'నేనెలా బతికి ఉంటాను' — 7, పప్పు జాగ్రత్తలు — 13, ఒకవారం చరిత్ర — 15, 'పు' సామాన్య వ్యాపకమధ్యవర్ధ్యము — 23, అనుకోలేదు చేరం (గేయం) — 26, బాబు — 27, లాక్ — 30, అనుకున్నది — 31, అరణ్యం — 39, హెమ (గేయం) — 45, భక్తి పదం — 47, హరిరామ్ కార్టూన్ — 50, 'వెళ్ళు' — 53, 'నానానా, ఇంద్రవజ్ర' — 54, రమ్య — అప్పిమే — 54, ఏ త్రవ మ — 55, సినిమా — 56, మంచి రచయిత — మంచి చరిత్ర — శ్రీ శంకుప్రసాద్ గారికి సినిమాలు — శ్రీకృష్ణ — 57, సినిమా — 58, సినిమా — 59, పుస్తకాలు — 64.

పైవారమే ప్రారంభం!

లక్ష్మీవాణి

శీర్షికకింద
పాఠకుల ప్రశ్నలకి
శోభన్ బాబు జవాబులు!

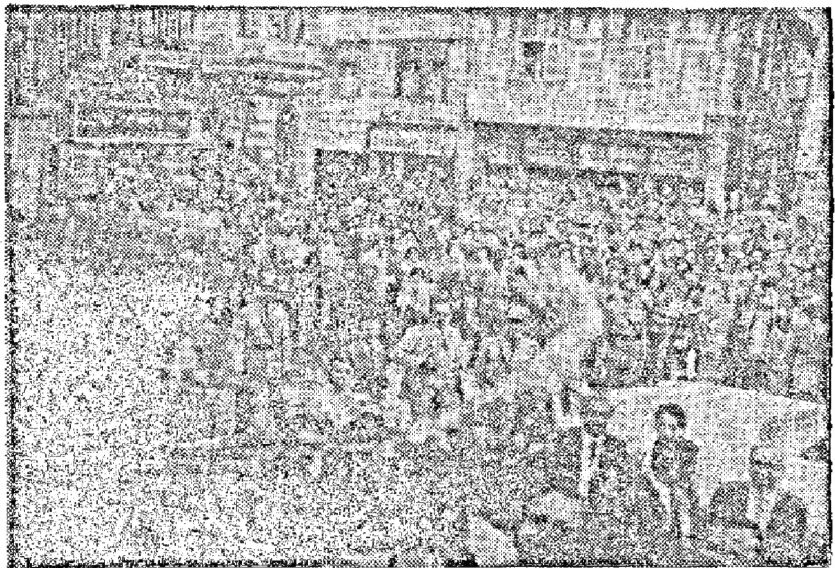

వేనజీర్

ఒక హిందీనటిమీద మోజుతో ఒకప్పుడు శ్రీ బాబ్జికార్ అతి భుట్ట బొంబాయి సీనిమా స్టూడియోల చుట్టూ తిరిగేవాడని అంటారు; తను కూడా సీనిమాలలో చేరుదామని ఆయన అనుకున్నాడని కూడా అంటారు. ఆయన కోరిక సరించి తెరమీదకి ఎక్కి, ఉంటే నేటి హిందీ సీనిమాలలో ఆయన విజయవాదా రాణించి ఉండేవాడో చెప్పటం కష్టం. కాని, భుట్ట మంచి నటనాకౌశల్యం కలవాడనటంలో అతిశయోక్తి లేదు. కొంతకాలం క్రితం అయిక్యరాజ్యసమితిలో ఆయన చేసిన అభినయ ప్రదర్శనం మరపురానిది. అదే విధంగా తను దేశపు రేడియోమీద శ్రీ భుట్ట వినో కల్పనలు చేశారు.

అవన్నీ ఆ సందర్భంలో భారతీయులకి వింత మనోరంజకంగా ఉండలేదు. నేటి వరిస్థితులవి బట్టి అలోచించినాస్తే కొంత నవ్వురావచ్చు!

సిన్హాలోని సెంట్రల్ కాపెజ్ ఎంపీరియల్ దర్శించడానికి వచ్చిన కుమారి వేనజీర్ భుట్టని చూడడానికి వచ్చిన జననమూహం

సిన్హాలో జరిగిన సమావేశానికి శ్రీ భుట్ట ఒక అధివాచకుడిగా వచ్చారు. 1971 యుద్ధం తర్వాత ఆహార ధోర

ణిలో కొంతమార్పు వస్తూనే ఉండినదని విందరో అనుకున్నారు, ఆయనకూడా మొత్తంమీద తను కొత్త హోదాకి తగినట్లే ప్రకటించుచేస్తూ వచ్చారు కటివలే ముగిసిన భారత్-పాకిస్తాన్ అధిరాయకల వచ్చందం ఈ రెండేళ్ల అమధ్యా శాంతి యుతమయిన సంబంధ బాంధవ్యాలు ఏర్పడ వచ్చుననే ఆశకి ఎంతో బలాన్ని ఇచ్చాయి. ఈ వాతావరణం శ్రీ భుట్ట పేరు సైతం లని పెంపొందించాడనటానికి సందేహంలేదు.

అయితే, అధినాయక సమావేశాలు జరిగిన సిన్హాలో పాకిస్తాన్ ప్రదర్శించగలిగిన ప్రధానమయిన అకర్షణ బాబ్జికార్ అతి భుట్టకాదు — ఆయన కుమార్తె 16 ఏళ్ల వేనజీర్ భుట్ట! ఈ అమ్మాయికి ఏమి ఇష్టం, ఆమె సిన్హాలో ఏమి చేసింది, ఏ అంగళ్లలోకి వెళ్లింది — ఇటు వంటి వార్తలు ప్రముఖంగా ప్రచురించాయి భారత వార్తా పత్రికలు వేనజీర్ భుట్ట గురించి ఇప్పటికీ ఎందరో భారతీయులకి చాలా తెలిసిఉంటుంది. ఒకప్పుడు ఇటు వంటి చిన్న విషయానే రాజకీయాలలో పెద్ద ప్లాక వహించవచ్చు, కాని, భారత పాకిస్తాన్ల మధ్య వైరానికి వింతో తోతయిన, పాతకారణాలు చాలా ఉన్నాయి. అవి అంత తేలికగా పరిష్కారం అయ్యేవికావు అయ్యేదాకా స్పృహధావాలని పెంపొందించే వింత చిన్న విశేషాన్నయినా చురకన చెయ్యరాదు!

సిన్హాలోని హిస్టరీ ప్రదర్శనశాలని దర్శిస్తున్న కుమారి వేనజీర్ భుట్ట

“నైను ఎలా బతికి బయటపడ్డాను”

—జూలియా క్లాపెక్—

3

■ అపదానికడో పడవే అయినా, పాత పడవేమోనని, సర్వసాధన మైనందునల్లా ఎవరో దన్నక్కడ వదిలేసి పోయారేమో ననుకున్నాను. తీరా చూసేసరికిది గట్టిదే గాక, చాలా కొత్త పడవ!

సదాశివ కట్టేసుంది.

ఆ పడవ కట్టేసున్న చోటు నుంచో నన్నని కలి తారీ కనబడింది. ఆ దారి వెంట కాస్త దూరం వెళ్ళి చూస్తే వో చిన్నపాక కనుపించింది. ఈతాకులతో వేసిన పాకది. తిన్నగా ఆ పాకలోకి వెళ్ళాను. లోపల వో ప్లాస్టిక్ గుడ్డకింద మోటారు యంజను వుంది. పక్కనే వో పెట్రోలు డబ్బా వుంది.

కనుక ఇక్కడ మనుష్యులు వుండం దుండాలి.

కానీ ఎప్పుడు.

పాకలో నెంతో బల్బులు వదిలి వుంది. చీకటి వడ్డం వల్ల నేనక్కడే పడుకున్నాను. చాలా రాత్రి అరువాత ఆ రాత్రి నాకు వో అచ్చాదం క్రింద విడదాన అదృష్టం వట్టింది.

కానీ, విడద వడిలేగా!

దోమలు రుద్దేయ సాగాయి.

ఏవైనా గొంతులు, మాటలు వినిపి స్తాయేమోనని, రాతంతా చెవులు దిక్కించు కునే పడుకున్నాను. నా వెర్రిగానోలే అర్థ రాత్రి కారడవులో ఎవరు విహరిస్తారు!

అంతలో ఏదో లైటు కనుపించినట్టయి, లేచి చూచాను. అది మిణుగురు పురుగుల నమూనా! పాకలో నిద్రపట్టక, నేలమీద అటూ యిటూ దోడ్లాను. చివరికి లాభం లేక, నది వొడ్డున ఆ ప్లాస్టిక్ గుడ్డకన్న కువి పడుకున్నాను. వంటిమీద చిన్న చిన్న పురుగులు పుట్టాయుకదా! అని వివరీత మైన బాధ చెట్టినారంభించాయి. అయినా, శరీరం ఆలసి పోయింది. గట్టి ఏదాగో నిద్ర కట్టేసింది.

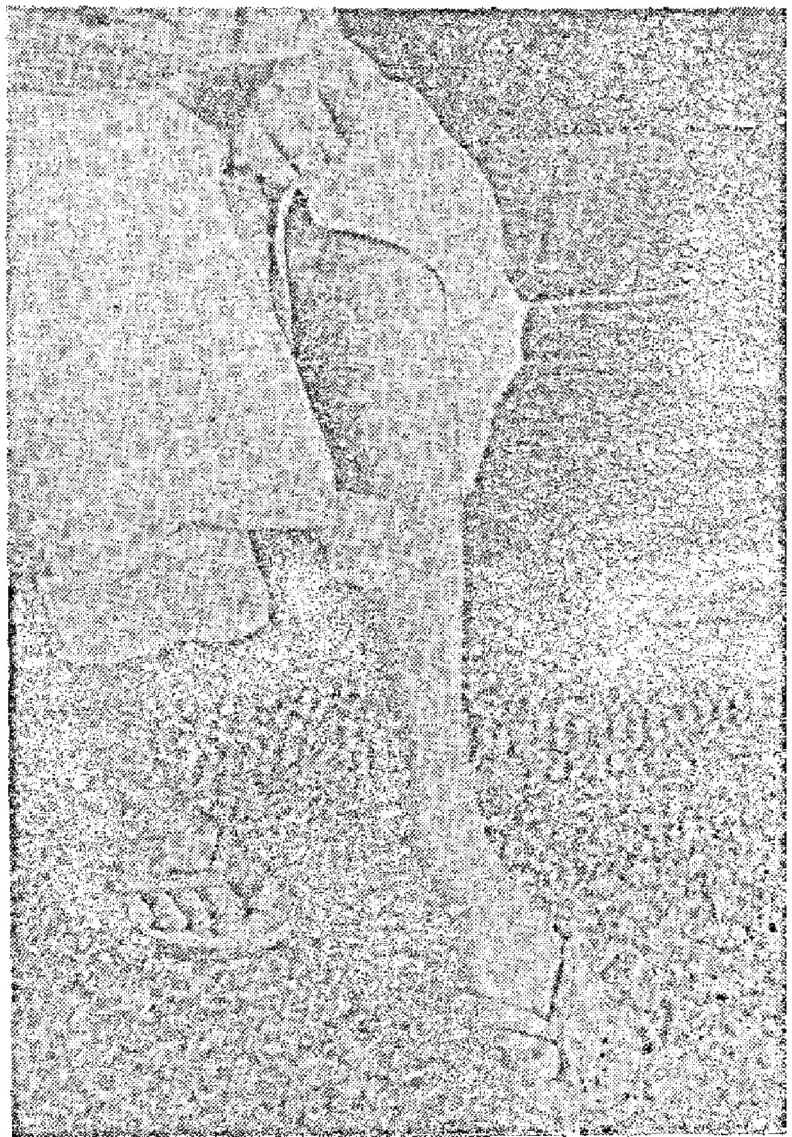
మర్నాడు ప్రాణం కాస్తా స్తబ్ధం పడింది.

ఇహ (నయూజం మళ్ళీ సాగించవచ్చును కున్నాను.

అనలు పడవ కనం ఎవరో ఒకరు వచ్చి తీరాల్సిందే కదా! కానీ, వాళ్ళివాళ్ళే వస్తారని నమ్మక మేమిటి? వో హఠం అరువాత రావచ్చు. పదిహేను రోజుల అరువాతవైనా

రావచ్చు. అరలు రాకనె పోవచ్చు. అడవికి అర్బణమై పోయిందవచ్చు కదా!

ఎవో పాధించాలని అడవులకు బయలు దేరిన వారిలో చాలామంది పల్తా కూడా లేకుండా అడవుల కంటితమై పోతాం తారు. అలాగని ఆ పడవ తీసుకు

అక్కడినుండి దోమలు, ఈగలు గుడ్లు పెరిగడంకల్ల ఎన్నడీ బాధానో, అలా నది చెప్పు కూడా తీయకపోయి మృత్యు పొక్కడినట్టిది.

పీడానికి నాకు మనస్సు రింకలేదు. పాపం వాళ్లెవరో, ఏమిటో! నా దారి నాకుండనే వుంది కదా! గత కొన్ని రోజులుగా కురిసిన పాడు వానవల్ల ప్రవాహ వేగం ఏక్కువయింది. ఆ వానల ధర్మచూని వా వంటిమీది పురుగులు కొన్ని కొట్టుకు పోయాయి. శరీరం విషమెక్కి నే చావకుండా వుండడానికా వానలే కారణమేమోనని నాకిప్పుడనిపిస్తుంది.

ఆ పాకలో వో గొట్టంలో నాజీను కనబడింది. ఆశగా అది తీసి, వాళ్లంతా పులుముకున్నాను. దానివల్ల, పంటమీది పురుగుల గుడ్డు చస్తాయేమోనని ఆశ వడ్డాను. కానీ అవంత తేలిగ్గా వదలవు. ఈతాకులు పీకి, వో బెత్తాన్ని తయారుచేసి దానిలో వో పాతిక గుడ్డను పీకాను. కొన్నిటిని పళ్లతో పీకేశాను—ఏం చేస్తాం మరి!

ఈరోగా ఏవో గొంతులు వినిపించాయి. ఆ గొంతులు అడవిలోంచి వస్తున్నాయి. పాకనుంచి ఆ వైపు అడవిలోకి కూడా వో కాలిబాట వుంది. కానీ నా కటు వెళ్ళ బుద్ధికాలేదు. నీటిని వాదిరి, మళ్ళీ అడవి లోకి వెళ్ళానంటే యిక బ్రతకలేనని భయంవేసింది.

వికరో వస్తువు చక్కడయింది. కాలికే రక్షణ లేకుండా, పాట్ల రాగులు తోడుక్కుని వో ముగ్గురు పాకకేసి వస్తు ప్పారు. నాకు స్పానిష్ చూట్లాడుకుంటు

నేను ఎలా బతికి...

న్నాను.

వాళ్ళు నన్ను చూశారు.

'అయ్యో! అంతా అయ్యేసోయిందమ్మాయ్' అని మా అమ్మ అరచిన రోజానుంచి ఫదిన్నర రోజులు గడిచాయని నాకు అనక తెలిసింది. అనగా మా విమానం కాలి, ధ్వంసమై కూలి ఫదిన్నర రోజులయ్యిందన్న మాట.

'ఐ! ఏదీది!' అంటూ వో నునిషి ల్ళ ర్యంలో అరచి, 'అక్కడ కూర్చున్నదెవరు' అన్నాడు గట్టిగా—నాకేసి చూస్తూ.

విమానం కూలి ఫదిన్నర రోజులయ్యింది. ఇన్నాళ్ళలా ఏకాకిగా అడవులు పట్టుకుని తిరిగిన నేనిక ఏకాకినికాను.

ఆ ముగ్గురూ చక చకా పాకవై పొస్తు న్నారు.

నేను రెండువిధాల అద్భుష్ట పంతురాలిని. నది వొడ్డున నడవకపోతే నేనసలా పాకను చూచుండేదాన్నే కాదు. మూడవలు నీళ్ళ లోనే యీదుకుంటూ పోదామనుకున్నాను. వొడ్డునన్న పొడలూ, చెట్లూ, చేమలూ చూస్తే నడవడానికి మొదలు భయమేసింది.

ఆ ముగ్గురు మనుష్యులూ రెండు మూడు వారాలకోరోజే ఆ పాకకు వచ్చి పడుకుంటారట. నే గనుక ఒక్కరోజు అలవ్వంగా వచ్చుంటే వాళ్ళు ఆ పాకకు వచ్చి, వెళ్ళిపోయిందేవారన్నమాట.

అలా గనుక జరిగివుంటే నే ననలు

ని మనిషికి కనపించకుండానే నమసిపోయి వుండేదాన్నేమోనని నాకిప్పు డనిపిస్తుంది. నది వొడ్డున యీ పాక తప్ప యిహా కొన్ని మైళ్ళ దూరంవరకూ ఏమీలేదని, నర సంహారం అసలే వుండదని, యిహపైన నది వొడ్డున నడవడం చాలా కష్టమనీ, దుబ్బులూ, పొడలూ, చెట్లూ, చేమలూ చాలా భయంకరంగా వుంటాయని వాళ్ళు చెప్పారు. వీళ్లే గనుక కనపించక పోయి వుంటే—జనం కనుపించే వరకు నడిచే వోపిక నాకుండేదా! నేను చాలా అద్భుష్ట పంతురాలిని.

నందేహమే లేదు.

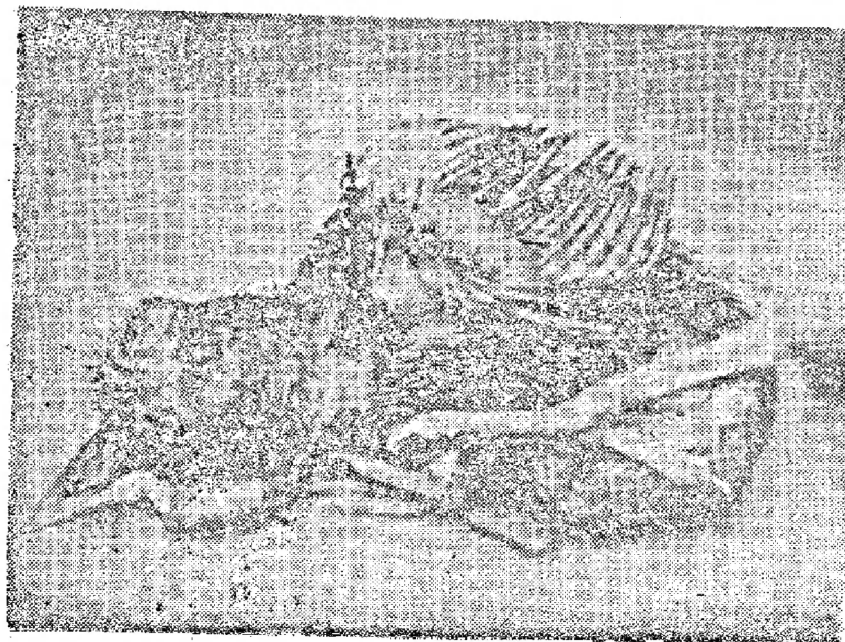
వారు మెస్సెజ్జోస్ సంతతి వారట. అంటే ఇండియోన్స్ లో రక్త సంబంధం వున్నవారు. నేటకు అడవికి వచ్చినట్లూ, ఏ పాడూ దొరకనట్లూ చేప్పారు. బ్లూస్, వాకీ లేకుండా, వోచోలంటూ లేకుండా అడవుల వెంట తిరుగుతూ పోతారు నీళ్ళు. చెట్లనరికి నదిలో పారేసి, పుకల్నా తోనుకుంటూ పోతారు. మరోచోట కూడా తమ ననికేసం వోపాక వేసుకున్నట్లూ వారు చెప్పారు.

తాము వస్తూ వస్తూ మొదలు నన్ను చూసినపుడు పెద్దగా పట్టించుకోలేదని, తమలో ఒక తనను 'ఐ: అక్కడ కూర్చున్నదెవరు' అని అరిచాక నరిగా చూశామని చెప్పారు.

జరిగిన వివరంతా వారికి వివరించాను. కానీ వాళ్ళల్లో ఒహతను మాత్రం తానీ కథను సులభం నమ్మనన్నాడు. విమాన ప్రమాదంలో అందరూ చచ్చు లేమి! ఆప్టరాల్ వో పదిపాడేళ్ళ ఆడివిల్ల బతుకులేమి! పదిన్నర రోజులు తిండి తిప్పిలా లేకుండా భయంకర కీకారణ్యంలో నడచినచ్చులేమి! నే నమ్మవుచ్చునన్నాడు. అమాట కొస్తే అడవిలే కాదు, కొమ్ములు తిరిగిన చుగివాడైనా రాలేదని, తానిలాంటివి నమ్మ కూర్చోలేదని శలవిచ్చాడు.

'అది నరి: కానీ మీ ఎదురుగా నేను, బతికి ప్రాణంతోనే వున్నాను కదా? కన బడ్డంలేదూ' అనడిగాను నేను.

వాళ్ళ ఫక్కుమర్పారు. నేనూ అన్నాను. శల్య పరీక్ష చేస్తున్నట్టు ముగ్గురూ నాకేసి చూస్తూ కాస్తేపు. అనక వాళ్ళ దగ్గరున్న పెట్టెలు కొంత నామీదపోసి, సుమారు 30 పురుగుల గుడ్డను పీక చంపేశామన్నా.

ఈ కుప్పల ప్రాణాల్ని పీకే ఒకరకం వడ్డ, ఇదంటే జాల్మియానికే తిరిగి తయారై,

బాగా వాని బాధపెడుతున్న నా కుడిచేతి కేసి మానుకుంటే ఆ చెయి తీసేయవలసి వస్తుందేమో చివరికనిపించింది. భయంతో శరీరం చల్లారి పోయింది.

వాళ్ళుముగ్గురు శ్రమపడి, నా వొళ్ళు వువ్వనీళ్ళతో కడిగి, శరీరంలోకి ఏదం ఏక్కుకుండా, పాకకుండా ఏవో కొన్ని మందులు రాశారు. తినడానికి ఏదో పెట్టారు. ఆనక పడుకోడానికి దోమ తెరవంటిది కూడా యిచ్చారు.

ఫదిన్నర రోజుల తరువాత నిజంగా నేనా నాడే సరిగ్గా తిండి తిన్నాను. అడివిలో దొరికిన పళ్ళతో అవే తయారుచేసి పెట్టారు. వువ్వదంతా నే తినేసి నన్ను కాపాడినారని ఆకలితో కూర్చోపెట్టుడం న్యాయమనిపించలేదు. పైగా నాకు పెద్దగా ఆకలి కూడా వేయలేదు.

బాగా రాత్రయ్యాక వో కంబళి వంటి దానిమీద పడుకుని నిద్రకువ కుంచాను.

‘ఈ రాత్రి ఎంచక్కా నిద్ర పో పిల్లా: గుడ్ నైట్’ అని ఒకతను నచ్చచెప్పాడు. కానీ ఆ రాత్రి నాకు నిద్రపట్టనే లేదు. బల్బులు పరచిన ఆ శాలమీద పడుకునేసరికి నడుం నలుపు ప్రారంభమయ్యింది. కుడి పక్కకు తిరిగి పడుకుండామంటే కుడి డియ్యి అనలే వొప్పలేదు.

వాళ్ళూ పడుకోలేదు. దాంతో యిక బాతాఖానిలో పడ్డాము. నేను మళ్ళీ విమాన విపత్తుతా ఏకరూపు పెట్టాను. ‘హారే! ఆ విపత్తులో ఎవరైనా బతికున్నారేమో అని చూసిన విమానాల్లో వో విమానంలో నేనూ వున్నానే’ అని చొకతను ఆశ్చర్య పోయాడు.

‘ఇంకెవరూ బతికారనుకో’ నవ్వాడతను. నాకు తెలికండానే నిద్ర వట్టేసింది. తెల్లారి లేచేసరికి వాళ్ళప్పుడే పడవ సిద్దం చేస్తున్నారు. మోటారును పడవ కు అమర్చారు.

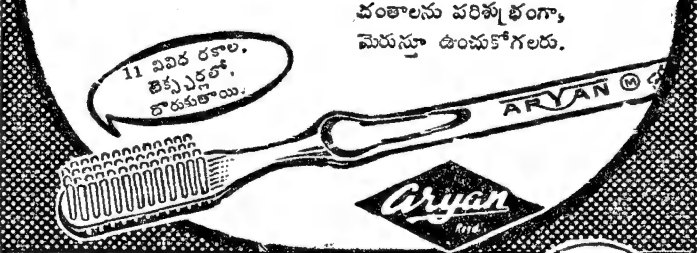
‘ఈ నదిపేరు క్షీబోన్యా. ఈ నది ఉత్తేలి నదిలో కలస్తుంది. ఉత్తేలి నెల్చి అమెజాన్ లో కలస్తుంది’ అని ఒకతను వివరించాడు.

మోటారు పడవలో మూడురోజులు ప్రయాణం చేస్తేగారి పురిచ్చా చేరమని చెప్పారు. కానీ, యింకా మూడురోజులు నేనూ బతికి వుండగలవా అనే అనుమానం నాకేగాక వారికి కూడా వున్నట్టుంది.

(ఇంకా ఉంది)

సమ్మోహనమైన చిరునవ్వు

దాని ప్రఖ్యాతిగల బొటని ప్రేలి గ్రీన్ గల హెండిల్, ఎంబర్ గివ్ మరియు టవ్ హెడ్ దంతత. యాన్ని అరికట్టుట కోసం ప్రత్యేకంగా, రూపొందించబడినది

మరిసే పళ్ళ నుంచి ఒరికే చిరునవ్వు సేపిహతుల్ని జయించగలదు.

అర్చన్

టూత్ బ్రష్

ఎప్పుడూ వాడితే, మీరు మీ వంతాలను పరిశుభ్రంగా, మెరుస్తూ ఉంచుకోగలరు.

నున్నగా, పరిశుభ్రమైన షేవ్ కోసం

అర్చన్

షేవింగ్ బ్రష్

పట్టు తప్పని గ్రీన్ హెండిల్ తో, వెల్వెట్ తయారీ నైలాన్ బ్రిష్ట్ కాడికి ఉప్పులమైన నురుగు హెండింగ్, నునుదగా, హార్డిగా, షేవ్లు అనుదనించండి.

వివిధ రకాలలో దొరకవను.

ఒం తక్ సత్!

సుఖ జీవిత సేవ

“సిద్ధ వైద్యమహిమ”

సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

‘మేల్ మాయిల్ మందు’

(Regd)

పీర్ తాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

నల్లరంగు, ఎంగురంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో రిముర్లు, సాదితో సాధివిషవృద్ధుల నొప్పి లేకుండుట, నివృత్తి బొట్టలు గలిగినా తెలియకుండుట, మర్చిరి నర్మ అవగతుములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి చుట్టు కలుగజేయుట, (నరము సంబంధము) చేతివేళ్ల ముడుముకొనుట, బొట్టలు లేకుట, ముక్కు ఎండవములు, పాడమి వంటి వల్లపు పుండ్లు నిర్బంధుట, కొలుచేతులు (వేళ్ళు) తగ్గుట, ముక్కు పొట్ట వదులు. వామలకు నిమగ్న పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

1 మంశలం (40 కేజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 12/- తపాలా బిళ్ళు రు. 3.00
8 బొమ్మల శ్రీ పరమాత్మైలం రు. 6/- తపాలా బిళ్ళు రు. 2/-
సిద్ధ దాకర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్యు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

ధోన్ క్షిటది భంగ్విషమన

సత్యం మందపాటి

✱ 'ఇదే మా ఆడిటోరియం' అన్నాడు జయరాం తను ఆఫీసు కల్చరల్ అసోసియేషన్ వాళ్ళ ఆడిటోరియం—తన కొత్త పెళ్ళాం ఇందిరకు చూపిస్తూ.

'సింపుల్ గా వున్నా బాగుంది' అన్నది ఇందిర—పరికించి చూస్తూ.

జయరాం దారి నూపిస్తూ ముందుకు నడిచాడు.

'నమస్కారం సార్—రండి!' ఎవరో అప్రోచ్ అయ్యారు జయరాంని.

జయరాం నమస్కారం అందుకుంటూ శీవీగా లోపలకు వెళ్ళిపోతూ — ఇందిరతో పాటు.

'ఈ చుట్టూ ప్రక్కల వున్న గవర్నమెంటు ఆఫీసులలోని వాళ్ళంతా కలిసి స్టాపించారు ఈ కల్చరల్ అసోసియేషన్. నెలకోసారి ఏ మ్యూజిక్ ట్రోగ్రామో, డాన్సు ట్రోగ్రామో వుంటుంది. ఫ్లాగ్ వున్న బిగ్ ప్లేట్స్ ని కూడా పిలుస్తుంటాం' మల్లెపూలతో ముసు ముసులాడుతున్న ఇందిర జడను చేత్తో ప్రక్కకు నెట్టి చెవిలో అన్నాడు జయరాం—విదురుగా వస్తున్న జిల్లా కలెక్టర్ ని చూపించి.

ఇందిర తల వంకించింది — తలెత్తి మల్లెమొగ్గలోమారు నర్దుకొని.

'మళ్ళీ వెంకటరామన్' పాట కచేరి యింతకుముందోమారు విన్నాను—త్యాగరాజ కీర్తనలు చాల బాగా పాడుతుంది' అన్నది ఇందిర. మనసులో ఆ ట్రోగ్రాంకి పిలుచుకు వచ్చిన జయరాంని మెచ్చుకుంటూ.

ఇంకా తెర లేవలేదు. జనం మెల్ల మెల్లగా వస్తున్నారు.

వాతావరణం చాలా ఆహ్లాదకరంగా వుంది. రకరకాల వ్యక్తులు రకరకాల దుస్తులతో మంచి శోభనిస్తున్నారు కార్యక్రమానికి.

ముందువరుసలో కూర్చునివున్న సన్నగా, పొడుగ్గా, ఎర్రగా వున్న వ్యక్తి ఒకతను చటుక్కున తన కుర్చీలోనించి తన ముందుకు నడిచి ఒక పొడగాటి శాల్వోని లోపలకు అప్రోచ్ అయ్యాడు. ఆయన వెనకనే వస్తున్న ఆయన భార్యకి, నమస్కారం చేశాడు. అంతేకాదు, ప్రక్కనే వున్న ఆయన పిల్లవాడికి చేతులతోనించి ఓ చాక టెట్ తీసి అందించాడు. ఆయన సూత్రం చాల గంభీరంగా వచ్చి ముందుసీట్లో సముదర్శిత బుట్టన్నాడు.

'ఆ నన్నగా; పొడుగ్గా; విరగ వున్న తను ఫలానా ఆఫీసులో ఫలానా వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఇప్పుడతను లోపలకు పిలిచి నది వాళ్ళు మేనేజర్ ని. ఆవిడ ఆయన భార్య—చూశావా ఎంత కాకా పట్టున్నాడో!' అన్నాడు జయరాం.

'ఛ—మర్యాదకోసం లోపలకు ఆవో నిస్తే తప్పేముందండీ.' అన్నది ఇందిర మెలగా.

జయరాం నవ్వాడు. 'మర్యాద—ఈ ఆఫీసుల్లో వాళ్ళకి మర్యాద తీసుకోవటం తెలిస్తే కదా పేం యివ్వటం. అదంతా కాకాలాకీయం డార్లింగ్—మాస్తుండు నీకే తెలుస్తుంది!' అన్నాడు.

ఇందిర వింతగా చూసింది.

మేనేజర్ కుర్చీతో కూర్చో బోయే బుచ్చుడు, ఆయన హాండ్ కర్చీఫ్ క్రింద పడి పోయింది. అది ఆయన గమనించలేదో గమనించి ఎందుకని అగడో తెలుసుకోవటం కష్టం. అది ఆ ఫలానా ఉద్యోగి చూసి గబగబా వెళ్ళి కర్చీఫ్ తీసి దాన్ని అన కర్చీఫ్ తో శుభ్రంగా తుడిచి, ఆయన అతి విషయంతో అందించి, ఒకడుగు వెనక్కి వేశాడు.

ఆయన, అతన్ని ఈగని చూసినట్టు చూసి చలుక్కున కర్చీఫ్ లాక్కుని తన బార్యవేపు గంభీరంగా చూశాడు. ఆయన భార్య ఇంకా గంభీరంగా చూస్తున్నది—ముంగు కుర్చీలో కూర్చున్న ఆయన బట్ట తల ఎందుకు అంత నిగనిగా మెరుస్తున్నదా అని.

అతను ఒక నిమిషం అక్కడ నుంచు విదో మాట్లాడబోయి అగి... వెనక్కు వెళ్ళి ఎక్కడో దూరంగా—మేనేజర్ చూపులకు అందనంత దూరంగా వెళ్ళి సిగరెట్ వెలి గించాడు.

'యిప్పుడే మంటావ్!' అన్నాడు జయ రాం గర్భంగా.

మూతి ముడిచి ముచ్చటగా నవ్వింది ఇందిర—మెట్టు ప్రక్కల్ని సురనిపోయి, జయరాం కచ్చిపోకే నుట్టుగా నున్నా.

జయరాం ఆమె చేతిమీద చేయి వేశాడు.

ఎదురుగా వస్తున్న ఒకాయన్ని చూసిస్తూ అన్నాడు జయరాం—'ఆయన ఫలానా ఆఫీసర్. ఆయన ఏం చేస్తాడో

తెలుసా. సరిగ్గా అయిదునిముషాల తక్కువ అయిదింటికి ఆఫీసుకి వస్తాడు రోజూ—బయల్ రేరదామని పైళ్ళు సర్వ బోతున్న వాళ్ళందరూ—వళ్ళి పైళ్ళు మందేసు కుని కూర్చుంటారు. అంతే—రాత్రి ఎనిమిదింటికి, ఒక్కోరోజు తొమ్మిది, పదికూడా అవుతుంది. ఆయన కుర్చీలోనించి లేచే సరికి—అప్పటిదాకా వాళ్ళలా కూర్చో వలసిందే. ఇంట్లో పెళ్ళాన్ని డాక్టర్ కి చూపించాలనుకున్నా, ముద్దుగా పెరుగుతున్న పిల్లా వాడిని ముచ్చటగా ఒక్కో కూర్చోబెట్టు కుని లాలిదాచుచుకున్నా, బజారు నుంచి సామాన్లు తేవాలనుకున్నా...యిక గోవిందే.'

'మరి—ఆయన మాత్రం యింట్లో వసులు చూసుకోడా?'

'అహా! ఎందుకు చూసుకోడా—సరిగ్గా నాలుగున్నరదాకా చూసుకుంటాడు—కాలానే అయిదింటికి కొద్దిగా ముందకు వస్తాడు. అదో దరిద్రపు బుద్ధి ఆయనకి. అదీకాక యింటినిండా నోకర్లూ, చాకర్లూ. ఆయన బజారు పోవాలా—యింటి వెచ్చలు తేవాలా...' కసిగా అన్నాడు జయరాం.

'అదేం బుద్ధండ్—అంతా యింతేనా!'

'అంతా అని అనలేం ఇందూ! కాని చాలనుంది అంతే—పైగా అంతవని చేసినా—ఎప్పుడూ ఆయన పై ఆఫీసర్ల దగ్గర్నించి కంప్లెంట్లు—పని జరగాటం లేదని—'

'మరి వాళ్ళు రోజూ ఎనిమిదింటిదాకా—' నవ్వాడు జయరాం. 'అది అంతే ఇందిరా—బలవంతాన కూర్చోపెట్టి పని చేయిస్తే ఏం జరుగుతుంది. ఆయన్ని బట్టి ఆయన క్రింద ఉద్యోగిలు!'

ఇందిరకూడా నవ్వింది. ఆ నవ్వుని అలా దోసిట్లో దాచుకుందా మనుకున్న జయరాం అగిపోయాడు.

'ఇంకా తెర తీయరేం...' అంటున్న ఇందిరకూడా చలుక్కున అగిపోయింది.

కారణం—మరేం లేదు. అంత గంభీరంగా కూర్చున్న మేనేజర్ ఒక్కసారిగా పిల్చినా అయిపోయా. సవర్ గా లేచి నుంచున్నాడు—అయిదురొజ్జాయి ఆయన భార్యకూడా లేచిరనుచుంది.

విచిత్రంగా చూసింది ఇందిర.

'ఇంట్లో సార్ రుదీ' మేనేజర్ గా గబా నుంచువెళ్ళి వున్నగా, పొట్టిగా, నల్లగా

చింతమొద్దులా వున్న ఒకాయన్ను ఆవో నింపాడు, ఆయన వెనకనే వస్తున్న ఆయన భార్యను, మేనేజర్ గారి పెళ్ళాం రిసీవ్ చేసుకుంది. మేనేజర్ అప్పటిదాకా తను కూర్చున్న కుర్చీలో ఆ వచ్చిన ఆయన్ను, ఆయన భార్యని కూర్చోబెట్టి చేతులు కట్టుకు నుంచున్నాడు.

'ఆయన వాళ్ళ ఆఫీసర్. అందుకే అంత విషయవిధేయతలు చూపిస్తున్నాయన' అన్నాడు జయరాం ఇందిర చేతిని నున్ని తంగా వత్తుతూ,

ఇందిర తల పంకించింది.

'ఏమయ్యా—మా అమ్మాయి కాలేజి నంగతి కనుక్కున్నావా' అడిగాడు ఆఫీసర్.

'ఆయ! కనుక్కున్నానండీ—యాభై రూపాయలు డౌనేషన్ కట్టాలన్నారండీ. అదీ కట్టేశాను సార్!' గుర్రుగా చూస్తూన్న భార్యను, గమనించనట్టుగా చూస్తూ అన్నాడు మేనేజర్.

ఆఫీసర్ థాంక్స్ చెప్పలేదు. చిరునవ్వు నవ్వలేదు. కచ్చిల్లో కృతజ్ఞతను చూపలేదు, 'ఊహ!' అన్నాడు.

తెరలేచింది, సుజ్జడా వెంకటాచుకో పరిచయం ఆయాక కచేరి మొదలు పెట్టింది.

'కూచోవయ్యా నుండుంటావేం!' గుణి గాడు ఆఫీసర్ నవ్వుగా.

'ఆయ!' అంటూ వెనక్కి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. మేనేజర్. పెళ్ళాంతో నవ్వా.

'హీ! యిదేం డిపార్టుమెంటుండీ—వాళ్ళకి అభిమానం అంటూ చెందదూ—అంత చదువూ చదివీ అలా ప్రవర్తిస్తారేం! కనీసం—ఏమండీ అని మర్యాదగా అన్నా పిలవరేం—అదేం సంస్కారం—అయినా ఈయన మాత్రం అంత పిల్చిలా అయి పోతాడేం!' అన్నది ఇందిర

'ఇక్కడ అంతే ఇందిరా—నీకు తెలిసె—అలా ఉండకపోతే ఈ డిపార్టుమెంటులో వుండలేరు—'

'అ! వుండేమాత్రం ఏం అభం. పోయిగా ఉండవోలె చేరవచ్చు. మరి ఇంకా బాటంగ్ అయితే ఎలా అండీ—ఆఫీసుల్లో అయితే కొంత నయం. యిలాటి కచ్చిల్ ప్రోగ్రామ్ లో చూడ యింతేనా—జ్ఞానం నుండదూ—మరి ఈ డిపార్టుమెంటులోనే ఉంటే అసహనం మొదలు

'సంతానంలేదా?'

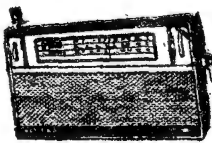
వెంటనే సంప్రదించండి

బాక్స్ నెం. W/128

7, ఆంధ్ర నది వార పత్రిక

తంజుచెట్టిపేటి, మద్రాసు-1.

రేడియో రూ. 15/- మాత్రమే

మా నవీనపద్ధతి
వ్యూహ బ్యాటరీ
సెల్లుతో పని
చేసే ప్యాకెట్
ట్రాన్సిస్టర్

పొందండి జపానీస్ తయారీ. ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా స్థానికంగా సంగీతం, వార్తలు వగైరా వింటుంటే హిస్టరీ రు. 3. వి.సి. పార్కింగ్ ద్వారా వంటివి. వెంటనే ప్రాయండ్ తృప్తికరముగా లేవీయ్ ధర వాడు.

BUNTY RADIOS (B-19)
Durgiana, Amritsar.

బేబీటోన్ గ్రెప్ మిక్చర్

అతన్ని మెరుగ్గా
సంవర్ధించండి!

అంతా దేని యేదే. ఇంతలానే అది పట్ల
కన్నకాదు. ఎంతో వరదగా వున్నది.
అలాగే సూచకమైన అకరి. గాఢ నిద్రపోతూ,
కాని కడుపునొప్పి.

అది తగ్గటం ఎంతో సులభ కాదులేదీ.
బేబీటోన్ గ్రెప్ మిక్చర్ లు రసవంతముగా
స్వీట్లు.

అమర్ తో బోటాను బాక్స్ 518, మద్రాసు-3
బాక్స్ తక్కువ 36460 బాంబాయి-16

ధేంక్స్ టు ది...

ప్రకర్షన-

'అవును ఇందూ - మా డిప్రెషన్లు
టూలోనే యింత విపరీత ధోరణి - అది
అంతే...' అన్నాడు జయరాం.

'మరి మీదూ యింతేనా!' అన్నది
ఇందిర.

'ఛ - చస్తే అటువంటి పనులు
చేయను - నాకా మాత్రం మానాభిమానాలు
వున్నాయ్ ఇందూ - ఇంత చదువూ చదివి
- అంత సిగ్గు లేకుండా ప్రవర్తిస్తానా -
నాకింద పనిచేసే వాళ్ళని నాతో సమానంగా
గౌరవిస్తున్నాను. నాపై వాళ్ళకి ఎంత
మర్యాద యివ్వాలో అంతా యిస్తున్నాను -
ఒకళ్ళ కోసం నా ఆశయాలకు సంకెళ్ళు
వేయను - వేయలేను.' ఆమె కళ్ళలోకి
ముద్దుగా చూస్తూ ముద్దగా అన్నాడు
జయరాం.

ఆమె చిన్నగా నవ్వి - గర్వంగా చూసింది
జయరాంని.

ఆఫీసర్ గారి పెళ్ళాం, ఎప్పుడు
చూసిందో ఏమో - ఇందాకటి ఫలానా వుద్వేగి
గిని చూసింది. చూసి, అతన్ని చూపించి
అయినతో ఏదో చెప్పింది. ఆయన ఎవరికో
చెప్పి, అతన్ని పిలిపించాడు.

'బాబులర్ బొగ్గు అయిపోయి మూడు
రోజులయింది...' అవిడ పూర్తిగా చెప్పక
ముందే సుభద్రావెంకట్రామన్ పాడుతున్న
పాట పూర్తయింది. అంతా చప్పట్లు
కొడుతున్నారు. అవిడ కూడా చలుకున్న
ముఖం మీదకు నవ్వు తెచ్చుకుని చప్పట్లు
కొడతూ 'చాల బాగా పాడింది కదూ!' అన్నది భర్తతో.

'అవును! చక్కటి కృతి పాడింది.
కళ్యాణి రాగం ఈవిడ చాల బాగా పాడు
తుంది కదోయ్ సరసింహం!' అన్నాడాయన
వెనకనే కూర్చున్న మేనేజర్ తో.

'ఏస్సార్! చాల బాగా పాడింది - పాడు
తుంది!' అటెన్షన్ తోకి వచ్చి అన్నాడు
మేనేజర్.

మేనేజర్ పెళ్ళాం మెలగా అంది 'ఆ
పాట కళ్యాణి రాగం కాదండీ - కాంభోజి
రాగం!' తన సంగీత జ్ఞానం వుపయోగించి.

'ఛ నోట్స్ అది కళ్యాణి రాగమే!'

అన్నాడు మేనేజర్ అవిడ చెబితో!

అవిడేం మాట్లాడ లేదు.

సుభద్రావెంకట్రామన్ యింకో కీర్తన
అందుకుంది.

'ఏమిటి అంటున్నాను... ఆ! బాబులర్
బొగ్గు అయిపోయి మూడు రోజులయింది -
రేపు ప్రొద్దున్నే తీసుకురావాలి. తెలిసిందా -
ఎన్నాళ్ళని ఆగలి!' గట్టిగా అడిగిందావిడ
భర్త వేపు ఒకసారి చూసి.

'అవును ఎన్నాళ్ళని ఆగలి! రేపు
ప్రొద్దున్నే ఒక బస్తా వేయించు' అన్నా
డాయన.

అతను మాడిపోయిన ముఖం మీద చిరు
నవ్వు పులుముకుని. 'ఏస్సార్' అని నమ
స్కారం చేసి జేబులోని సిగరెట్ పెట్టె
తడముకుంటూ జనంలో డిసాల్ట్ అయి
పోయాడు.

'చూశావా - యిది వరస - స్వంతవసులు
చేయించుకోవటానికి వాళ్ళకి బుద్ధి జ్ఞానం
లేదనుకో - చేసేవాళ్ళకి అయినా వుండ
క్కరా -'

'అవును - మన రక్తంలో ఇంగ్లీషువాళ్ళు
జానినత్వం నింపి వెళ్ళారు - వాళ్ళు దేశాన్ని
చదిలినా, అది చదలనంటున్నది ఏళ్ళని -
ఏంచేస్తారు పాపం!' అదోరకంగా నవ్వింది
ఇందిర.

వాళ్ళ గొప్పతనం నేర్చుకోకపోయినా
కనీసం యదన్నా వంటబట్టింది మనకి -
ధేంక్స్ టు ది ఇంగ్లీష్ మన్! అన్నాడు
జయరాం.

భర్త భుజం మీద తలవాల్చి అరమోడు
కళ్ళతో, చెవులు రిక్కించి పాటవింటున్న
ఇందిర, ఉన్నట్టుండి పులిక్కి పడింది,
జయరాం ఆమెను ఒక్కసారిగా విదిలించే
సరికి అతన్ని తేరిపార జూడబోయింది.
కాని అతడు అక్కడ లేడు. గేటువేపు
చూసింది. ఒక చిన్నపిల్లాడాడ్ని ఎత్తుకొని
నవ్వుతూ - ఒక లావుపాటి ఆయనకు దారి
చూపిస్తూ వస్తున్నాడు జయరాం.

ఆ లావుపాటి శాల్వీ అంటున్నాడు
'రే ప్రొద్దున్న ఒకసారి రావయ్యా - మా
అవిడ అవుటాఫ్ దోర్స్ - బోలుల్లని కారి
యర్ అవీ ...'

తరువాత ఇందిరకేమీ విషపలేదు -
తల వ్రాపుతున్న జయరాం కనబడ్డాడు.

పళ్ళు-జాగ్రత్తలు

డాక్టర్ రాధాసత్సంగి

✱ ముఖ పొందర్యానికి పళ్ళు చాలా ముఖ్యమైనవి. అందమైన, తెల్లని ముత్యలాంటి పళ్ళు ముఖానికి ఎంతో అందాన్నిస్తాయి. చక్కని తీర్చిదిద్దినటువల్ల సంవత్సరం చుట్టూ వ్యక్తిత్వానికి విశేషమైన ఉత్పాదకతనిస్తుంది. అయినా పళ్ళ యొక్క కర్తవ్యం, ఒక్క ముఖానికి అందాన్ని, ఉత్పాదకత ఇవ్వడమే కాదు. మనం కూర్చుంటున్నప్పుడు, ఉద్వారణ సరిగ్గా వుండడానికి, మనం తినే భోజనం బాగా నరుంగులగానికి ఎంతో తోడ్పడతాయి. వయస్సుతోబాటు పళ్ళు రాలిపోవడం సహజమే. కానీ వయస్సులోవున్నవారికీ, సక్లాడి పోవడం, అనేకరకములైన పళ్ళు జబ్బులు రావడం అస్వాస్థ్యానికి. తగిన శ్రద్ధ తీసుకోకపోవడం కూడా దీనికి ఒక ముఖ్య కారణం.

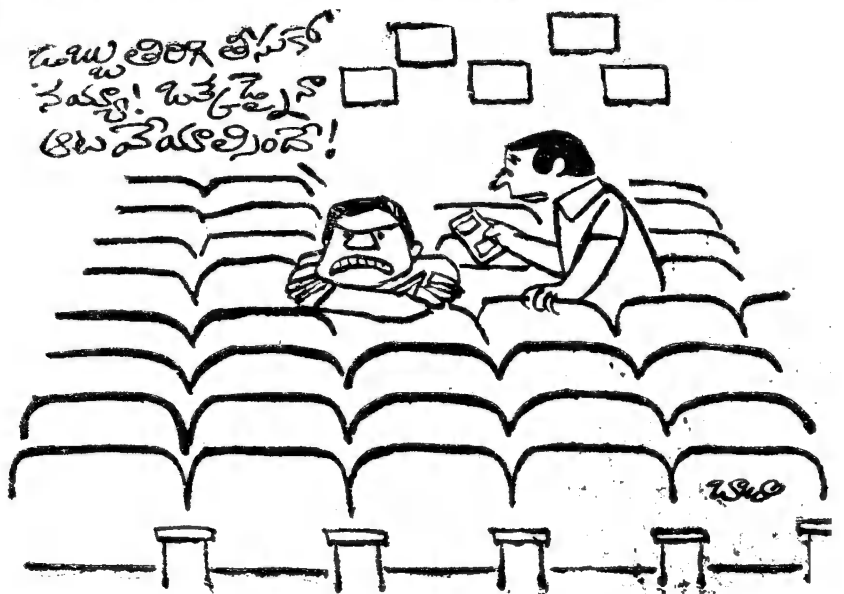
అసలు ఈ వ్యాసం రాయడానికి ముఖ్య కారణం ఒక పేషెంటు. ఒకనాడు నేను క్లినిక్‌లో కూర్చున్నప్పుడూ, ఒక అమ్మాయి వచ్చింది. నాజాగ్గో ఆ అమ్మాయి ఎంతో బాగుంది. ఏదో పంటినెచ్చి ఏదో పచ్చి వుంటుందిలే అనుకున్నాను. తీరా ఆ అమ్మాయి నోరు విప్పితే ఘోరం. ఒక్కటే శుభమైన వస్తు లేదు. అన్నీ చగం విరిగి. కాస్త పూర్తిగాపోయి, నల్లగా చాలా అస్వస్థంగా వున్నాయి. ఇలాంటి ఆమెపై నాకెంతో కోపం కలిగింది. ఈనాటి వైజ్ఞానికయుగంలో, వైద్యానికి కొదవా? నుండు అకు కొదరా? శరీరంలో ఏ భాగంలోనైనా సరే ఏ విధమైన తేడా కనిపించినా, వెంటనే దానికి చికిత్స చేయించుకోవాలి. పళ్ళను సురక్షితంగా వుంచాలి అంటే, ముందు వాటిని అర్థంగా వుంచడం నెరుక్కోవాలి. పళ్ళు సరిగ్గా శుభపరచకపోతే, వాటి మధ్యలో ఇరుక్కున్న భోజనవదార్థాలు కుళ్ళి, దంతక్షయానికి దారితీస్తాయి. ప్రతి వ్యక్తయం, ప్రతి రాత్రి, పడుక్కునే ముందు పళ్ళు తర్చుకుండా, మంచి పళ్ళుపొడి గానీ, లేవపుల్చి గానీ, టూత్ పేస్టు గానీ, ఎవరూ

ఏదీ వాడతే దానితో శుభంగా తోముకోవాలి. పూర్వకాలంలో ఈ రకరకాల పేస్టులు, పొడర్లు ఎక్కడివి? స్వచ్ఛమైన వేపపుల్లలు, కవీర, మసీబొగ్గు, పువ్వు కలిపి మెత్తగా నూరి, ఆ పొడరుతో పళ్ళు శుభపరచుకొనేవారు. ఆనాటి ప్రజల శరీర ధారాళ్యం నేటి అధునికయుగంలో మనుషులకు లేదు. ఒక విధంగా చూడొస్తే ఆనాటి వద్దతులే ఉత్తమమైనవి. ఉప్పు పళ్ళకు ఎంతో మేలు చేస్తుంది. ప్రతిదినము పళ్ళు తోముకునే మాండు కొంచెం అవనూనెతో ఉప్పు కలిపి, ఒక రెండు నిమిషాలు, బాగా పళ్ళను తోమితే, పళ్ళకి అసలు ఏ విధమైన రోగము రాదు. వయోరియా, ఇగుళ్ళు వాచడం, నెత్తురు, చీము రావడం వంటి ఈ విధంగా రోజూ తోమితే పూర్తిగా తగ్గిపోతుంది. అనారోగ్యం వల్ల పళ్ల మీద నల్లని వదార్దం జను అవుతుంటుంది. దాన్ని ఆ శ్రద్ధ చేయకూడదు. దానివల్ల దంత క్షయం, నోటి నించి దుర్వాసన మొదలవుతాయి. అలాంటప్పుడు, అవనూనె, ఉప్పు

కలిపి రోజూ రెండుసార్లు తోమితే చాలా లాభం వుంటుంది.

చాలా మంది పళ్ళు తోముకోవడం, ఒక వాలయతి అన్నట్లు చూస్తారు. బ్రష్ తియ్యడం, ఏదో రెండు మూడసార్లు రాయడం. అంతే అయిపోతుంది. శుభం. కానీ అలాక్కాదు. పళ్ళు అన్ని పక్కల్నించి, శుభంగా తోముకోవాలి. భోజనం కాగానే, పుల్లతోనో, పిమ్మతోనో పళ్ళు కుట్టుకునే అలవాటు వుంటుంది, చాలామందికి. కానీ అది మంచి వద్దతి కాదు. దానివల్ల అప్పుడప్పుడు ఇగుళ్ళు పొడవుతాయి.

మన శరీరానికి వ్యాయామం ఎంత అవసరమో మన పళ్ళకు కూడా వ్యాయామం చాలా అవసరం. ఎప్పుడూ మెత్త మెత్తని వదార్దాలే తింటూ వుంటే, పళ్ళకు ఎక్కువ నమల వలసిన పని వుండదు. అంచేత అవి బిక్ అయిపోతాయి. మధ్యలో గట్టిగా కరకర లాడే వస్తువులు, పచ్చి కూరలు, ముల్లంగి, కేరట్, కొబ్బరి మొదలయిన వస్తువులు కూడా తింటూ వుండాలి. దంత క్షయానికి, మన అనారోగ్యం

జనాభా!

మనదేశంలో జనాభా రాజనానా పెరేసిపోతోంది. ఆరేసింబంధనా బవరించిందట. 1961-71 ల మధ్య జనాభా 24.8 శాతం పెరిగిపోయినట్టు జనాభా లెక్కల కమీషను విశదీకరించింది. 1971 ఏప్రిల్ లో నెల మొదటి రోజు నాటికి దేశంలో 547,949,809 మంది మహాజనులున్నట్టు, ఇందులో 438,885,000 మంది గ్రామాలలో ఉంటున్నట్టు 109,094,809 మంది నల్లజాతిలో ఉంటున్నట్టు నివేదిక వివరించిందట. వాటిల్లో వాళ్ళకు కుటుంబ నియంత్రణలు, గర్భప్రాసారాల మానుంచిగా దేశంలో పని చేస్తున్నాయంటూ, మహాజను జనాభా లెక్కలికా చూడమంటే ఏలా!

విచారాలు

పుచ్చుకున్నా పీడని వైరం

పీల్చి భోజనానికి చెందిన కమర్ ఆల్జిడా అనే ఆమెకు, మోరడాబాదుకు చెందిన ఎహిసెన్ అని అనే ఆయనకూ మూడేళ్ళ క్రితం వివాహం నుల్యందట. వీరి దాంపత్య జీవితంలో రగడల్ని, నల్లబొటంక, వారు ఏదాకం పుచ్చుకున్నారు. అనక, ఆల్జిడా వేరే అతన్ని వివాహమాడి, తన తండ్రి లుంటోనే ఉంటోందట. మొన్న 9 వ తేదీ సాయంత్రం ఆమె బజారునుంచి తిరిగి వస్తుండగా ఆమె మోసాని ఇద్దరు కత్తితో ఆమెను తొట్టు తొట్టుగా పీడించి పోకిరియాడటం.

తక్కువ మాద్యులతో

పానైన వారికి రాతేదీ,

యస్. యస్. తుల్లి పర్తిలో చాలా అక్కర మార్కులు వచ్చి ప్యానలను విద్యార్థులకు మాత్రం సీటు యివ్వబడుతున్న అనే వర్తంతో వో కళాశాల నిర్మించాలని తిరుచ్చి ఆలోచిస్తున్నదట— వానెల్ల యడయా!

ఇక్కడ నొరం నిశ్చయం ఫలాప్తులు

టీవర్ వై అభూయత్యం

తలపెట్టి ఉరివేసుకున్న విద్యార్థి !

వాలాజీపేటకు చెందిన పానె అనే గ్రామంలో సెల్లం అనే 38 ఏళ్ళ అవిధ కోదండరామ కుప్పం స్కూలులో టీచరు పని చేస్తున్నదట. ఆమె ఒక రోజు కోదండరామకుప్పం స్కూలుకు వెళ్ళుండగా తండ్రిరాజు అనే వో విద్యార్థి ఆమె కూడా పడ్డ, 'ఏదేమీ అగాను నిన్నే' అని గోల చేస్తే ఆమె అగి, వెనక్కు తిరిగి అతన్ని చీనాల్లు చేసిందట. దాంతో తండ్రిరాజుకు కోపం వచ్చి ఆమెను కత్తితో పొడిచి పారిపోయి, అనక తనమీద హత్యా నేరం పోలీసు మోపుతుండేమోనని భయం వేసి, పూరు బయట చెట్టుకు పురేసుకు వచ్చిపోయాడట. ఇంతకూ సెల్లం, అనువీతిలో కోలుకుంటోందట.

బెంగళూరుకు చెందిన డాక్టర్ కోబ్రా అనే ఆయన పై చదువులకోసం అమెరికా వెళ్ళారట. అక్కడ ఆయన భార్య కారులో వెళుతుండగా జరిగిన ప్రమాదంతో ఆయన భార్య పని పోయిందట.

భర్తని చంపిన భార్య

ఎమ్మి నెలల క్రితం సెన్సాక్కుంలో 25 ఏళ్ళ నళియప్పకూ సంపూర్ణం అనే ఆమెకూ వివాహం అయ్యిందట. నళియప్ప లాఠీ ద్రయవరు పని చేస్తున్నాడట. గత అయ్యరు నెలలుగా యిద్దరూ వాళ్ళ వంతి అనే గ్రామంలో ఉంటున్నారట. ఆ వాళ్ళోనే వక్కింటో వుండే వో లాఠీ ద్రయవరు, కుర్రాడిని సంపూర్ణం పై మీంచిందట. ఈ ప్రేమించడం వో స్త్రీ మిందం ల్ల నళియప్పకు తెలిసి సంపూర్ణాన్ని కొడవలితో చాచాడట. ఆ వాడంతో ఆమె చేతులకూ, కాళ్ళకూ వంటిమీదాకా గాయాలయ్యాయట. ఆరాతి సంపూర్ణం ఆడమరచి వీద్రపోతున్న నళియప్పను కొడవలితో పీకవరికి, అంతలో అగి, చేతులూ, కాళ్ళూకూడా నరికి చంపి, చనిపోతూ అతను చేసిన అర్చనారాకు చుట్టుపక్కలిచ్చినాడు పోగైతే వారి ముందుంచే పారిపోయిందట.

ఆఫీసుపేరిట వ్యభిచారం !

బొంబాయి నగరానికి చెందిన సామంత్ అనే ఆయన ఆయన భార్య విమలా కలిసి దాదర్ లో వో యింట్లో చక్కటి ఆఫీసు పెట్టారట. వారి ఆఫీసు ఉదయం 11 గంటల నుంచి, సాయంత్రం ఆరు గంటల వరకూ పని చేసేదట. అయితే యీ చక్కని ఆఫీసు వెనుక దక్కనిమిక్కుల సయ్యాటలున్నాయట. తరచి చూడగా, అది అనలు ఆఫీసుకాదని, ఆపేర వో ముగ్గురు చక్కని చుక్కలతో ఆ దంపతులు వ్యాపారం చేస్తున్నారట. పోలీసులు వో వ్యక్తికి 50 రూపాయలిచ్చి లోపలకు వంపి, అనక శుభ్రంగా వారూ జారపడ్డారట. లోపల ఇంధ్రలోకంలో తేలిపోతున్న వారినందరినీ బంధించారట— ఓం శాంతి!

నీటి కరువు

భద్రాచలానికి సుమారు 45 కిలోమీటర్ల దూరంలో కంచెర్ల అనే గ్రామంలో వేసవి ధర్మమాని

భావులన్ని ఎండపోడం వల్ల మంచినీళ్ళు బిందె ఒక్కింటికి 30 పైసలు వోవున అమ్మబడి తున్నాయట— బిందెకు ఎన్ని గ్లమలు సార్! నిరాకతో ఆత్మహత్య

అక్క నుంచి బెంగళూరు వచ్చి వో అరువాతన మైన మోటార్ బనచేసి, గుర్రవందాలు అటబో కక్కినవచన లేకుండా పోల్చి వీరి ఏళ్ళ నంగి అనే ఆయన ఆ అటబో నర్సం పోగిట్టుకొని, ఆ నాలు గంతవల మోటలు మీంచి దూకి అత్తహత్య చేసుకున్నాడట.

శివమే త్రిన బాబుని కిరాతకం!

బీహార్ కిషోర్ కు 20 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ధర్మర్ పూరులో ప్రసాదర్ అనే బాబుడు కింస పూనిన వానిలా తనకలిదండ్రులను, అక్కను, ఇంటి వాకమును 17వ తేదీ రాత్రి కాల్చిచంపేశాడట. రాతగరికి కూడా అదేగతి నల్లంవతో, ఆయన మూత్రం పారిపోయి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నారట.

ఒక కాన్పులో అయిదుగురు పిల్లలు

వత్సమజన్మనీకి చెందిన వో ఆమెరికన్ యువతి మొన్న జనవరి 10వ తేదీన రాత్రి ఒకే కాన్పులో అయిదుగురు బిడ్డలను కన్పడటం. తల్లి పిల్లలూ బాలనయనని ప్రాంక్స్ బర్న్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ఆసుపత్రి అధికారులు అన్నారు. ఆమెభర్త హాకీ బీన్ వో ఇంజనీరులు.

కారు ప్రమాదంలో మరణించిన నౌకాదళాధికారి పుటుంబం

భారత నౌకాదళానికి చెందిన రెస్టెనెంట్ కమాండరు ఎస్. ప్లబ్జా తన భార్య పిల్లలతో ఢిల్లీ నుంచి లాంబాయి వెళ్తుండగా (10వ తేదీన) వారి కారుకు మధుర నమిషంలో వో లారీ గుడ్డిందట. ఫలితంగా ప్లబ్జా, ఆయన కూతుళ్ళతో వో కుతురూ అక్కడి కక్కడే చనిపోయారట. ఆయన భార్య, మిగిలిన యిద్దరు కూతుళ్ళూ ఆసుపత్రిలో చనిపోయారట.

గు 12, 13 తేదీల్లో తిరుపతి పుష్కరిణిలో యిద్దరు, ఆనకట్ట వద్ద ఒకరు మునిగి చనిపోయారట. ఇంకో యిద్దరు ఆలయం చుట్టూ అంగ ప్రదక్షిణ చేస్తుండగా చనిపోయారట.

బందిపోట్లని ఎదుర్కొన్న ప్రజలు!

కారాయణ గండికి 10 కిలోమీటర్ల దూరంలో పున్న మనూమాబాదులో వో 13మంది బంది పోట్లు, గోపిడి చేసి పోతుండగా ఆ వూరివారంతా (దైర్యమున్నవారే!) చేరి ఆ బందిపోట్లను అపే చెత్త చెత్తగా చావచాడారట. ఈ ఉద్యమంలో అరుగురు బందిపోట్లు చనిపోవడం, ఒకరు నల్లవంగా పట్టు బడడం మిగతా అరుగు పారిపోవడం జరిగిందట.

తిరుపతి వెంకటరమణుని మే నెల ఆదాయం 46,25,162 రూపాయలని తేలిందట. గత సంవ

ఒకవారం విపరీతం

తృతీయ మే నెలలో ఆదాయం 44,19,796 రూపాయలైనట్లు.

బందిపోట్లకి పరాభవం!

కృష్ణానదికి చెందిన ఇన్ ఫూర్ గ్రామం, మీద వో 15 మంది బందిపోట్లు పడి, దోపిడి చేస్తుండగా (19వ తేదీ రాత్రి) వారి ఆయుధాలను చూసి కూడా బెడరకుండా, ఆ వూరి వారంతా చేరి, వారి మీద పడ్డారట. తత్ఫలితంగా ముగ్గురు బందిపోట్లు దొంగలు చనిపోయారట.

హోసూరు తాలూకా ఉద్దవపల్లి గ్రామం వద్ద రోడ్డు వారగా వో లారీ విలబెట్టి దాని క్రింద దూరి, ఏదో మరామత్తు పని చేస్తున్నాడట ఒకా యన. అంతలో వో లారీ వచ్చి యీ లారీని వెనుక నుంచి మోదీందట. దాంతో ఆ లారీ కదిలి, దాని, క్రింద పని చేస్తున్న వ్యక్తిమీంచి పోడం పల్లె, ఆ వ్యక్తి అక్కడికక్కడే మరణించాడట.

హర్యానాలో అదుక్కడం నేరం

హర్యానా ప్రభుత్వం భిక్షం ఎత్తడాన్ని నేరంగా భావన రీత్యా రూపొందించినదట. తత్ఫలితంగా హర్యానాలో వుండే ఆ జాతి వారంతా మటుమాయ మయ్యారట! ఏమయ్యారటారు ? అంతా బయటూపుకు వెళ్ళిపోయి వుంటుంటారు.

న్యూయార్క్ లో వినాయకుడి గుడి

న్యూయార్క్ లో భారతీయులు ఎక్కువగా నివసించే ప్రాంతంలో 50 వేల డాలర్ల విలువ చేసే 10 వేల చదురవడుగుల స్థలంలో శ్రీమహా గణపతి దేవాలయం నిర్మించడానికి పర్యవస్తావాలూ, జరుగుతున్నాయట.

యాభైమూడో ఏట 12వ క్లాస్ బాలికను మూడో పెళ్ళి చేసుకున్న ఎం. ఎల్. వి.

ఆస్సాముకు చెందిన వో యం. ఎల్. వి. గారు తన 53వ ఏట 12 ఏళ్ళ చివ్వానిని వివాహం చేసుకున్నారు. ఈయనకి శుభకార్యానికి ముందే యిలాటి వేవో రెండు శుభకార్యాలయాయ్యట. ఆయన వివాహానికి ఆ యిద్దరు భార్యలు, బోల్తా మంది పిల్లలు, మనునలు, మనునరాళ్ళు అంతా హాజరయ్యారట. ఇన్ని వివరాలు యిచ్చిన ఆస్సాం ట్రైబ్యూన్ పత్రిక ఆ యం. ఎల్. వి. గారి పేర్ల మాత్రం బయటపెట్టలేదట.

లారీ ప్రమాదంలో

నలుగురి మరణం

పీఠిగి వూడలూరు నుంచి కట్టెలు కోయం బత్తూరు తీసుకుపోతున్న వో లారీ మేల్చుపోత యం వద్ద 19వ తేదీ రాత్రి రోడ్డు మలుపు తిరుగుతూ, వో ఫదడుగుల గోడను గుర్తుకుందట. తత్ఫలితంగా డ్రైయవరుతో నవో మొత్తం నలుగురూ చనిపోయారట. ఆ లారీ బోల్తాపడడం వల్ల యీ నలుగురూ చనిపోయినట్టు వార్త.

తమిళనాడులో అతివృద్ధుడు!

మైనూరు రాష్ట్రం మంగళాపురానికి చెందిన నారాయణన్ పొట్టి అనే ఆయన తమిళనాడుకు చెందిన కేరళాపురంలో స్థిరనివాసం నిర్వహిస్తున్నారట. ఆయన మొన్న 13వ తేదీన తన 140వ ఏట చనిపోయాడట. 140 ఏళ్ళు బ్రతికిన యీ నారాయణపొట్టి తమిళనాడులో అందరి కంటే ఎక్కువ వృద్ధుడట. ఆయన భార్య వచ్చియన్నాలోకి 97 ఏళ్ళు.

రవీంద్ర భారతిలో జరిగిన 20వ అలిండియా ఫియేబర్ కన్వెన్షన్ లో ప్రదర్శించిన శ్రీకృష్ణ పాఠశాలం స్వత్య కాలంలో ఒక దృశ్యం. ఇందులో పాల్గొన్న కావ శ్రీ వెంకటేశ్వర విద్యార్థులందరూ శిక్షణ పొందారు. (ఫోటో: శివర్)

* 'ఎన్ ఈజ్ బ్లయిండ్' అన్నారు—

ప్రేమిం చటం చేతిగానివారు. ఒట్టి బ్లయిండ్ కూడా, కలర్ బ్లయిండ్ కూడా అన్నారు, తెల్లమ్మాయిలు నల్లబ్బాయిలు లేక నల్లమ్మాయిలు, తెల్లబ్బాయిలు కలిసి తిరిగడం మాసి కొందరమాయావరులు.

నిదేమైనా సమస్య తం దీనికి ఒప్పు కోను. ఎన్ ఈజ్ బ్లైండింగ్ అంటాను. అంటుకుంటే అరటికాయ మ ర : గ వదలదు.

మా అన్నయ్య రిద్దరూ ప్రేమించే పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నారు. పెద్దన్నయ్యేమో మా ఇంట్లో అద్దె కుంటున్న వారమ్మాయిని ప్రేమించేసాడు. అద్దె ఎగ్జిక్యూటివ్ కి పిల్ల తలిదండ్రులు వేసిన వధకంరా ఇది అని మా బామ్మ ఎంత నెత్తి నోరు కొట్టు కున్నా లాభం లేకపోయింది.

పెళ్ళంటూ జరిగితే ఆ అమ్మాయితోనే లేకపోతే ఆజ్ఞాంతం బ్రహ్మచారిగానే పండిపోతాను అని ఇవధం చేసిపారేశాడు.

పెద్దవాడికి పెళ్ళికాకపోతే తనకు పెళ్ళి లేట్టై పోతుందన్న భయంతో మా రెండో అన్నయ్య మా పెద్దన్నయ్య వజ్రం తీసు కున్నాడు. అద్దె కుంటున్న వాళ్ళమ్మాయి అప్పుడప్పుడు తను వైతికల్స్ మాసి చేసిన పంటకాలు మా అమ్మకు రుచి చూపిస్తూ పుండలంవల్లో, మరేమోగాని అమ్మ కూడా అంత ప్రతికూలత చూపలేదు. ఇక బామ్మకు తప్పలేదు.

మా రెండో అన్నయ్య ముందు కాలేజీలో దివరో ప్రేమించి తర్వాత కొన్ని కారణాల రాలవల్ల మా మామయ్య కూతుర్ని పెళ్ళా డేశాడు. ఏలా అయితేనో ప్రేమించాడు. పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

నాకుకూడా ప్రేమించినమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న కోర్కె బలంగా పాటుకు పోయింది. కాని అదేం శావనో ఆనలే మా వీధిలోనుండే అమ్మాయిలు తక్కువ. ఉన్నవాళ్ళలో కొందరు నన్ను అన్నయ్య కింద, కొందరు తమ్ముడికింద జరుకట్టి నడేశారు. ఇంకా కొందరు కొడి నెడవకింద కూర్చున్నారని నా ఆనమానం.

ఇక అవమానం భరించలేక దేశాంత రాలు నల్లపోదామా అనుకుంటున్న సమ యంలో నక్కపూర్లో టివర్ ఉద్యోగానికి పిలిపించింది.

'ఎంత కావాలి??' అన్నాడు ఆ అధి రిస్తాము. మీరు మామూలగా జీతం ముట్టి తిరి. నల్లు పంతకంచేయాలి. మాటయ్యాభయితే 'ఎంతిస్తారు?' అని నిశ్చయం నేను. చేరతామని వచ్చేవారు కోకొల్లలు. ఏమం వాడు కొరకొర మాసి 'రెండు పండ్ల ట్రాడు? అన్నాడు. ఆ తనదిలేక, అదే

మహాప్రసాదమని ఒప్పుకున్నాను. ప్రసాద
తెప్పడూ తక్కువగానే పెద్దరుకదా!

ఈపుండ్రాగ్గి ఒకాడు నన్ను వెతుక్కుంటూ ఓ టెలిగ్రాఫ్ వచ్చింది. 'బామ్మ చావు బతుకులమధ్య పూగినలాడుతోంది. వెంటనే 'రా' అని దొని సారాంశం. వెంటనే పదిరోజులు శిలపు పేట్లో ఆదరా బాదరా ఇంటికోచ్చాను ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. వీర ఘోరం జరిగిపోయిందనని లోపలికి మెల్లగా అడుగుపెట్టి లోపలి దృశ్యాన్ని చూసి కొయ్యబారిపోయాను. బామ్మ చావు బతుకుల మధ్యకాదు, ఉయ్యాల వంకమీద పూగుతూ వొక్క పన్నరిస్తూ కనిపించింది. నన్ను చూడగానే గబిలువ లేచి కూర్చుని బామ్మ 'ఓరి ఎప్పుడొచ్చావరా? టెలిగ్రాం అందిందా?' అంది.

'అందింది గాని ఏం కొంప మునిగిందని అట్లా ఇచ్చారు' అన్నాను కోపంగా. 'అంత కోపం ఎందుకరా? అట్లా ఇస్తే గానీ నువ్వు రావాలే. అయినా నేనంత త్వరగా పోనులేరా. ఏదో నిన్నో ఇంటివాడిని చేసి నీ కడుపునో కాదు కాస్తే చూసి అప్పుడు...'.

ఈ బామ్మలకు మరీ పూర్వపు నావ నలువదలటం లేదు. కడుపున కాదు అంటే ఈ కాలంలో ఏ అల్పరో, క్యాన్సర్. అలా ఆనవద్దంటే వినరు.

తెరువాత అసెలు సంగతి చెప్పింది. జూమా మా నాన్న అమ్మ కలసి ముచ్చటగా మూడు సరబంధాలు చూసారట. అందులో ఒకటి అయినవారి సంబంధం. అంటే మా మామయ్య కూతురు. మిగిలిన రెండు పై సంబంధాలు. ముగ్గురిని చూసి, ఎవరినో ఒకటి చేసుకోని పిఠాని అని వట్టువట్టింది బామ్మ.

నెనుకూడా పోసి పెళ్లి చూపు లో వచ్చినమ్మాయిని చూసి పెళ్లి జరిగేదాకా 'పేమిస్తే నరి అని సమాధానపడ్డాను.

మొదట మామయ్య కాళ్ళ పూరికి వెళ్ళాను. ఎవర్నీ వెంట తీసుకుపోలేదు. ఇంట్లో అత్తయ్య ఒకత్తేవుంది. మామయ్య అసేమ పనిమీద వక్కపూరి కెళ్ళాడట. ప్రమీల అదే మామయ్య కూతురు, స్నేహితు కాళ్ళతో సేనిమా కెళ్ళిందట.

'ఒంటరిగా అల్లా ఆడపిల్లను వంపించ తద్దత్తయ్యా. అనలే రోజులు మంచివికావు.

వధువు కావలెను

అమధ్య ఇలానే ఓ అమ్మాయి ఒంటరిగా నీ నేమాకెళ్ళే ఏమయిందో తెల్సా? అని ప్రితకలో దిద్దివిన వీలేమిలకు కొన్ని వివరాలు జోడించి అత్తయ్యకు పాడలగొట్టాను. ఇదింతా నేనంత బాధ్యతకలపాడినో అన్న క్యాలిఫీకేషను సరిపాడితిమికోటూనీకే.

'ఒంటరిగా కాదు నాయనా వివరో స్నేహితుకాలి పుట్టినరోజులు ఆ అమ్మాయే అందరినీ తీసుకెళుతూంటే తనూ వెళ్ళింది.' అందత్తయ్య.

ఇది మన మంచికే. ప్రమీల వచ్చేలోపల వీలా మాటాడతే రిహార్సల్ చేసుకోవద్దు. చీకటిపడతూండగా ప్రమీల వచ్చింది.

'హల్లో ప్రమీ! బాగున్నావా? ఏక్సర్ ఎలావుంది?'

'నా మొహంలా వుంది' అంది మొహం చిట్టించి.

'అంటే చాలా బాగున్నదన్నమాట.'

'అయితే నీ మొహంలా వుంది' అని విన విన లోపలి కెళ్ళిపోయింది.

భభ. కాలేజీలో చదువుతారేగాని నీవు కనలు సెన్స్ అవ్ హ్యామర్ లేదు. పెళ్లి యన తర్వాత నేర్పించాలి, అనుకుంటూ లోపలికొచ్చాను.

పెరట్లో మొహం రుద్దుకుంటూంది తను.

'అంతగా మొహం రుద్దకు. ఆ రిగి పోగలదు' అన్నాను.

'అరిగిపోతే కొత్త నబ్బిందిలే' అంది నిర్లక్ష్యంగా.

'నబ్బుకాదు ఆరిగేది. నీ మొహమే' అని అక్కడనుంచి వచ్చేసాను.

ఎందుకన్నానా ఆసించింది. తనుమటుకు కాబోయే మొగుడ్ని వెట్టుకుని అట్లా అన వచ్చా? అం...నా నేనమంత కాని మాట అన్నాను? జోకులు ఎలా తీసుకోవాలో నేర్చి స్తున్నా అని నర్సి చెప్పకున్నాను.

ఆ రాత్రి భోజనాలయంతరాత మళ్ళీ కబుర్లలోపడ్డా...

'అవును తర్వాత ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావు?' అనడిగాను నేనువచ్చిన పనికి వాడిగా.

'సిటువస్తే మెడిసిన్.' లేకపోతే 'పెళ్ళా? అనందామనుకున్నా

గాని పో మరీ చిన్నపిల్ల సిగ్గు కడిపోతుంది కదాని పూరుకున్నాను. అయినా కొన్నీ నీతులు బోధించ వదిలిపెడదామా.

'మెడిసిన్లో సీటంటే తమాషాకాదు. పాగా చదవాలి కనీసం సైన్సెకండిక్లాస్ రెవాలి తెల్సా?' అన్నా.

'నర్సే ఇన్న కబుర్లు చెప్పుస్తావ్? నీకు ఏ.యు.సి.లో ఏ క్లాస్సాచ్చింది?'

'పైథర్న్ క్లాస్ లే.'

'పైథర్న్ క్లాస్ ఏంటి బావా' అంటూ గంటపెపుడాక నవ్వుతూనేవుంది. పాకు చెడ్డకోపం వచ్చేసింది. యాశయిపినిది అలా వచ్చినప్పుడు పైన్సెకండు క్లాసి పున్నప్పుడు, నలభై ఏనిదికస్తే పైథర్న్ క్లాస్ అనకూడదా.

అనీ అమ్మాయికి బుద్ధిపూజ్యం. ఏదో పోనీ, మామయ్య కూతురుకదాని బోలెడు జోకులేద్దామనుకున్నాను. కాని పెళ్ళికొత్త ముందే ఈ అమ్మాయి యిలా మాటకు మాట జరాబిస్తూంటే అమ్మాడు ముళ్ళు పడితే నా నోరు కదసోదు.

ఇలా అయినవారి సంబంధం బే డి సి కొట్టింది.

'నిక్షేపంలాంటి సంబంధం చేసుకోనరటాం నేలా పాపి!' అంది బామ్మ.

'నీకు తెలియదు పూరుకో నేనొప్పేకున్నా సైన్స్-అదే జెనటిక్స్ ఒప్పుకోదు. పుట్టే పిల్లలు తెలివి హీనులుగా అంద హీనులుగా వుంటారు.'

మరి మన విజయమ్మ పిల్లలు అరిదరగా లేరూ వాళ్ళూ మేనత్త, మేనమామపిల్లలు కారా?! అని దృష్టింతులు చూపింది బామ్మ.

ఇంకా రెండు సరబంధాలు పున్నాయికదా. ఇది హతేపోనీ అని బామ్మ మారడించానా.

ఈసారి నన్ను ఒంటరిగా వంపించడానికి మతారామూ ఒప్పకోలేదు బామ్మ. ఎందు మా అమ్మకూడా వద్దా మనుకుంది. కాని సమయానికి అంటే ఒయిల్స్ రురోజున నడుము వట్టే నుకుంది. మా వాన్నకేదో అసేమ పని అగిలింది.

'పోనీ! మా స్నేహితుడిని వెంటతెట్టు కెళ్ళాను' అన్నాను.

ఆయనమ్మంగనే ఒప్పుకున్నాడు ఇంట్లో వారు.

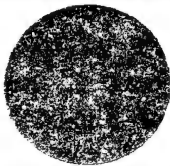
ఆ స్నేహితుడి పేరు సాయి. ఏదోట్ట

టూటాక్స్ రహస్యము!

క్రొత్త బినాకా టూటాక్స్ మాత్రమే ఒక రహస్యమైన పదార్థము ఉంది కనుక యీ టూటాక్స్ పేస్తు మీ నోటిలో అన్ని మూలలకు, పళ్ల మధ్య చిన్న చిన్న సందులలోనికి చొచ్చుకొని పోయి, ఆ చోట్లలో ఉన్న నూత్న క్రిములను నాశనము చేస్తుంది. అందుకనే మీ నోరు రోజంతా సంపూర్ణముగా శుభ్రముగా, పూర్తిగా తాజాగా ఉంటుంది. అలా మీ నోటి ఆరోగ్యమునకు సంపూర్ణ రక్షణ కలుగుతుంది :

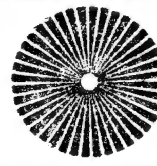
ఈ నిదర్శనమును మీరు చూడగలరు! పరిశోధనాగారములో జరిగే యీ పరీక్షను నేరే మీ యింట్లో చేసి చూడండి!

ఒక గాజు గిన్నెను నీచుకొని దానిలో నీరు పోయింది. దానిని గుండెను లేక రంగు పొడరును వీటి మీద వర్తించి.

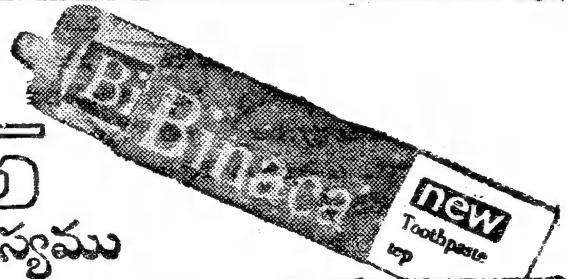

బినాకా టూటాక్స్ కొంచెము నీళ్లలో కలపండి. ఆ ద్రావకమును ఒక చుక్కను గాజు గిన్నె మధ్యలో వేయండి.

బినాకా టూటాక్స్ ఎంత త్వరగా అన్ని వెన్నెముక లేక మరల మును పోగొడి. ఉపరితలమున వ్యాప్తిముగా, తేలిగా చేస్తుందో మీరే చూడండి.

బినాకా టూటాక్స్
సంపూర్ణ నోటి రక్షణ యొక్క రహస్యము

అమాడుకుడు అన్నీ తెలుసుకొంటాడు కానీ నీడికేం తెలియదు.

ఇద్దరం కలిసి రాజమండ్రికి వచ్చాము. సామాన్య బాడ్లీలో పారేసి, ట్రీ వీ గ జడూరయ్యాము. సాయి నాకంటే ఎక్కువగా తయారయ్యాడు. నే తెచ్చుకున్న పాడరంతా వాడే వాడేసాడు. వద్దని చెప్పామనుకున్నా గాని బాధపడతాడేమోనని పూర్చున్నాను. ఇద్దరం కలిసి ఆ అమ్మాయి వాళ్ళుండే ఇల్లుకోసం వేట ప్రారంభించాము.

అదేమి పూర్వో ఒక్క ఇంటినెంబరు వర నేన లేదు. ఇంకా రెండు నెంబరు ఇంటి నక్కన వలెయ్యాయి నెంబరున్న ఇల్లు. దానివక్కన ఇంటినెంబరు వందలమీద ఉంది. మా అవన్న నూసి వో అసామి జాలి నడి వాల్చింటో కురాడిని సీలిచి వాసు దేవరావుగారి ఇల్లు చూపించి రమ్మన్నారు. కురాడితో కలిసి ముగ్గురవుతాము. అలా వెళ్ళటం వా టీష్టం లేదు.

‘కురాడెందుకంటే. అనవసరపు శ్రమ. ఇంటి గుర్తులు చెప్పండి చాలు’ అన్నా.

‘శ్రమేనుటంటే. మీకి ఊరు కొత్త. అన్నీ నందులు, గొందులు ఫర్వాలేదు. తీసు కెళ్ళండి’ అన్నారాయన.

ఇక తప్పేది లేక ఆ అబ్బాయి తో బయలుదేరాము. చలుకున్న వో ఆలోచన వచ్చింది. రిక్తాలోవలతో సరి. రిక్తాఅబ్బిలో కలిసి నలుగుర మవుతాము.

‘రిక్తాలో సోదామా?’ అన్నా కురా డితో.

‘ఈ నందుల్లో రిక్తాలు నట్టపు సార్. నడిచే సోదాం’ అన్నారబ్బాయి.

సాయి నా బాధ గమనించి, ‘ఏమెటోయే నీ బాధనం మహా, మహా రాజ్యాంగ చట్టా లనే నవరిస్తున్నప్పుడు, శాస్త్రానియ నవ రించలేవా?’ వో రాయి తీసి నీ జేబులో వేసుకో. నలుగురవైసట్టు లెక్కవుతుంది’ అన్నాడు.

‘వో రాయి తీసి జేబులో వేసుకోని నడక ప్రారంభించాము. వో రెండు, మూడు నందులు తిప్పి ‘ఆ కనబడుతున్న వచ్చ గేటే సార్ నానుడేవరావుగారిల్లు’ అని వెనక్కెళ్ళి పోయాడు. ఆ అబ్బాయి వెళ్ళం గానె రాయి తీసి పారేసాను.

గేటు తీసి అడుగు పెట్టి పెట్టంగానే వో కుక్క బొమంటూ మా మీద కొచ్చి

వధువు కావాలెను

నడింది. అది కుక్కలా లేదు. తోడేలా ఉంది. అది ఏగిరి నా పేర్లు పట్టుకొంది. సాయి నమ్మి గబాబన పక్కకు లాగడు. కానీ అప్పటికే జరగవలసిన అవర్తం జరిగి పోయింది. సాయి నవ్వులా లాగడంతో నా పేర్లులోని కొంతభాగం దాని నోట్లో ఉండి పోయింది.

ఇంతలో వో ముసలాయన ‘ఏయ్ టైగర్’ అని అరవటం అది పిల్లిలా లోవల కెళ్ళి పోవటం జరిగింది.

నేను గబగబ చొక్కాయి ప్యాంటులోకి తోసి ‘టక్’ చేసాననిపించాను.

‘ఎవరు కావాలంటే?’ అనడిగ రాయన, ముమ్మి పరిశీలనగా చూస్తూ. నేను మాట్లాడబోయాను. కాని గుండె దడ తగ్గక పెదవులుమటుకు కదిలాయి. మాట బయటకు రాలేదు.

సాయం చేయమని సాయిని మోచేల్తో పాడిచాను. వాడి పరిస్థితి ఇంచు, మించు ఇలాగే ఉంది. వగర్చుకొంటూ ‘పేరు... నుబ్బారావు ... శేషవంం గరబ్బాయి ...’ అన్నాడు.

వెంటనే ఆయన మొసాం మలాబులా వెలిగింది.

‘ఓ, మీరా! రండి...రండి’ అంటూ రోవలకు తీసుకెళ్ళి కూర్చోబెట్టాడు.

‘ఇంటో, అంతా కులాసానా బాబూ’ అని ‘కులాసాయేనంటే’ అన్నాను.

‘మీ నాన్నగారు బాగున్నారా?’ అన్నా రాయన సాయి నుద్దేశించి.

సాయి నాన్నగారిని ఈయనెట్లా ఏరుగు దురబ్బా అని రసంక ఆశ్చర్యకరయాను.

కాసేపు అదీ, ఇదీ మాటాడినాక ఆయన ‘అమ్మాయిని రమ్మననే’ అని రోవలకు కేక పెట్టారు.

మరో షణంలో గుమ్మం దగ్గర తలి వంచుకొని వో అమ్మాయి ప్రత్యక్షమైంది.

మరి అంత సిగ్గెట్టా అనుకున్నాను. అసలు నంగతి వెంటనే తెలిసి పోయింది. సిగ్గు మాట అటుంచి. ఆ అమ్మాయి తలెత్తి నిటారుగా నిలబడిందంటే గుమ్మం తగులుతుంది. సర్వేలు వేసిన మొక్కలా ఎదిగిందా అమ్మాయి.

వో వేర ఆ అమ్మాయి నమస్కరిస్తే

ప్రతి నమస్కారానికి నేను మునికాళ్ళు వేర లేచి చేతులు నైకెత్తాలి. కాని దైవ నశాడ్తు ఆ అమ్మాయి నమస్కరించే స్థితిలో లేదు. రెండు చేతుల్లో రెండు పళ్ళెలు ఉన్నాయి.

‘రామ్మా, జయూ!’ అన్నారు వాళ్ళ వాస్తవ. అమె చేరో ప్లేటూ అందించి కుర్చీలో కూర్చుంది.

సాయి కీచ్చిన పళ్ళెంలో సాల్వాకన్నా ప్రత్యేకించి వేసిన జీడి పప్పు, ద్రాక్షపళ్ళు ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి. నా కీచ్చిన పళ్ళెంలో అన్నీ సాదాగానే ఉన్నాయి. ఇలా ఇవ్వటంలో వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం ఎంత కొట్టుకు వచ్చినా అర్థమై చావలేదు. కాని, ఆ అమ్మాయి ఓర మాపులు, వాళ్ళ నాన్న మాటలతో అసలు నంగతి బయట పడి పోయింది.

నీళ్ళు సాయిని పెట్టికొడుకు కింద జమ కట్టుకొన్నాడు. నాడు మటుకు ఇవేమీ గహించకుండా కూర్చుని నలవారం మింగు తున్నాడు.

ముసలాయన కూతురు గురించి గొప్పలు చెప్పుకొన్నాడు. ‘మా జయ అప్పించిలోమా పన్నేనంటే. మొన్న బియ్య యూనివర్సిటీ ఫస్ట్ వచ్చింది. ఇక ఆటలంటారా, ఈ మధ్య లేడీస్ క్లబ్బులో జరిగిన మ్యూసికల్ చేర్స్లో నమ్మ. ఇక నంటం నంగతి...’

ఈ సాయిగారు నన్నేదో పొగడటం అనుకొని నాకు, ఆ అమ్మాయికి తార తమ్ములు చూపిస్తున్నాడు.

‘పరిశీల్లో మీ అమ్మాయి మొదటి రైతే, పరిశ్ హాల్లోంచి బయట కొచ్చిన వాళ్ళలో మావాడే మొదటివాడు. మ్యూసి కల్ చేర్స్లో మీ అమ్మాయి ఫస్టయితే, మా నాడూ వచ్చాడు ఫస్ట్ ఎటోచ్చి అందరి కంటే ముందుగా బయటకు. నంటల్లో జయ గారు ఫస్టయితే తినిటంలో నాడు బెస్ట్...’

నన్నో జోకరు కింద చూసి వాల్చిద్దరూ వగలబడి నవ్వురు. నాకు ఒక్కషణం అప్పడ వుండ బుద్ధి కాలేదు.

‘సోదామా?’ అన్నా సాయితో.

పిల్ల, తండ్రి గేటుదాక సాగ నంపారు.

‘ఒక్కమాట సార్’ అన్నా ఆ యనతో ఏమిటన్నట్లు చూసారు.

‘మీరింతవరకు పెట్టికొడుకుమటుకున్న

అల్పాయిక ఇదరు పెల్లలు. భార్య కూడా ఇంకా ఒలికే వుంది. అనలు పెల్లి చూపుల కొచ్చింది నేను' అని గబ గబ ముందుకెళ్లి పోయాను. ఆయన మొహం లోని రంగుల మార్పులు మీకు చెప్పక పోడానికి నేను మళ్ళీ వెనకకు చూడకుండా పూరి కొచ్చేయటమే కారణం.

ఇలా రెండు సంబంధాలు పోవటంతో ఇంట్లో వారంతా నా మీద విరుచుకు పడ్డారు.

నిన్ను పెళ్ళిచూపుల కంపటం తప్పదు.

నానలు పెళ్ళియ్యే రోజు లేదన్నారు. మేమే ముమూర్తాలు కూడా నిర్ణయించి పిలుచుంటే బాగుండే దన్నారు. ఇలా నానా దుర్మనలు ఆడారు.

ఆ ఆవత్సమయంలో రెడ్డి గుర్తు కొచ్చాడు. రెడ్డి, నేను మ్యాల పెన్సలు దాక కంపి చదువు కున్నాము. తెలివిగల రెడ్డి విద్య కన్ను, సేద్యమే గొప్పదని గ్రహించి వాళ్ళ పూరెళ్ళి పోయాడు. ఈశ్వ దూరమైనా మా స్వేచ్ఛాం మటుకు దూరం కాదేదు. వెంటనే రెడ్డి సహాయం అర్థిస్తూ వాళ్ళ పూరికి ఉత్తరం వ్రాసాను. మూడోరోజు కల్లా రెక్కలు కట్టుకు వారాడు.

పరిస్థితి అంతా నివరించాను.

'అనలీ పెళ్ళి చూపులంటేనే నాకు టిట్టవోయ్' అన్నాడు రెడ్డి.

'చురెలా? మా ఇంట్లో వాళ్ళూరు కోరే?'

'నాన్నెళ్ళ పెళ్ళి చేసుకునేది మువ్వ, రాళ్ళా? అనలిలా నాలుగు గోడల మధ్య జరిగే ఈ తంతువల్ల ఏకు ఆ అమ్మాయి గుణగణాలు ఏం తెలుస్తాయి?'

'నిజమే, కాని మరేం చెయ్యటం?'

'అందుకే నే చెప్పినట్లు చెయ్య ముందు. ఆ అమ్మాయి పోటో, పేరు, వయస్సు, ఇంకా ఏ నైనా వివరాలంటే, అప్ప నాకిక్క, లేవే వాళ్ళపూరి కెళదాం. ఈ విషయం వాళ్ళకు తెలియనీకు. ఇక పెళ్ళి చూపులు నేనో కొత్త పద్ధతిలో నడిపిస్తా. రరేనా?'

'సరే' అనక తప్పలేదు.

ఇద్దరం విశాఖవట్నం చేరుకున్నాము.

'పాదరణంగా ఇంట్లో పులిలా వుండే

వారు బయట పిల్లిలా వుంటారు, ఇంట్లో పిల్లిలా వుండేవారు, బయట అందుకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తారు. కాబట్టి అనలు రంగు కనుక్కోవాలంటే కాలేజీ కెళ్ళి చూద్దాం.' అన్నాడు రెడ్డి.

బడియా నవ్వింది వాకు. ఇద్దరం వాళ్ళ కాలేజీకి వెళ్ళాము. బజారు కంటే అధ్వా స్థంగా వుంది క్లాసు. అల్లరి చూచి రెక్కర వివరాల లేరేమో అనుకున్నాను. కానీ అంచనా తప్పయింది. వివర ఆడ రెక్కర బోర్డుమీద వీధి వ్రాస్తూంది. పిల్లలు వివరికి వారు కబుర్లు చెప్పు కుంటున్నారు.

మమ్మల్ని చూడగానే ఒక్కసారి క్లాసులో అల్లరి తగ్గి గునగునలు మొదలయ్యాయి.

బోర్డుమీద వ్రాయటం మాని గుమ్మం వేపు చూసింది అవిడ.

'ఎవరు కావాలి?'

'షిన్ లక్ష్మి'

'ఏ లక్ష్మి? పూర్తిపేరు చెప్పండి. ఇక్కడ గజలక్ష్మి, జయలక్ష్మి, శీలక్ష్మి, జ్యోతిలక్ష్మి, కాంతలక్ష్మి, అదిలక్ష్మి ఇంకా ఇలా పదిమందిదాక వున్నారు. మీకే లక్ష్మి కావాలి?' అంది.

పచ్చి వెంక్కాయ గొంతులో చిక్కి

నట్లయింది.

పూర్తి పేరు లేకుండా అందుకు చాలా విచారపడ్డాను ఆ క్షణంలో.

'మీ లక్ష్మికి ముందు, వెనక తల, తోక ఏమీలేదా?' అందామె అందరూ కిచకిచ మన్నారు. తలలు లేకపోయినా తోకలు మటుకు వున్నాయి.

తల కొట్టేసినట్లయింది. ఇద్దరం బయటకొచ్చాము.

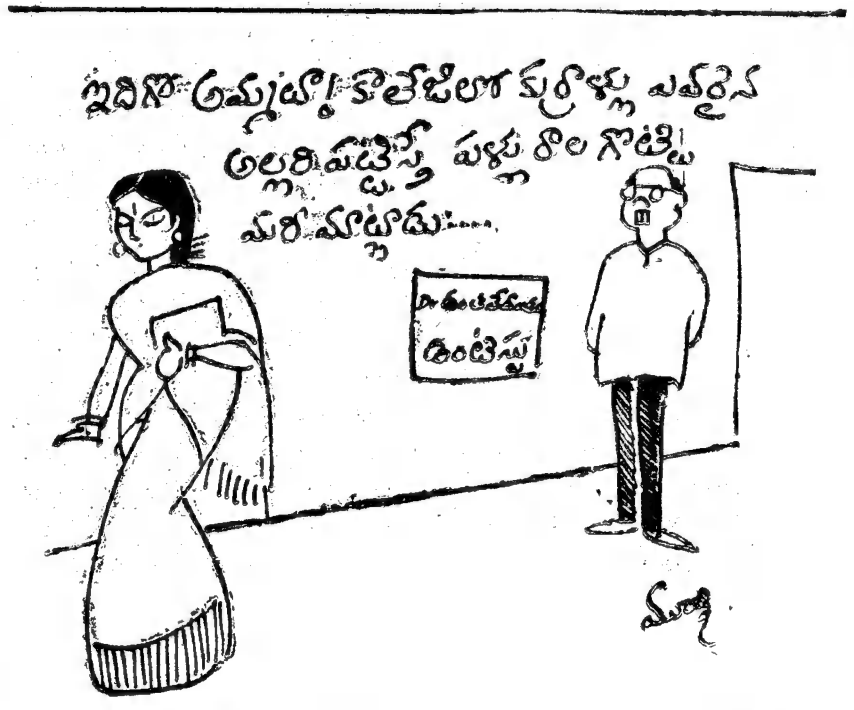
'ఇక పెళ్ళి చూపులొద్దు; ఏమొద్దూ; జరిగిన అవమానం చాలు. ఇంటికి పోదం పద' అన్నాను.

'ఇది ఏ అవమానమేనా? వెనెన్నడు పరిశీల వ్రాయటానికెళ్ళినా విద్యార్థులంతా వన్నే వాచరనుకొని నిలబడుతుండేవారు. ఆ అవమానాని కంటే ఇదేమైనా ఎక్కువ?' అన్నాడు రెడ్డి.

నిజమేననిపించింది.

'అయితే ఇప్పుడు కాలేజీలో అమ్మాయి ప్రవర్తన బాగులేదని తేలిందా?'

'నేనట్లా అన్నానా? ఒకరిద్దరు వస్తే మొత్తాన్ని చెడ్డ లిస్టులోకి తోసేయటం వ్యయంకాదు. జరగవలసిందంతా ముందుంది. ఒకసారి అడను యిప్పు' అని నన్ను లాడ్జీలోవుండనుని తను వదువు అన్నేడు ఇకై వెళ్లాడు.

ఇకపొడలు ప్రతివారిలో మంచే కూడా
అని విశ్వయానికొచ్చాడు.

రెండు, మూడు గంటలతర్వాత వరపు
కుంటూ వచ్చాడు రెడ్డి.

‘ఏమిటా ఏనువ్వు తెల్పిందా? అనడి
గను.’

‘అహో. పూర్తి పేరు (శ్రీ గజలక్ష్మి.)’

‘సొక్కత్తు లక్ష్మీదేవన్న మాట.’

‘కొద్దిగా లావు’

‘బొద్దుగా ఉండను’

‘కొంచెం నలుపు’

‘కృష్ణుడు కుంచెడు నలుపు’

‘తలలో తెల్ల వెంట్రుక లక్కడక్కడ’

‘ఫర్వాలేదు. మరైతే పూలు పెట్టుకొంటే
తెలియదు.’

‘అయితే ఆ అమ్మాయి నీకు నచ్చిందన్న
మాట. ఆ అమ్మాయి నిన్ను మెచ్చటమే
తరచూయి. నీకు, ఆ అమ్మాయికి
సాయంకాలం టీవ్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేసా
నోయ్’ అన్నాడు రెడ్డి.

గుండె గుభేలుమంది.

‘ఓంటరిగానా?’

‘ఓంటరిగా కాదులే. వేనూ వసాను.
అయినా ధైర్యే సావాసే లక్ష్మీ అన్నాడు
పెద్దలు’ అని ధైర్యం మారిపోసాడు.

సాయంకాలం అయిదు గంటల కంటా

కథను కావలెను

రామకృష్ణ మిషన్ కు చేరుకొన్నాము.

నరిగ్గా ఆరు గంటలకు వెంట నలుగు
రమ్మాయిలు తోడరాగా బ్రాన్సిస్టరు తోవి
వార్తలతోపాటు వచ్చేసింది.

‘ఈమె లక్ష్మిగారు...వీడు సుబ్బారావు...’
రెడ్డి పరిచయం చేసాడు.

ఆ అమ్మాయిని చూడంగనే విశాఖ
వల్లం వెళితే పింహాచలం నుంచి వనన
వండు వ్రటమ్మని మా బామ్మ చెప్పిన
మాటలు గుర్తుకొచ్చింది.

కారణం వనన తొనలా నవనవ లాడటం
కాదు. వనన పండలా ఆవిడ గున గున
లాడటం.

ఆమె వెంట వచ్చిన స్నేహితురాళ్ళను
పరిచయం చేసింది.

‘ఇది వీణ... ఇది వాణి... ఇద్దరూ మెడి
కోలు. ఇది సుశీల... ఇది సరోజ... నాక్సన్
వేట్స్.’

ఆ కాబోయే డాక్టరమ్మలిద్దరూ నమ్మ
పేషెంటును చూసినట్లు చూసారు. మిగి
లిన ఆ ఇద్దరు ‘డిసెక్షన్’ చేయబోయే
ముందు జంతువును చూసినట్లు చూసారు.

‘నాకు దాహం వేస్తోంది.’ స్వగళంలో
అంది అమ్మాయి.

‘కాంటీనుకు పోదాం రండి’ అన్నాను.

ఆరు మంది క్యాంటీను కెళ్ళాము.

‘మనవాళ్ళు పెళ్లి చూపుల విధానాలను
మార్చుకోవాలి.’ రెండో స్టేటు చివ్వుకు
అడ్డరిస్తూ అంది కళ్ళజోడమ్మాయి.

ఆడపిల్లంటే ఆట బొమ్మలా? పెళ్లి
కొడుకువచ్చి చూస్తే చాలదన్నట్లు అలాగడి
బంధువులు, పిల్లాజెల్లా అందరూ కలసి
ఓ లారీడు మంచి వచ్చి కాఫీ టిఫిన్లు,
తేరగా లాగేసి. తీరా పూరి కెళ్లి నచ్చ
లేదంటూ ఓ కార్డు ముక్కు వ్రాసి సారే
స్తారు’ ఆవేశంగా అంది, కాఫీ చేసిన
మూడో స్టేటు జీడివన్నె ముందుకు
తీస్తూ, ఓ రెండు జడలమ్మాయి.

‘ఇప్పుడందుకు భిన్నంగానే జరుగు
తుంది కదా!’ అన్నాడు రెడ్డి. అందరూ
ఒక్కసారి తినటం అపి రెడ్డిని తినేసేలా
చూసారు. నాకోళ్ళంతా చెమటలు
పోసేసాయి.

ఆ బల్బమీద కాసేపు నిశ్శబ్దం తొండ
వించింది.

‘ఇక పోదామా! కాసేపు అలా ఇసుక
మీద కూర్చుందాం’ అన్నాను.

ఒక వదిలోటు కొన్ని చిల్లర నోట్లు
సమర్పించుకొని బయటకు వచ్చాను;
బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ.

జన సమ్మర్కం లేనిచోట కూర్చున్నాము.

‘ఈ వరకట్టు పిశాచి ఈ దే శాస్త్రి
ఎప్పుడు వదుల్తుందో’ కయ్యానికి కాలు
దువ్వుతున్నట్లు అంది లక్ష్మి.

‘నాకు తెలియదండీ. బహుశా మరో
వందేండ్లు వట్టొచ్చునుకుంటున్నాను’ అన్నా.

‘వంద కాదు కదా. వెయ్యేండ్లయినా
మీ మగవారి నైజం మారదు.’ తెలిసీ
నన్నీ ప్రశ్న ఎందుకేసింది?

ఇంతలో ఇంకో అమ్మాయి అందుకుంది.

‘ఓంటరిగా కనబడ్డ అడపిల్లను ఏదీ
పించే ప్రబుద్ధుల నేం చేయాలి?’

‘తెలియదండీ. నేను ‘లా’ చదవలేదు’

‘ఉప్పు పాతర వేయాలి. పారిస్ లో అడే,
చేస్తారు’ తనెళ్ళి చూపాల్సివస్తుంది ఆ
అమ్మాయి.

‘మరిచ్చిన నలహా బాగానే వుంది. కానీ
ఇలా చేస్తూపోతే కొన్నాళ్ళకు ఉప్పు వెల
చక్కెరధరను మించిపోతుండేమో’ అను
కూనామై బయటపెట్టాడు రెడ్డి.

'మీకెలాటి పెళ్లి ఇవ్వాలి? అగ్ని సాక్షి, గుడిలో పూజారి సాక్షి, దేవుడు సాక్షి. పెళ్లిళ్లు అంటే నా కొళ్లు మంట. రేపే ద్వేనా జరిగితే కోర్టుకొచ్చి వీరిరువురూ బాధ్యులని చెప్పగలరా? అందుకనే పింపుల్ గా రిజిస్టర్ మ్యరేజీ ఏంటో నయం' అంది గజలక్ష్మి.

ప్రశ్న, జవాబు అవిడే చెప్పినందుకు కొంచెం ఊపిరి తీసుకున్నాను.

'మరి బంధువులకు స్నేహితులకు పెరిడ్డి జరిగిందనెట్లా తెలిసేది?'

'ఏముంది. ఓ హోటల్లో వందమందికి డిన్నర్ ఏర్పాటుచేసేస్తే నరే' అంది కళ్ళ బోడు.

'అయ్యా! డిన్నరంటే బోలెడు డబ్బు అందులో నగం డబ్బు చెప్పించి బీదవాళ్ళకు అన్నదానం చేసే. నేరు. ప్రఖ్యాతి ఫ్యాషం, పురుషార్థం' అన్నాడు రెడ్డి.

'అయ్యా రెడ్డిగారూ! మీరు కాసేపు వూరుకోండి. మాక్కానల్సింది రావుగారి అభిప్రాయం' అందామె కల్లె రిచేసి కరు నాత అందరూ కలిసి నామీద ప్రశ్నావర్షం కురిపించారు.

'స్త్రికి అర్హిక స్వాతంత్ర్యం అక్కరలేదా?'

'చెల్లెకాని పిల్ల మా తల్లిత్యానికి నోచుకో కూడదా?'

'ఆధునిక యుగంలో స్త్రీ ప్రాతినిధ్యం?'

ప్రశ్నల హోరులో నక్క నవున్నది నేముద్రమన్న విషయమే 'మరిచిపోయాను. డిజిటల్ ఇచ్చే సమస్యల్ని నామందుపెడితే నేనెం జవాబిగలను?'

పొళ్ళ ప్రశ్నలకు బుర్ర తిరిగిపోయింది.

చెల్లెల పనిచేయటం మానసాయి. కళ్ళు తిరిగిపోయాయి.

కళ్ళు తిరిగి యధస్థానానికి వచ్చేసరికి దామ్యుగొంతు కంచులా మోగుతూంది.

'...అవ్వ! వాళ్ళ అడవిల్లలేనా? కుర్రాడి చేసే అన్నేసి మాటలంటారా! పిచ్చి నెధవ జడనుకున్నాడు....కో అంటే కోటిమంది అడవిల్లలు. నెధవ సంబంధం సోతే సోయింది ...అమలాపురం నం బంధం భేమగ్న వంటుంది...' ఇంకా ఏదో అంటుంది.

నేను మటుకు ఇకన్న పెళ్లి చూపుల కెళ్ళదలచుకోలేదు. మరోవారానికల్లా ప్రముఖ దినపత్రికలో 'పథువు కావలెను అన్న క్లిష్టకీంద నా నివరాణ విధిపడ్డాను.

కొన్నిసామాన్య వ్యాధులకు పథ్యా పథ్యములు

సవాయి రోగులకు

పథ్యాపథ్యములు

వర్త్యములు :

సవాయి (సిఫిలిస్) రోగం గలవారు మంచి ప్రాత బియ్యపు అన్నంలో కందిపప్పుగాని, దాని కట్టుగాని, కలుపుకొని అవునెయ్యి నేసుకుని భుజించవచ్చును. లేత ముల్లంగి, పొట్టకాయ, ఓరకాయల కూరలు తిన వచ్చును. అవు మజ్జిగా అన్నం తినవచ్చును. అరోగ్యవంతమైన మేక మాంసం తిన వచ్చును. త్రాగుటకు బాగా మరగబెట్టి చల్ల ద్విస పీరు వాడుతూండాలి.

అవర్త్యములు :

సవాయి రోగం గలవారు క్రొత్త బియ్యపు అన్నం, చల్ల న్నం తిన కూడదు. ఉలవపప్పు, ఉంపగుండ అన్నంలో కలుపుకొని తినకూడదు. పెరుగుగా అన్నం తినకూడదు. మానె పిండి వంటలు తినకూడదు. అన్నంలో మానె నేసుకోడం మానెయ్యాలి. వేపుడు కూరలు తినకూడదు. అవకాయ నంజాకో కూడదు. తియ్య గుమ్మడికాయ కూర తినకూడదు. మామిడికాయలు తినకూడదు. బాతు, కోడి పంది వీని మాంసాలు తినకూడదు. గాలిలో తిరగడం, చల్లని పిళ్ళ త్రాగడం, చల్లని నీళ్ళలో స్నానం చెయ్యడం, మైదునం యివస్థి యీ రోగం గలవారికి అవర్త్యములే.

(దేహమున నల్లగ స్పృటకపు పొక్కుల వలె బయలుదేరేది 'చిల్లి పింగి' అనబడు సవాయి రోగం గలవారికి కూడా యివే పథ్యా పథ్యములు.)

కొరుకు వ్యాధి గలవారికి

పథ్యాపథ్యములు

వర్త్యములు :

మంచి ప్రాత బియ్యపు అన్నం, బాక్సీ బియ్యపు అన్నం, గోధుమలన్నం, గోధుమ రొట్టెలు, తినవచ్చును. కందిపప్పు, పెసర పప్పు, పినికట్టు అన్నంలో కలుపుకొని తిన

వచ్చును. ఓరకాయకూర, పొట్టకాయ కూర, బూడిదగుమ్మడికాయ కూర, లేత ముల్లంగి దుంపకూర, లేత మునగాయకూర, అరటి కాయకూర, మట్టు బచ్చరి కూర, అరటి పువ్వుకూర, తినవచ్చును. చేదు, పగరు తిసి గం రసములు త్రాగవచ్చును. మరిగించిన బావినిళ్ళ త్రాగడం మంచిది.

అవర్త్యములు :

గురుకరాష్ట్రం, చల్ల న్నం, తినకూడదు. బెల్లం పులుసు పెట్టి వండిన కూరలు తిన కూడదు. పుల్లని పెరుగు, మజ్జిగ, త్రాగ కూడదు. తియ్య గుమ్మడికాయ కూర తిన కూడదు. మూత్రవేగొన్ని నిరోధించకూడదు, ఎక్కువ ప్రమేళకరమైన పనులు చెయ్య కూడదు. స్త్రీ పంగమం, పగటినిద్ర, వ్యాయామం మానెద్యాలి.

సెగరో గులకు

పథ్యాపథ్యములు

వర్త్యములు :

సెగరోగం, (గనెరియా) గలవారు మంచి ప్రాత బియ్యపు అన్నాన్నే తింటూండాలి. కందిపప్పు, పెసరపప్పు, పినికట్టు అన్నంలో కలుపుకొని తినవచ్చును. ఓరకాయకూర, పొట్టకాయకూర, అరటికాయకూర, లేత ముల్లంగి దుంపకూర, బూటా కూర, ముల్లంగి ఆకులకూర, పెరుగు తోటకూర, తినవచ్చును. నీరుల్లి పాయలు తినవచ్చును. శర్కర, కలకండ్, తాటికలకండ్, మేకమాంసాన్ని తినవచ్చును.

అవర్త్యములు :

పైత్యం, కాక, చేసెడి ఏ వధార్థాలు తినకూడదు. క్రొత్త బియ్యపు అన్నం తిన కూడదు. ఉలవపప్పు, ఉంపకట్టు, ఉలవ గుండ అన్నంలో కలుపుకొని తినకూడదు. కొయ్యలోటకూర, కాకరకాయ కూర, తియ్య గుమ్మడికాయకూర తినకూడదు. మామిడి కాయలు, అవకాయ తినకూడదు. బాతు, కోడి, పంది, పిటి మాంసాన్ని తినకూడదు. మరిగించిన బావినిళ్ళ త్రాగకూడదు.

సెగరోగం: అకుండి వారాధునిమూరి

2

* బమ్మలోనుండి దిగి దిగగానే అతడి కెదురుగా రెండు బోర్డులు కనిపించాయి. ఒకటి 'మర్రి బాలా త్రిపుర సుందరి గవర్నమెంటు పాలీటెక్నిక్ కాలేజీ' అని వుంది. రెండోది 'ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ సెంటర్-గుంటూరు' అని వుంది. ముగ్గురూ 'స్పెషలాఫీసర్. పి. జి. సెంటరు - అన్న యారో మార్కును బట్టి లోవలికి వెళ్లారు. పి. జి. సెంటరు పాలీటెక్నిక్ కాలేజీ కనికొత్తగా కట్టిన భవనంలో పెట్టారు. ఆ భవన నిర్మాణం యింకా పూర్తి కాలేదు. ఎక్కడ చూసినా సిమెంటు దుమ్ము. పాదాపుడిగా తిరుగుతున్న పనివారు, వైరింగు పూర్తికానందున చుట్టూ చుట్టూలుగా వదున్న వైర్లు, జంపర్లు కొడుతున్నందున 'ధన్ ధన్' మని చెవులు చిట్లులు వడే చప్పుళ్లు... ఆ కాలేజీ పది రోజుల్లో తెరుస్తారంటే నమ్మక క్కం కాకుండా వుంది.

అక్కడ జీతం కట్టడానికి వచ్చినవాళ్లు మరో పదిమంది దాకా వున్నారు. జీతం కట్టడానికి వెళ్ళబోతూ, మళ్ళీ ఒక్కసారి సత్యం ముఖంలోకి చూచాడు విద్యార్థి ఏం చెయ్యమంటావన్నట్లు... అతడింకా నంది గ్లోతోనే వుండడం చూసి నవ్వుచింది సత్యానికి.

'ఏ యిష్టంరా...' అన్నాడు సమాధానంగా.

లోకన్ బాబు కూడా యింఛుమింఛు అనే అర్థిపాదం వెలిబుల్చాడు.

వాళ్ళిద్దరూ లోవలికి వెళ్ళిపోయారు... విద్యార్థికి ఏటు పాలు పోలేదు... తల్లికి చెప్పకుండా, తల్లి యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా చేరడం సాహసమేమోననిపిస్తోందతడికి... కానీ అంతదూరం వచ్చాక వెనుకాడడం, చిన్నప్పటి నుండి వున్న తన అభిలాషను ఆశయాన్నీ వదులుకోడానికి కూడా మన సావ్యతం లేదు విద్యార్థికి.

చివరికి ఏమైతే అయిందని అతడూ లోవలికి వెళ్ళాడు. 'స్పెషలాఫీసరు'తో యింటర్వ్యూ అయి పోయ్యాక అతడు జీతం కట్టడానికి వచ్చాడు.

'మీ పేరు? (వచ్చింది చాడు అక్కడ-న్నక్కర్లు.

'రమణ చంద్ర విద్యార్థి.'

తర్వాత డిపార్ట్మెంట్ అదీ అడిగాడు... అతడిచ్చిన రణిదు పూర్తిచేసి జీతం కట్టబోతుంటే విద్యార్థి చేతులు వణికాయి. జేబులో చెయ్యి పెట్టిన అతడిని మళ్ళీ ఎన్నో భయాలూ, నంకోవాలూ చుట్టుముట్టాయి... ఈవదుపు సాగేదేనా?... లేక అమ్మ అప్పట్లు... తను అనవసరంగా డబ్బు వృధా చేస్తున్నాడా?...

అతడు అలోచనలో వుండగానే, 'ఆర్ట్స్ వాళ్ళు నూటనలభై యారూ, యాభై కట్టాలండి' అంటూ డబ్బు అందుకోడానికి చెయ్యిపాపాడు క్లర్క్.

జేబులో వున్న విద్యార్థి చెయ్యి యాంత్రికంగా రెండువందరూపాయల నోట్లు తీసి అందించింది. అతనికిమాత్రం... ఎక్కడో ఎవరో ఈ మిగిలినట్లు, గడిచాకని కంకుత అభిగంటకొట్టినట్లు అని

పించింది. అది భ్రమో నిజమో అతడికి తెలియదు. రణిదు తీసుకుని బయటకు వస్తుంటే అతడికి మొయ్యలెని బరువేదో నెత్తికెత్తుకున్నట్లు అనిపించింది, బరువుగా బయటకు నడిచాడు... అక్కడ అప్పటికే సత్యం, లోకన్ వచ్చివుండడంతో ముగ్గురూ కాలేజిదాటి బమ్మకోనమని రోడ్డు మీద చింతచెట్టుకింద నిలబడ్డారు.

చుట్టూ చూస్తే... ఆ మధ్యాహ్నం పుండలో సీలీచీరలు కట్టుకున్నట్లు పుకొండబారులు, విధికి ఎదురాడి తలవంచని వీరవనితల్లా భీమాగా వున్నాయి. ఆ చుట్టూ వున్న తాటితోపులుచూస్తే కొండలరాణి నిలబెట్టిన సైనికపలాలలా వున్నాయి... విద్యార్థి అలాగే వాటివైపే చూస్తూ నిలబడ్డాడు... ఇంతలో సత్యం...

'అయితే యిప్పుడు యింటికే వెళావా?' అని అడిగాడు.

'లేదు. మామయ్యా వాళ్ళ పూరు వెళ్ళాలి. వెళ్ళి మామయ్యతో మాట్లాడి రమ్మనే అమ్మ వంపించింది నన్ను. అందుకే వద్దాను నేను. కానీ సీటువస్తే మామకోడానికి మనస్కరించక, బమ్మక్కండ్రాకు వెళ్దామనుకున్నవాడిని, బాంకికి వెళ్ళి డబ్బు 'డా'చేసి వస్తుంటే మువ్వ కనిపించావు... అప్పుడు నాన్నగారు పోయ్యాక డెల్ కవో గ్రాట్టుయిటీ పెన్లను వచ్చిందిగా... దాన్ని యిక్కడ బాంకిలో నాపేరనే వెయ్యమంది అమ్మ... అందులోది తీశాను జీతం కట్టడానికి... ఇప్పుడు మామయ్యా వాళ్ళ పూరు వెళ్ళి, రెండేళ్ళు అగమని చెప్తాను... చూద్దాం ఏమంటాడో...' అన్నాడు విద్యార్థి...

'సరే... గమ్మ పన్నున కాలేజీ తెరుస్తారట... అప్పుడు గనుకవస్తే మారావోకురా... నేను నిన్ననే గదికి తాళం వేసుకున్నాం... నీకు గది దొరికేదాకా నూ గదిలో వుండచ్చు...' అని అడచు యిచ్చాడు...

'సరే.' నన్నాడు విద్యార్థి...

ఇంతలో సీటీబమ్మ వచ్చింది. ఈ సారి బమ్మ ఖాళీగా వుండడంతో ముగ్గురూ పోయిగా కూర్చున్నారు. విద్యార్థి మార్కెట్ దగ్గర దిగిపోయాడు. అక్కడినండి సరాసరి బమ్మస్థాండుకు వెళ్ళాడు... మేనమామ గారి పూరు సరిపాలెం అంత బీస్తాడు. అంత కుగమమూ కాదు. అది ఒక బాక్ పాకీకాన్సర్టు.

విద్యార్థి మేనమామ యింటికి చేరేసరికి సాయంత్రమైంది. ధనంజయరావుగారు కాంటాక్టు వసలిమీద ఎక్కడికో వెళ్ళారు. ఆయన భార్య సుబ్బలక్ష్మమ్మగారు విద్యార్థిని దింతు మర్యాదగా ఆహ్వానించారు. అతడికి వేడమీద గదిలో అన్ని వసతులూ ఏర్పాటు చేశారు.

ధనంజయరావుగారి యిల్లు చాలా సాదా... వెనుకభాగమంతా దేశవాళీ పెంకుటిల్లు... అయితే ఆయన 'సమితి' కాంటాక్టులు తీసుకోడం మొదలెట్టాక, వెనుక పెంకు టిల్లు వంటకూ భోజనాలకూ, ధన్యం, పెసలా, మినుగులూలాంటివి పెట్టడానికి

వరం, ముందున్నెప్పు చిన్న డబా వేయించాడు. ఆ డబాపైన వేయించిన రెండు గదులూ ఒకటి కూతురికీ, రెండోది కోడుక్కు అని కట్టించాడుగానీ, కూతురు జయలక్ష్మి గుంటూరులోనే వుండి చదువుకుంటోంది... విప్రుడో సెలవులకు వచ్చినప్పుడే వాడేది. ఒక కొడుకు తనకు గది కావాలని పేచీపెట్టే వయసు కాదు కనుక, ఆ రెండగుదులూ అతిథులకని ప్రత్యేకించేవాళ్ళు.

విద్యార్థి గదిలో కడుగుపెట్టాండగానే విరజాజాల వాసన గువ్వమని కొట్టింది. ఆశ్చర్యంతో తిరిగిచూస్తే అప్పుడే మెట్టు

దిగి వెళ్తోంది ఓ చక్కనిమక్క... ఆ ప్రాసెల్తో మాస్తే కోటేరు పోసినట్టు ముక్కు ఎత్తయిన వక్ట్రాజాలు. చక్కని పిరుదులు... మలిచిన అజంతా శిల్పంలా వున్న ఆ అమ్మాయిని అలాగే చూస్తూ నిలబడి పియ్యాడు విద్యార్థి... అతడు జయలక్ష్మిని చూసి చాలా రోజులైంది... జయలక్ష్మి యింత చక్కగా వుంటుందని అతడు కలలోకూడా అనుకోలేదు...

ఆ సాయంత్రమంతా అతడి కళ్ళు వది వదే ఆ సౌందర్యదేవతకోసం ఆ తుతగా వెదకసాగాయి... కానీ మళ్ళీ భోజనాలప్పుడు తప్ప కన్పించలేదు... అతడు అత్త అమర్చిన

విందును ఏం అరగించాడోగనీ, అతడి కళ్ళుమూతం, జయలక్ష్మి ముగ్ధమోహన భావంతో విందుచేసుకున్నాయి ... అతడి మనసు చేపటిల్లావున్న ఆ సోగకళ్ళు విత్తి ఒక్కసారి తనవైపుచూస్తే చాలని, గులాబీ లేకుల్లావున్న ఆ బుగ్గలు సొట్టలువడేలా ఒక్కసారి తననిమాసి నవ్వుతే చాలని, లక్కపడతలా వున్న ఆ చిన్ననోరువిప్పి తనను పుకరిస్తే చాలని వడేసడే కోరుకోసాగింది. బోజనాలన్నీ తల్లి, 'బావను పలుకరించ వేమే?' అన్నప్పుడు చిన్నగానవ్వి పూరు కుంది తప్ప మళ్ళీ పలుకరించలేదు ... కనీసం విద్యార్థి పలుకరించడానికి కూడా అవకాశం యివ్వలేదు...

ఆ రాత్రి బోజనయ్యాక విద్యార్థి చాలా సేపు బయట వచార్లు చేస్తూనే వున్నాడు. జయలక్ష్మి తన గదిలోకి వెళ్తుండేమో నని... కానీ జయలక్ష్మి మేడమీదకు రానే లేదు... ఆ రాత్రి ధనంజయరావుగారు చాలా ప్రొద్దుపోయ్యాక వచ్చారు ... మర్నాడు కూడా ఆయన అల్లుడ్ని పలుకరించడానికి తప్ప మాట్లాడ్డానికి తీరికలేదు ... విద్యార్థికి జయలక్ష్మి దూరంనుండి కన్పించడం తప్ప పలుకరించడానికి అవకాశం యివ్వ లేదు ... ఆ అమ్మాయిని చూసేకొద్దీ విద్యార్థికి, యింకా యింకా చూడాలని, పలుకరించాలని... యింకా ఏవో కోరికలు దిక్కువవుతున్నాయి...

వారంరోజులుగా అతడి మనసులో చెం రేగుతున్న సంస్కరణ, ఏదో సాధించాలని అతడు వదుతున్న తపన, అన్నీ మర్చి పోయ్యాడు....నిడ్డిటెమ్మ కార్లు వచ్చినప్పటి నుండి పి. జి. పెంటరు చుట్టూ గిరికిలు కొడుతున్న అతడి మనసు ఒక్కసారి యీ అవరంజి బొమ్మకు పెటిల్వేట్లా ప్రదక్షిణాలు మొదలుపెట్టింది. ఆ మధ్యాహ్నం జయలక్ష్మి కనబడుతుండేమో వంటిగా నన్ను ఆశతో క్రిందే తచ్చాడుతూవున్న విద్యార్థికి ప్రక్క గదిలో జయలక్ష్మి, 'అమ్మా! నన్నెందుకమ్మా అనవసరంగా పిలిపించారు. పాకవతం క్లాసులు పోతాయి. బాన్సుగారిలో చెప్ప వేసు వెళ్లిపోతానని...' అని తల్లితో చెప్పడం, అవిడ 'ఈ రెండు రోజులకే క్లాసులు పోతాయంటున్నారే. రేపు వెళ్లయితే యింకేం చేస్తావ్?' అని అడగడం వినిపించింది.

విద్యార్థి

విద్యార్థికి వెంటనే ఆ గదిలోకి వెళ్లి, అత్తగారు పెల్లి మాటలు ఎత్తుగానే సిగ్గుతో కుంభించుకుపోయి నేలమాపులు చూస్తూన్న జయలక్ష్మి నిరుపేక్షిన బుగ్గలలోని గులాబీలను చూడాలనిపించింది. కానీ అటు వెళ్ళలేకపోయాడు... తను ప్రయత్నించేకొద్దీ వక్కకు తప్పుకు పోతున్న లక్ష్మి రేపు శాశ్వతంగా తన దయ్యాక తప్పక శిక్షించాలనిపించింది.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం మేడమీద కూడా

అనుకోలేదు నేనై

మూగ వాయిదా
నీ వృద్ధయ నివసించి
మహాదయ రాగానికి (అతివేస్తానను
కున్నానే గాని,

వైతన్య పురాణం విన్నవించి
వైరాశ్యాన్ని గానం చేస్తానని
అనుకోలేదు నేనై!

పెం పెం బోతున్న
నీ వృద్ధయ ప్రాంగణంలో
మానవతా గులాబులు పూయిస్తానను
కున్నానే గాని
స్వర్ణపు ముళ్ళకంచెలు పెంచుకుంటూ
మహాన్నత బావాల్ని పరిధుల్లో బంధి
స్తానని

అనుకోలేదు నేనై!
తమస్సులో సుమెత్తమైన
నీ వృద్ధయంతరమందిరాంతరాల్లో
జ్ఞానదీధితులు జాగృతమైనానను
కున్నానే గాని

క్రొద్దాన్ని జ్వాలలు జ్వలించ జేసి
భవితవ్యాన్ని బూడిద చేసే రుద్ర
భూమిపై పోతానని
అనుకోలేదు నేనై!

అంత తెలియని
నీ వృద్ధయకాసారంలో
కారుణ్యపు జలరహిత వికసించజేస్తా
ననుకున్నానే గాని,
కారుణ్యపు గ్రాహ్యలు పెంచుకుంటూ
మోసాల మోగుసాలలో బానిసలా పడి
ఉంటానని
అనుకోలేదు నేనై!

- ఓలేటి శ్రీనివాసరావుభాను

దలాసేపు విడుదు చూస్తూనే వున్నాడు లక్ష్మికోసం... ఇంత అందాన్ని తనకు ఎంత తొందరగా సొంతం చేద్దామా అని అప్పు ఆరాటపడుతుంటే... తను ఎంత మూర్ఖంగా వద్దన్నాడు, అని పశ్చాత్తాపం కూడా పడ సాగింది. అతడికి తోకనీబాటు నలనో పడే వడే వ్యవకం రాసాగింది. అలా ఆలోచిస్తూ చాలాసేపు వెంటకువగానే వుండి... విన్నట్టికో నిద్రపోయాడు విద్యార్థి.

అతడికి మెళుకువ వచ్చేసరికి పడమటి దెస ఆకాశం నారింజపండు రంగు చీరకట్టి మధుర మనోహరంగా వుంది. అలా కిటికీ గుండా ఆకాశాన్ని చూస్తూ పడుకునివున్న విద్యార్థికి అల్లులు అల్లులుగా వస్తున్న నన్ను జాజుల వానన తగిలింది ... ఒక్కసారి చూడేరుగా లేచాడు. కానీ అరికిడయితే ఆ లేడిపిల్ల సారిపోతుందని తెలుసు కాబట్టి చడి చచ్చుడూ లేకుండా లేచి నిముషంలో బట్టలు మార్చుకుని తం దువ్వుకోచి బయటకు వచ్చాడు...

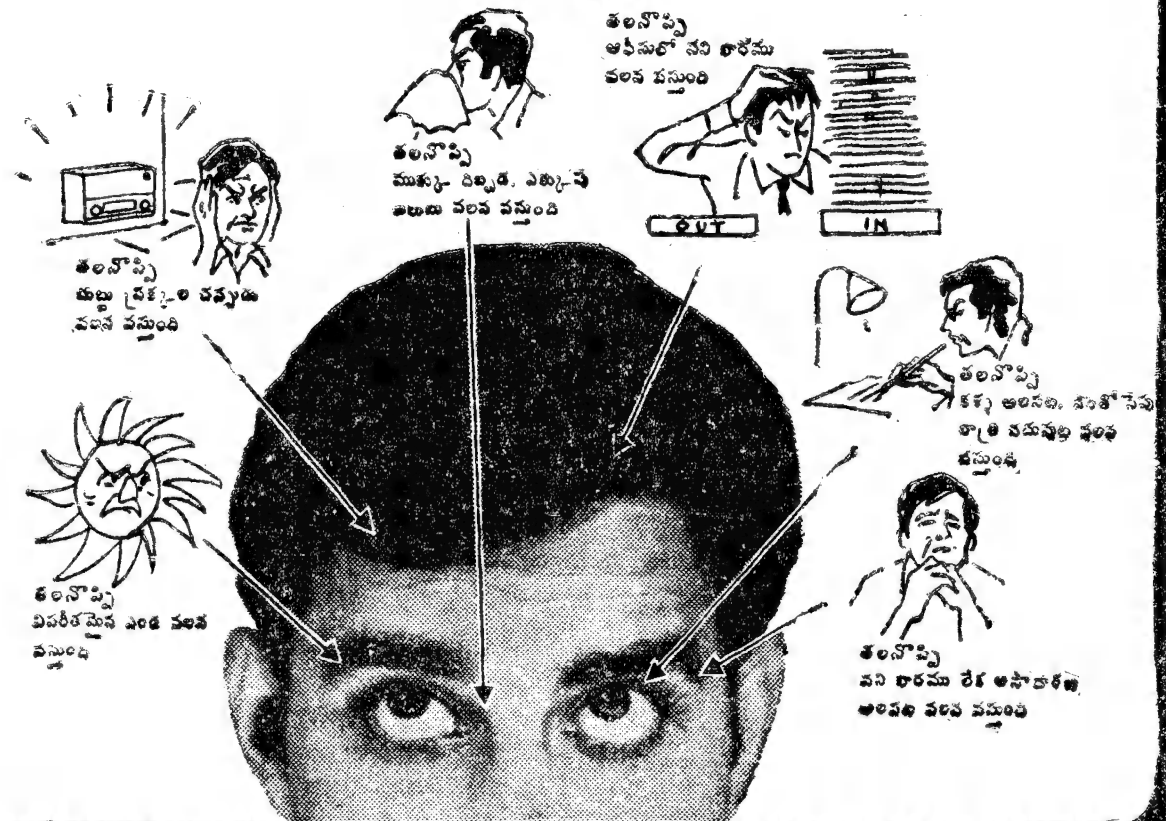
లక్ష్మి మేడ మీద తన గది కానుకుని వున్న పందలో, ఒక గార్డెన్ చేకోలో కూర్చుని, కుండీలలో విరబూసిన చేమర తుల్లి తడేకంగా చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తోంది. తెల్లని హాఫ్ యాయిల్ చీరచో, తామర తూడుల్లా వున్న ఆ నాజాకైన చేతుల్లో ఒక చేతికి రిస్త్ వాచి, రెండో చేతికి వంటిరంగుతో పోటీ పడుతున్నట్లున్న రెండుజతల బంగారు గాజులు ... చెకిట చెయ్యిజేర్చి అలా చిచ్చిన చేమంతుల్ని డీక్షగా చూస్తూన్న లక్ష్మి ఏదో దివ్యలోకాల్లోంచి దిగి వచ్చిన అవ్వరసలా అనిపించింది విద్యార్థికి.

అడుగుల నవ్వుడి విస్తరి లక్ష్మి విద్యార్థిని చూడగానే లేచి, ఆ కుర్చీ చూపిస్తూ, 'రా బావా కూర్చో.' అంది తను వక్క మన్న పట్టగోడ మీద కూర్చుంటూ.

'బావా' అన్న పిలుపు విద్యార్థి గుండెల్లో పీట మీటినట్లయింది. ఆతడు పరవశించి పోయాడు. అలా దూరంగా జరిగి కూర్చో కుండా దగ్గరకు లాక్కోవాలనిపించింది అతడికి. అయితే నిగ్గహించుకుని, కళ్ళు తోనే లక్ష్మి అందాన్ని తాగేస్తూ తన్ను యుడై కూర్చున్నాడు...

'ఏం బావా యిలా వచ్చావ్ ?' ముఖం మీదకు చిరునవ్వు తెచ్చుకుంటూ అడిగింది

మీ తలనొప్పి అంతా

ఒకే ఒక సారిడన్తో

మటుమాయమై పోతుంది

మీకు ఏ కారణము వల్ల తల నొప్పి వచ్చినా సారిడన్ దగ్గర వుంచుకోండి, మీకు తల నొప్పి, ఒళ్ళు నొప్పి, చక్క నొప్పితో బాటు వుండే తారమును లేక అసౌఖ్యము కలిగిన రోజులలో వుండే తారను పోగొట్టి, హాయి నవ్వు చూసుకొను కలిగించుటకు సారిడన్ ప్రత్యేకంగా సూత్రీకరింపబడినది. అదే సారిడన్ ప్రత్యేకత-అది మిమ్ము చుటుకుగా, శత్రుహముతో వుంచును.

సారిడన్ ఉపశమనమును, సవోత్సాహమును, హాయిని కలిగించును

ఒకే ఒక సారిడన్ వాటును
'సోదా' తయారీ

లక్ష్మి

'ఏం రాకూడదా?' ఏడుగు ప్రశ్న
చేశాడు విద్యార్థి...

'అలా...రాకూడదని కాదు...కానీ ఏదో
అంటాడుగా...నా రాకవారు మహాత్ములు...'

'మరే... పూరకనే పిలిపించారు కాదా
మహానుభావులు...' లక్ష్మి నైపు కాంటేగా
కూస్తూ అన్నాడు విద్యార్థి.

లక్ష్మి చూపులు వాల్చేసింది.

'అన్నట్లు మంచి మార్కులలో బి. ఏ.
పొందావావు...కంగ్రీస్.'

'అబద్ధం కనుక యింత అలస్యంగా నా
తెల్లె...ఇంతకూ ఏ యియర్ చదువు
తున్నావు?'

'సెకండ్ యియర్ బి. ఏ.'

'అయితే కో-ఎడ్యుకేషన్ ను కాలేజీలో
చేశావేం?'

'ఏం బావా చేరకూడదా?' ఏడుగు
(ప్రశ్న) చేసింది లక్ష్మి. అలా అంటున్నప్పుడు
పెదమలపైకి వస్తున్న నవ్వును ముని
పెరిటిలో అదినుపట్టిన లక్ష్మిని చూస్తూంటే
పండిన ఎర్ర బొమ్మాటో పండులా వున్న
ఆ పెదమల్లి అన పెదవులలో శిశింపాలని
పించింది విద్యార్థికి. కానీ తమాయించు
కున్నాడు.

'అలా...చేరకూడదని కాదు... దేశంలో
యిన్నిచోట్ల 'పుమెన్స్ కాలేజీ'లున్నాయి.
పుమెన్స్ కాలేజీ కావాలని గోల చేస్తారు
కానీ, తీగా పెట్టుక కో-ఎడ్యుకేషన్ ను
'ఏఫర్ చేస్తారేమనని...' అన్నాడు.

'మా నాన్నగారు గుంటూరులో ఆ
కాలేజీలోనే యింటర్మీడియట్ చదివారు

విద్యార్థి

గదా...అందుకని...నమ్మా ఆ కాలేజీలోనే
చేర్చించారు.'

'హాస్టల్స్ నా?'

'కాదు. హాస్టల్లు భోజనం సరిపడకపోతే,
నేనూ మా క్లాస్ మేట్ యద్దరం కలిసి
ఓ చిన్న యిల్లు తీసుకున్నాం...ఆ అమ్మాయి
అమ్మగారు మాకు తోడుంటున్నారు.'

'ఏ పేరులో?'

'అరండల పేట ... అడ్రసు యిస్తాను.
ఎప్పుడైనా గుంటూరు వచ్చినప్పుడు రా
బావా.'

విద్యార్థికి తను పి. జి, సెంటరులో
చేరిన సంగతి చెప్పాలనిపించింది. కానీ...
అది అయ్యేదో పోయ్యేదో ముందుగా బయట
పెట్టుటమందుకని పూరుకున్నాడు. లక్ష్మిని
చూశాక అతడికి తొందరపడి జీతం కట్టా
నేమో వనిపిస్తోంది. ఆ డబ్బుతో యీ
అందరిలాంటి ఒక చక్కటి ఫుంగరం
తెచ్చి, ఆ సన్నని వేలికి తొడిగివుంటే, ఆ
స్వర్ణతో మేను పురికలెత్తి తను తన్న
యిద్దై పుండేవాడు ... ఆ ను కున్నాడు.
విద్యార్థి, లక్ష్మి చేసిన 'బా', కట్టిన
వాయిల్ చీరలోంచి కచ్చిస్తున్న యవ్వనాన్ని
వరసకుడై చూస్తూ...

'ఏం బావా అలా చూస్తున్నావ్?' అన్న
లక్ష్మి ప్రశ్నకు, 'ఏనాన్నాల్లా వున్నట్లూరు
తుండమంటావ్?...నువ్వు ఎంత త్వరగా
నాదావివస్తావా?' అని చూస్తున్నాను అని
చెబ్బారునిపించింది కానీ...అతడికి తెలియని
ఏదో శక్తి అడ్డు వచ్చినట్లయి అనలేక

పోయాడు...అందుకని మంచి మార్కేస్...
'నే వచ్చేసరికి ఏదో దీర్ఘంగా ఆలో
చిస్తున్నట్లున్నావ్?' అని అడిగాడు.

లక్ష్మి ముఖంలో వన్నె తరిగి చిన్న
బోయింది. మబ్బులుకమ్మిన చందమామలా
అయి, ఐదుపుగా నిట్టూర్చింది.

'నా స్నేహితురాలి గురించి ఆలోచిస్తు
న్నాను.'

'ఏమైందో పానం ఆ స్నేహితురాలికి?'

'చేశాకోళం కాదు బావా...' లక్ష్మి
కళ్ళు అతనికొలలునయి 'ఆ అమ్మాయి
నా సోదా స్నేహితురాలి.. ఇద్దరం ఒక్క
టిగా...తనే నేనుగా...నేనే తనుగా వసలిన
వాళ్ళం ... 'తనిప్పుడు చాలా చిక్కలో
పడింది. తనను గురించే ఆలోచిస్తున్నాను.'

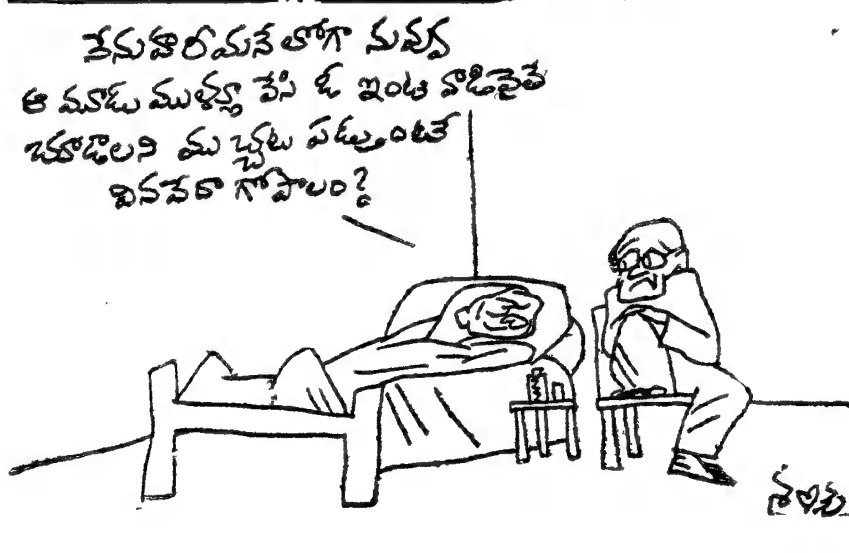
తదేకంగా లక్ష్మినే చూస్తున్న విద్యార్థి
జూబు చెప్పలేదు. అతడు మాట్లాడక
పోయ్యేసరికి తలెత్తి అర్ధనయనాలతో
అతడినైపు చూచింది. ఆ చూసేతో
కరిగిపోయాడు విద్యార్థి. అంతవాకా
మంచులో తడిసిన కలువరేకుల్లా వున్న ఆ
కళ్ళు సద ఓ చిన్నముద్దు..అలా..అలా..పెట్టు
కోనిస్తేతప్ప, మీ స్నేహితురాలి కథ విననని
నేనీ పెట్టానున్న మనసుకొస్తా కరిగి,
సరే చెప్ప మన్నట్లు చూశాడు...

'ఏం లేదు నా ప్రేండుకు మేనరికం
వుంది...కానీ...తను...తను ... యింకోరికి
మనసిచ్చింది...అతడే పెళ్లి చేసుకోవాలను
కంది... ఈ విషయం యింట్లో ఎవ్వరికీ
తెలియదు, ఇప్పుడు...వారం బావ ... అన్ని
విషయాలూ మాట్లాడుకుని ముహూర్తం
పెట్టుకోదానికి వచ్చాట్లు ... ఏం చెయ్య
మంటావ్...అంటూ వ్రాసింది.'

తప్పు చేస్తున్నదానిలా తలవంచుకుని
లక్ష్మి గజగబా చెప్పకుపోతుంటే, విద్యార్థికి
ఎవరో కారడతో చెల్లిన కొట్టినట్లుంది.
గడనిడ్రలో వున్నాడని ఎవరో నిర్వాక్షి
గ్ధంగా ఎత్తికదేసినట్లయి ... మనసును
అవహించుకున్న మత్తు కాస్తా దిగి
పోయింది.

తను ఏమనుకొని వచ్చాడు?...ఏవిధంగా
దిగజారి పోయాడు?... ఆ కథలోని అంత
దార్ద్రం ఏమిటి?... ఇంకా తన చేమయింది
యీ రెండరోజుల్నుండి? ... ఎందుకేలా
భయంలో పడిపోయాడు తను?...

కొద్ది నిమిషాలు యిద్దరి మధ్యా
నిశ్శబ్దం తాండవించింది. లక్ష్మి వంచిన
తం విత్త రేఖతోంది...విద్యార్థి తన్నుతాను

తనకు జరిగినదానికా నవ్వు
ఆ ముఖముల్లోనే పేదైపోయింది
చూడండి ముగ్ధుల పట్టుంటే
ఇవవకా గోపాలం?

నవ్వు

నిగూంతుకుని కాస్తేవున్నాక మెల్లగా నవ్వాడు ... ఆ నవ్వుతో అంతవాకా గంభీరంగా వున్న వాతావరణం కాస్త తేలిక నడిచింది... అటు తర్వాత మెల్లగా, 'అమ్మీ!...' అని పిల్చాడు.

అయినా భయంగా తలెత్తించి అమ్మీ... 'వార్తా బావకూడా ముసూర్తిం పెట్టుకో దానికి రాకుండా ... ఆలాంటి విషయమే నీదో కప్పదానికి వచ్చి...తనతో మాట్లాడ దానికి నమయించుకోసం మాన్సున్నాడేమో కనుక్కన్నదా మీ ప్రేమెందు? ...' అని అడిగాడు.

అమ్మీ నవల నయనాలతో మెరుపు లాంటి నవ్వుతోనీ తొంగివూసింది.

'కందుక వచ్చి వుంటాడంటావా బావా?'

'కాదని నమ్మకం లేదుగదా?...'

అమ్మీ ఎంతో ఆశతో చూస్తోంది అతడి వైపు...యింకా వినున్నా చెబుతాడేమో అని...ఇంకా నీదో అడగాలని ... విమేషా చెప్పాలని వుంది ఆ అమ్మాయికి... కానీ అమ్మీకి ఎటువంటి అవకాశం యివ్వ కూడదని విర్యర్థి వట్టుదల ... కొన్ని విమిషాలలా గడిచాక ఆ నిశ్శబ్దాన్ని భగ్గుం చేస్తూ.

'ఒకవేళ ఆలాంటి అభిప్రాయం ఏమి లేక వాళ్ళలావ తననే పెళ్లాడాలనే నిశ్చయంతో వచ్చివుంటే, వాళ్ళ తల్లితండ్రులు ఆ సంబంధమే చెయ్యాలని వట్టుదలగా వుంటే ఏం చెయ్య దల్చుకందట మీ ప్రేమెందు?'

అల్లివల్లాంటి కనురెప్పలు అలలాడిస్తూ బెదురుగా చూసింది అమ్మీ. 'కళ్ళలోకి...'అతిడూ అదే నిశ్చయంతో వూడి ... తల్లిదండ్రులు వట్టుబడితే... ఏవరు మాత్రం...ఏం చెయ్యగలరు తల వంచక...కానీ...కానీ...మనసులేని పిల్లన చేసుకుంటే అతడికి మాత్రం ముఖ ముంటుందా?' అంటూ బదులుగా చెబుస్తోంది అమ్మీ.

'మూ...ఊ...' కూర్చున్న కుర్చీపైర తూచాగా వేళ్ళతో రెండుసార్లు కొట్టి నవ్వనగా, కసిగా. ఒక నవ్వు నవ్వి లేచేడు రద్దార్తి... 'వచ్చాను.' అంటూ తనగదిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

పైవ లిరికే సీరింగుఫాను ... కిటికీ

లోంచి వస్తున్న చల్లగాలి ... 'రెంజి వెండివల్లెంలో పెట్టి వంటించిన జీడివన్నె రేటరు'లోంచి తెప్పించిన చల్లగాలి మంచు వకోడిలను ఒక్కటే కూడా వోట పెట్టు గడ్డలాంటి ముందినీళ్ళ యివేదీ అతడికి కుండా అవతలికి వెళ్ళే శాదు...ఒక్క గుక్క చల్లదనాన్నివ్వలేక సోయ్యాయి... అత్తగారు మూతమే కాఫీ చప్పరించాడు.

"బరకగా ఉండే పాతే కాలపు పళ్ల పొడులు మీ చిగుళ్ళకు పళ్ళకు చెరుపు చేస్తాయి..."

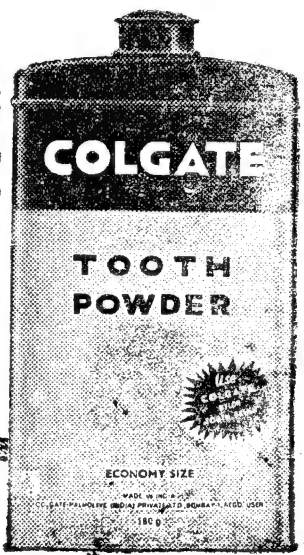
కార్లేట్ టూత్ పొడరుతో మీ చిగుళ్ళను, పళ్లను కాపాడుకోండి. చెదు శ్వాసను అరికట్టండి !

పాతకాలపు బరకగా ఉండే పళ్ల పొడులు మీ చిగుళ్ళకు, దంతాలకు చెరుపు చేస్తాయి, పళ్లపై మందే ఎనమెదను అరగదీస్తాయి. కార్లేట్ టూత్ పొడరు అతి పెత్తగా ఉంటుంది. దాని తోనే మనుషు నిచ్చు చదార్థం మీ పళ్ల మీద పారి పొరంను తొలగిస్తుంది. వాటిని పెల్లగా ఉత్తంగా చేస్తుంది. అది మీ చిగుళ్ళను మృదువుగా తోముతుంది. కార్లేట్ తోనే వున్నంతైన నుదుగు నిచ్చి చర్మ పళ్ల పండుం తోనీ రాచుకొనిపోయి చెడు వాసనను, దంతక్షయ కారకములైన సూక్ష్మ శ్రీమంను తొలగిస్తుంది. అందువల్లనే, కార్లేట్ టూత్ పొడరు చెదు శ్వాసను తక్షణమే అరికట్టి, దంతక్షయమును నివారిస్తుంది. దాని పల్లని, ఉల్లాసకరమైన దుంది మీరెంతో మెచ్చుకుంటారు కూడా!

...పొదుపైన అధునాతన దంత సంరక్షణ ఉండగా, పాత కాలపు పళ్ల పొడి వాడటం దేనికి!

మీ కుటుంబం కోసం, **ఎలానమీ నైజా కార్లేట్ టూత్ పొడరు** కొనండి ఈ నాడే! నెలం తరబడి వస్తుం దొక డబ్బా!

...వరపూర్ణ దంత సంరక్షణ కోసం వాడండి, కార్లేట్ టూత్ ముగా రూపొందించిన బరిన కార్లేట్ టూత్ బ్రష్

Wm. & A. S. L.

అరటి అహం దెబ్బతిన్నది ... చాలా గిట్టే దెబ్బ తిన్నది!... అపిల్ల... తనకోసమే పుట్టినట్లుగా పెంచబడ్డ యాపిల్ల... తన అభిప్రాయం ఆశయానిమి కూడా... అనరికి

విద్యార్థి నెట్టి ఆకర్షణలో పడ్డ తనను తృప్తి కరిస్తుందా?...

కలరా-నక్క-కూక

—సి.రమేష్ శాstry

ప్రస్తుత సమాజంలో కలరా వ్యాధిని గూర్చి తెలియని వారు, వివని వారు లేరేమో! నివాసిక వ్యాధి 'కామా ఆకారంలో పుండేవాట్ట' రియములన్ని ముందని, 1883వ సంవత్సరంలో బొలసాగి రాబర్ట్ కోచ్ అన్ని జర్మన్ వైద్యుడు శాస్త్రీయంగా గుర్తించాడు. ఈ రోగి లక్షణాలు 'విషావిక ముప్ప' పేరుతో 2500 సంవత్సరాల క్రితమే శుబ్రులుని వర్ణించబడ్డాయి. శాస్త్ర రంగంలో మానవుడు సాధించిన ప్రగతి ఫలితంగా చాలా వరకు తగ్గు ముఖం పట్టిన ఈ ఒక నాటి మహమ్మారి రోగం, ఈనాడు చెరువు కనబడుతూందని భావించబడుతున్నది. ఇట్టి పరిస్థితుల్లో పాత పీసాల్లో క్రొత్త మందు లాగా ఈ వ్యాధి కలరా—ఎల్—బార్ అప్రేరుతో ప్రపంచానికి 1961 సంవత్సరం నెలలో బాహుళంగా వెల్లడయిందని ముప్పు. ఆ సమయంలో హంకాంగ్ నగరంలో కలరా వ్యాధి సోకి రోగులనుండి తీయబడ్డ రోగి క్రిములు మనదేశంలో కలకత్తాకు చెందిన భారతీయ వైద్య పరిశోధనా సంస్థకు పంపబడ్డాయి. అక్కడ కొనసాగిన మైక్రో—బయాలజీ పరిశోధనల్లో ఇది 'పిరా—కలరా' అంటూ ఏలువబడి ఈ వ్యాధి కలిగించే రోగిక్రిములుగా గుర్తించబడ్డాయి. ఈ రోగి కారక క్రిములను 'ఎల్ బార్ వై బ్రియో' అంటారు.

కలరా—ఎల్—బార్ అనే ఈ వ్యాధి ఎంత భయంకరమైనదంటే 1961వ సంవత్సరంలో ఫిలిప్పీను దీవుల్లో ఇది సోకి పూర్తియిడి మాత్రం తిరక్క ముందే పది వేలమంది రోగుల్లో 1300 మంది పైగా మరణం పాలయ్యారు. తర్వాత 1963 నందు బర్మా, 1964లో ఇండియా, పశ్చిమ పాకిస్తాన్ లోను 1965 నాటికి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 21 దేశాలందు, 1966లో ఇరాక్ లోను వెస్ట్రంటనే వ్యాప్తి వొందింది. భారత దేశంలో ఈ రోగి వ్యాప్తికి ముఖ్యకారణం

కలకత్తా నగరమని వైద్య నిపుణుల విశ్వాసం. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ ఈ రోగిని శోధనలపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించటమే గాక కలకత్తాలోనే 'ఇంటర్నేషన్ రెసెర్చ్ సెంటర్'ను స్థాపించింది కూడా.

నివాసిక వ్యాధికి, సాధారణ కలరాకు భేద మంటూ లేదు. ఈ నాడు ఈ వ్యాధి సోకిన ఎడల తొలిదశలోనే నిరసాయంగా వ్యాధి నివారణ గావించుకొనే అవకాశాలు హెచ్చున నున్నాయి. ప్రస్తుత వైద్య విధానంలో ఎల్—బార్ రోగులకు సెలైన్, అంటిబయో టిక్స్ కూడిన టీటీఎంలు నిస్తారు. వివ రీతపు వాంతులు, మల వివర్ధనల ద్వారా, నష్టపోయిన ద్రవ పదార్థాల రోపం దేహంలో భరి చేయటానికి సెలైన్ ద్రావణాన్నిస్తారు.

ఈ పద్ధతి ప్రసిద్ధ వైద్య శాస్త్రజ్ఞు డగు పరీలియోనార్డ్ రోజర్స్ చే ప్రవేశ పెట్టబడింది. టెబ్రాసెక్స్ క్లోరాఫెని కాల్ అంటి యాంటి బయోటికలు సత్వర నివారణ కొరకు ఉపయోగిస్తారు. వాప్రీ నేషన్ పద్ధతికూడా వ్యాప్తిలో వుంది.

ఈ వ్యాధి నివారణ చర్యల్లో చాలా ప్రపంచ రాజ్యాలు ప్రస్తుతం అసక్తి కనబరచే ముఖ్యాంశాలు—పరిశుభ్రమైన మంచినీటి సరఫరా, కలుషిత పదార్థాల తీసివేసేపద్ధతి. శైయినేటి విధానాలు అభివృద్ధి పరచటం లాంటి వనోచు. ఈవిధానాలు అవలంబించటం ద్వారా భారతదేశంలో కూడా చెప్పుకోదగ్గ వ్యాధి నివారణ గమనించబడింది.

రీట్రొబిక్స్ ముఖ్యంగా ప్రజల ఆరోగ్యవై ద్యేయంగా గుర్తించుకొని సమాజ క్రియస్సుకు పాలుపడే ఆరోగ్యశాఖ, దానికి సంబంధించిన అధికారులు గావించే చర్యలు ఈ వ్యాధి నివారణ చర్యల్లో ప్రముఖపాత్ర వహిస్తాయి. అందులకు తగిన అవకాశాలు, శ్రద్ధాసక్తులను ప్రభుత్వం కూడా కనబర స్తుందని ఆశిద్దాం మరి!

హం...ప్రేమించింది... ప్రేమించింది! నిం అనకు అందం లేదా? చదువులేదా?... ఆరికి అన్యం పెట్టుగలసాటి అస్థి లేదా?... పిల్లల్ని శాలేజీలో చేర్చేది చదువుకోడానికా లేక ప్రేమ కలసాటు సాగించి...విన్నవ్చటి నుండి పెంచుకున్న మమతల తీవెల్ని కూకటి ప్రేమతో నశి పెకిలిందేసి, అందరి గుండెల్లో అశాంతి నుంటున్న రేపి...హం...ప్రేమలు...ప్రేమ!...

మాస్టాను యీ ప్రేమలెలా సాగు తాయో...మామయ్యలో వెంటనే ముహూర్తం పెట్టించువని చెప్తాను. ఆ మూడు ముహూర్త వద్దాక చెప్పకేంద తేల్చు...నలిపి... నలిపి...కసి తీర్చుకుంటాను ... మాస్టాను ఏం చేస్తాలో యీవిధా, యీవిధ ప్రేమలు!...

విద్యార్థి మనసులో కందిగిగల్గా మునుదు కుంటున్నాయి వివపు బాలోచనలు...అతడి మనసు అల్లకల్లోలంగా వుంది. ఈ గజి బిజి ఆలోచనలు మర్చిపోవాలని ఏదో ఒక పుస్తకం తీసి తిరగియ్యసాగాడు...అందులో ఒక కథ...మన సొకచోటా మనువోకచోటా అయి తన జీవితం నరకం చేసుకుని భర్త జీవితం నాశనం చేసిన మగువ గథ!...

పుస్తకం విసిరి గిరివాటేశాడు ... ఆలోచనల యినువ చక్కల క్రింద అతడి బుర్ర పగిలిపోతోంది.

అవును లక్ష్మీమీద కసి తిర్చుకోడం కోసం తన జీవితం ఎందుకు నరకం చేసుకోవాలి?... అది అర్థం లేని పని... అందుకని మాయయ్యతో చెప్పేసేసరి... అయ్యా తను కూతురు యిలా ఘనకార్యం వెలగ బెట్టిందట ... మనసు మాత్రమే పారేసుకుందో...శీలం కూడా పారేసుకుందో ఎవరి కెరుక...కనుక యీ ఆఘాతాత వుష్కం నాకొద్దని...

కానీ—తండ్రిముందు లక్ష్మి నిజం చెబుతుందని నమ్మక మేమిట?...అవ్వుడు తను రెండందాల చెడదా?...సోదీ మామయ్య ముందు లక్ష్మి వాప్సకుంటుందనే అను కున్నా...అప్పుడు ఒక అడవి తనను తిరస్కరించినట్లు కదూ? ... అది చిన కెంత అవసరం!... యిలా ఆలోచనలు సాగిపోతూనే వున్నాయి.

(ఇంకా వుంది)

అనుకున్నది-అన్నది!

చూడడానికి, రేడియో వివరాలికి, వున్నకం
చదువుకోడానికి టైముండంటే ఏం ?
తప్ప కాదే! ... ఎన్నిసార్లు నచ్చని వంట
కాలు - బాగున్నాయంటూ విందుల్లో
తింటారు మగవాళ్ళు? అవే యింటిదగ్గర
భార్యలు చేస్తే వల్లేలు ఎగురుతాయే!

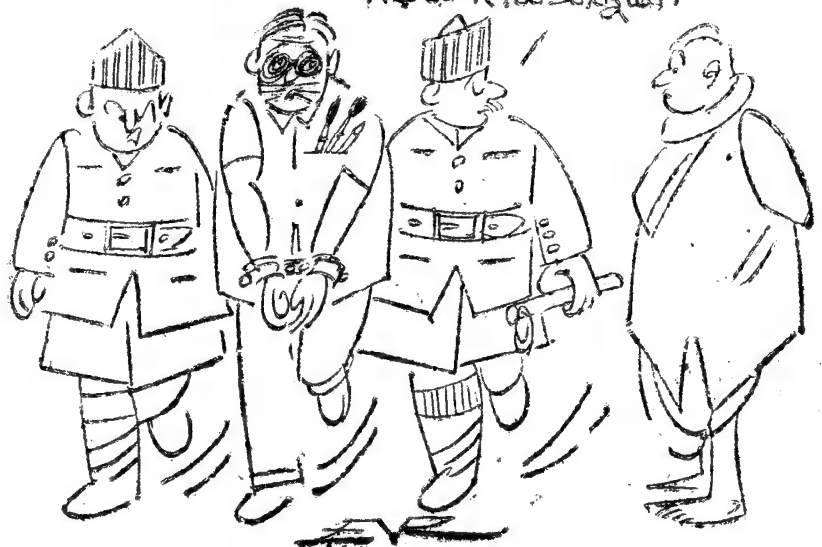
అప్పటికంటే దారుణం 'మరిచి
పోయాను' అన్నది, ఇష్టంలేదు. అయినా
వంక - మరిచిపోడం!

కొన్ని పరిస్థితులలో యిలాంటి చిన్న
సదబద్ధాలు - ధర్మపు మూడు పేరుగా
ఉంటాయనుకోండి. నా స్నేహితురాలి
కూతురొకత్తై నా కిష్టమైన బొమ్మ
నగులకొట్టింది. ఏం చెయ్యను? 'పోనిదూ,
దుమ్ము దులపడానికొకటి తగ్గించింది'
అన్నాను వేదాంతిలా. అదే నా కూతురైతే
ఏమి చెబుతుంది? కాబి సంభాషణలలో దొర్లే
య్యా నగం నిజాలు, పూరి అబద్ధాలు—
తగ్గించుకుంటే పోయి. స్వేచ్ఛగా ఎవరితో
నై నా మాట్లాడనచ్చు. అన్నది - అను
కొన్నది చూడండి - 'ఏంత బాగున్నా
నోయ్ ?! (అబ్బ) తానెక్కాచే! అవి)
'భాగుంది భాగుంది' (ఏదని నల్లబందని!)
'ఎంత అందంగా చుట్టుకుందోని!
(కుండ బొర్లిందినిట్టుంది! అని)
'రేకొస్తానుగా?' (రేపంటే వచ్చే విలేలోగా
నని!) ఇలాంటి చెందుకు? నునని ఎదుటి
వారిని కూడా మోసం చేసుకుందుకు!

■ 'తప్పకుండా రానాలోకసారి. వీరైతే
రేపు రండి' అనేసిన నాలుక్కర్లును
కున్నాను. ఆ సోపిలో వ్యక్తి నాకేమంత
ఎరివయం లేదు. నాకంతగా చూడాలని
లేదు. అయినా సుర్యుడికి అనేకాను. 'వచ్చి
ప్రాణంపెడ కూర్చుంటారు కబోలు' అను
కుంటూనే— ఆహ—మీరు తప్పక రానాలి.
అని ఆహ్వానిస్తాం. ఎందుకైతే? మర్యాద
కోసం. అంతే ... ఆకొనింది చూడండి.
అనాలనుకున్న దానికి, అన్నదానికి ఎన్నెన్ని
సందర్భాలలో సొంతన వుండదో. ఇదోరకం
భాష. నైతన్యవంతమైన సాంఘిక కార్య
క్రమాలలో ఈ భాష భారతంగా అందరికీ
వస్తుంది ... ఎప్పుడూ అలంకరించిన
బొమ్మలా చూసే స్నేహితురాలు గజిబిజిగా
కనిపిస్తే—ఎల్లరించండి 'పోడావిడిగా విరు
గెత్తుకొచ్చానోయ్' అంటూ నునం అడ
క్కుండానే వివరిస్తుంది. నునం ముటుకు
తక్కువ తిన్నామా? 'లేదోయ్ ఎంతో
అందంగా కనిపిస్తున్నావు' అంటూ. అంతే
కాని 'నిజమే. యిలా వున్నావేమిటి? కేనూ
అప్పుడప్పుడింతేలే' అని ఎందుకు నిజం
చెప్పుతా అర్థంకాదు. ఎవరినోనా అనుకో
కుండా చూస్తే—ఆమెగారి నిజ పరిస్థితి
మొంపింద కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తున్నా—
ఏమిటో అంటామేగాని ఏమిటిలా వున్నావు?
అని ముటుకు అడగం. ఈ ద్వంద్వభాష
చివుతనం నుంచే అలవదుకూ వస్తుందను
కుంటాను. భాగా చదివే విద్యార్థిని పరీక్ష
లేలా రాకానని అడగండి. 'పాదు చేశానంటే
బోయినా ఆశ్చర్యం లేదు' అంటాడు. అత

గడికి తెలుసు చచ్చినట్టు పోనవుతానని!
గర్వం అనుకుంటారేమో నిజం చెప్పే అను
కుంటాడు. ఎందుకో? అడిగినా అడక్కు
పోయినా కొందరు ఏమిటో 'ఇయ్యాపైసా
లేదు'. నిజమే చాలామందికి ఉండక
పోవచ్చు. కాని లక్ష్మీ ఆరో మూలిగోకాళ్ళు
కూడా అంటే వింతగా వినిపిస్తుంది.
ఇంట్లో కూర్చుంటే పోయినా వుంటూం
దని చెబుతున్నా ఏ చెళ్లాం ఒక్కకోడు.
ఏదో గత్యంతరం లేక అని మనని నమ్మిం
చాలని చూస్తుంది. ఏకాంతంగా ఓ సినిమా

దొంగ కాదంటే కాళ్ళనెన్ని మీసమద కాట్రనులు పేస్తున్నాడో,
తనను ఎవరూగుర్తుపట్టకుండా మెహంతుద
గీతలు గీసుకున్నాడో!

మనదేశమున

రోడ్లమీద జనసందారం క్రమేపీ పెరగ సాగింది.

'టక్, టక్'మని కొయ్య కర్రలతో శబ్దం చేసుకొంటూ అంజనేయస్వామి గుడి దగ్గరకు చేరుకొన్నాడు రంగడు.

ఉత్సవమయం కావటంతో స్వామి దారికి లోపలి పూజలు జరుగుతున్నాయి.

స్వామి దర్శనంకోసం భక్తులు మెల్ల మెల్లగా వస్తున్నారు.

భుజాన వున్న జోలెని క్రిందపెట్టి మెల్లగా మెట్లమీద చతికిలబడ్డాడు రంగడు.

జోలెలోవున్న గిన్నెను బయటకు తీసుకుంటూ 'బాబూ! దిక్కులేనిదాన్ని! పైసా యివ్వండి!' అనే మాటలు వినిపించాయి.

చటుక్కున ప్రక్కకు తిరిగి చూశాడు. కంచాన్ని ముందుపెట్టుకొని కూర్చున్న స్త్రీ ఆకారం కన్పించింది.

రంగడు ఆ అమ్మాయిని మరింత పరిశీలనగా చూశాడు.

వంస్కారహీనమైన జాట్టు—

శరీరాన్ని దాచలేకపోతున్న జాకెట్టు—

దారిద్ర్యపు రంగును పులుముకొన్న చీర—

మనిషి చానురదాయ అయినప్పటికీ ఆమెలో ఏదో ప్రత్యేకమైన ఆకర్షణ వున్నదనిపించి రంగడికి. అహాయకంగా కన్పించే ఆమె ముఖానికి కంటిచూపును కలుపుచేసినందుకు దేవునిమీద విపరీతమైన కోపం కలిగింది రంగడికి.

రెండుకళ్ళూపుచ్చ మానవుణ్ణి మోసం చేయగల ప్రబుద్ధులన్న ఈ సంఘంలో కళ్ళులేకుండా ఈమెలా బతుకుతుందో?

'మే' కనలు 'నా' అనేవాళ్ళేనరూ లేరా?

ఒంటరిగానే జీవిస్తుందా?

మంచి వయస్సులోవున్న ఈ పిల్ల ఈ పాపపు లోకంలో ఎలా మనలకోగల్గు తుంది?

'ఒరేయ్ అబ్బీ!' ఇదిగో రెండుపైసలు బిళ్ళ! నీవోపైసా తీసుకొని ఆ గుడ్డి దానికోపైసా యివ్వు!' అంటూ ఓ బామ్మ గారు అరిచేసరికి ఆలోచనలతో సతమత మౌతున్న రంగడికి చిరాకు చేసింది.

'నాదగ్గర చిల్లరలేదు! ఆ యిచ్చేదేదో అవిదకేయివ్వండి!' అన్నాడు కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా.

* కూర్చుండిక్కు నుదులు ఎరటి కుంకు విరుసుకొంది.

మను దిద్దుకొంది.

'టవ, టవ'అంటూ రెక్కల శబ్దంతో

దాతంతా గాఢ నిశ్చయంతో విశ్రాంతి తీసు వకులు ఆవారం కోసం వెరుగులు తీస్తు కొన్ని ప్రకృతి కన్య బద్ధకంగా ఒళ్ళు వాయి.

'హరి! ఎంత పాగురా? అందుకనే ఆ దేవుడు నీకిలాంటి కుంటిబతుకు నిచ్చాడు. చిల్లరుంచుకొని కూడా లేదంటావా? వరే! బిరోగం కుదురుస్తానుండు! ఈ రెండు పైసలూ దానికేమిస్తా' అంటూ బామ్మగారు రెండు పైసల బిళ్లలు కంచంలో వేసేసింది. వెళ్ళా, వెళ్ళా రంగడివైపు ఓ కోర మాపు విసిరి 'ఒరేయ్! అడుక్కుతినే వాళ్ళకు అదురువాటు పనికి రాదురా!' అని గొణుక్కొంటూ వెళ్ళిపోయిందావిడ.

'ఎవరూ బాబూ నువ్వు?' అని ఆ కళ్ళలేని అమ్మాయి పిలవగానే రంగడు కొంచెం ప్రక్కకు జరిగి 'ఏం?' అని అడిగాడు.

'ఆ పైసలన్నీ నా కిప్పించి ఎన్నో మాటలు వడ్డావు.'

రంగడు నవ్వాడు.

'నీ మాటలతిరు మానుంటే నీకింకా లోకజ్ఞానం లేనట్లుండే? ఇలాంటి మాటలు వడటం మనకలవాటయిపోయిందే! ముష్టి రెండు పైసలవ్వగానే మనం వాళ్ళ బానిసల మైపోయినట్లు వోటికొచ్చినట్లు వాగేస్తారు.'

'ఏనాడో పానం చేసుకోబట్టే ఇంకా అడుక్కుతింటున్నాం!'

'ఏం? అడుక్కుతినటం నీక్కూడ యిష్టంలేదా?'

'మరోదారిలేక అడుక్కుతింటున్నాను. పాపం! నీకు కాళ్ళలేవా?'

'ఈ లోకంలో మనలాంటి అడుక్కు తినేవాళ్ళకు కొన్ని ఆర్థికతలు కూడా వుండాలి! ఇప్పుడు వీళ్ళంతా మనకు పైసలు వేస్తున్నారంటే కారణం ఏమిట కుక్కన్నావ్? నీమీద, నామీద పున్న జాతితో కాదు! నీ గుడ్డికళ్ళమీద నా కుంటివాళ్ళమీదున్న సానుభూతితోనే!'

'నీకు కాళ్ళలేవు! నాకు కళ్ళలేవు. ప్రతిమనిషికి ఏదో లోపం వుండాలిందేనా?'

'పైకి కనిపించే లోపాలంటే భర్తా లేదు. అందువల్ల ఆ లోపం పున్నవాళ్ళ మౌనమే బాధపడ్డారు. కాని కొంత మంది పెద్ద మనుషుల్లో పైకి కనిపించని లోపాలు ఎన్నో దాగుంటాయి. వాటివల్ల ఎదుటివారి జీవితాలు ఎన్నో నాశనమై పోతాయి!' అన్నాడు రంగడు చుట్టూ నోట్లో పెట్టుకొంటూ.

'ఒరేయ్! నీ రిక్కడికి అడుక్కు తింటానికొచ్చారా? లేక కబుర్లు చెప్పకో

టానికొచ్చారా? అవతంకు పొండి!' అని కసురుకొంటూ గుళ్ళోకి వెళ్ళాడు ఓ ముసలాయన.

'ఇప్పుడు కేకలేశాడు చూశావా?' అని రంగడు అంటుండగానే ఆ అమ్మాయి 'నాకు కళ్ళలేవుగా! నేనెక్కడ చూశాను?' అని విదురు ప్రశ్న వేసింది.

'ఆ... అదృష్టవంతురాలివి! సోనీ ఆయనమాటలైనా విన్నదాయా?'

'ఆ!'

'ఆయన వృత్తి మర వృత్తి ఒకటే!'

'అంటే...'

'అడుక్కుతినటం!'

'మరయితే యిసురుగా మాటాడుతాడే?'

అమాయకంగా అడిగింది. రంగడు గట్టిగా నవ్వాడు.

'ఆయన ఈ పూళ్ళోనే మరో గుళ్ళో పూజారిలే! దేవుడిపేరిట అడుక్కుతింటున్న విషయాన్నే నుర్చిపోయి, బిచ్చగాళ్ళను చూసి కసురుకోటం ఆయనగారి కలవాటయిపోయింది.'

'నీకు చాలా సంగతులు తెలుసే! అంద మైన పలువరసంతో చిరునవ్వు నవ్వుతూ అంది.

'అప్పుడే ఏమైంది? ఈలోకంలో ఇంకా విలాంటి ఎంత మనుషులున్నారో నీకేం తెలుసా? అడుగో! మాటల్లోనే వచ్చాడు మరో పెద్ద మనిషి! అంటూ తన మాపును ఓ భారీశరీరంవైపు మళ్ళించాడు రంగడు.

'నీకు ఎంత చెప్పినా ఇంతేరా! వెధవ ముఖం నువ్వునూ! నిన్న సాయంత్రమనగా చెప్పివు బజారుకెళ్ళి కొబ్బరికాయలు కొనుక్కురమ్మని! నామాట విన్నావా? ఇప్పుడు చూడు! కామకు పదిపైసలు ఎక్కువ తగలేం ఈ చిన్నచిన్నకాయలను తెచ్చావు!' అంటూ విసుక్కుంటూ లోపలి కెళ్ళాడు ఆ వ్యక్తి. అతనివెనుకే అతని నొకరు కొబ్బరికాయలను పుచ్చుకొని అనుసరించాడు.

'ఏన్నావుగా, ఆ మాటలు! ఆయనగా రాస్తే నేను గిన్నెను కూడా దాచేస్తాను!' అన్నాడు రంగడు.

'ఎందుకని?' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

'ఆయనలకు ధర్మమేదేయం! ఒకవేళ చేసినా, తీసుకోటం నా కిష్టంలేదు.'

'యితగవుండే!'

'అసలు వాడెలాంటివాడో తెలుసాంటే ముచ్చటగా నాలావే చేస్తావులే! వాడిది

కసాయిగుండె! జారి, కరుణ అంటేనే వాడికి తెలియ! వడ్డివ్యాపారంచేసి రెండు మేడలు కట్టాడు. సేదవాళ్ళ రక్తాన్ని వడ్డియాపంలో పీల్చే, వాడిలాంటి ఇలాగ అంటే నా కనవ్యాం!'

'ఇవన్నీ యింటుంటే నాకు భయమేన్నాంది!'

'ఎందుకు?'

'ఈ మనుసులమధ్య ఏదో భతకాలా అని?'

'ఏం? నీకెవ్వరూలేరా?'

'లేదు!'

'మరి ఇంతకాలం ఒంటరిగా ఏలా జీవిస్తున్నావ్?'

'మునుటిదాకా మాతాత వుండేవాడు!'

'అయితే అతను చచ్చిపోయాడా?'

అవును! అందుకనే రైల్వేకి యా పూరికొచ్చేశాను.'

'ఇంతకూ మీదేవురు?'

'నీతావురం.'

'అలాగా! అయితే మాపూరి వక్కపూరే నన్నుమాట!'

'నిజంగానా?'

'అవునుగాని నాతోవస్తారా?'

'ఎక్కడికి?'

'మా ఇంటికి.'

'నీకు యిల్లుకూడా వుందా?'

'ఏం? ఉండకూడదా?' నవ్వుతూ అడిగాడు రంగడు.

'ఎక్కడ?'

'క్రిష్ణానదిమీద! గవర్నమెంటోళ్ళ కట్టించారులే!'

'కప్పుర్లు బలేగా చెబుతుంటావే!'

అంటూ ఘక్కున నవ్వింది.

ఆ నవ్వులు రంగడి హృదయంలో తెన జల్లులైనాయి.

'నీవు నవ్వుతే చాలా బాగుంటావు పిల్లా! అన్నాడు పరిహాసంగా.

'నాపేరు పిల్లకాదు! నుబ్బలు!'

'మరి నా పేరేమిటో చెప్పమంటావా?'

'ఉం!'

'రంగడు!'

'అది నరేశాని పైనలేమీ వడబంటేడే!'

అంటూ కంచంలోని చిల్లరను తడుము కొంది.

'భక్తులసంఖ్య తగ్గిపోయిందిగా, ఇక సోదాం పద!'

'ఎక్కడికి?'

'నీవనకాడికి!'

'అక్కడ పై నలు బాగా భోరుకతాయా?'
'దబ్బులమాట ఎలావున్నా, ఆ క్కడ
అడుక్కోవటమే నా కలవాటా!'

'మరి యీ గుడికాడికెందకావా?'

'నిన్ను కల్పకొందామని!'

సుబ్బులు మళ్ళీ తియ్యగా వచ్చింది.

'నీకంటా ఎంతాశేనా?'

'కాదు సుబ్బులూ! నువ్వూ నవ్వుతుంటే
నాకెంత ఆనందంగా వుందో తెలుసా? నా
కష్టాలన్నింటిని మర్చిపోతున్నాను. అనలు
అడుక్కుంటింటున్నానన్న విషయమే గుర్తుం
డటలేదు.'

'నీ మాటలు యింటుంటే నాక్కూడా
ఫంతోషపుతోంది! నాకు మంచి తోడు
భారికావు! ఆ సామే నిన్ను నా కా డ కు
బంపాడు.' అంటూ ఊతక్కరకొసం చేతు
లతో భూమ్మీద తడుముకొంది. ప్రక్కనే
నెదుర్చు క్లిరముక్కును అసెనేతి కందిం
చాడు రంగడు.

సుబ్బులు మెల్లగా లేచి నిలబడింది.

గిన్నెను జోతెలో పెట్టుకొని రంగడు
కూడా మెల్లగా లేచి నిలబడ్డాడు.

ఇద్దరూ రోడ్డు మీదికొచ్చి స్వేష వ
చ్చివు నడక సాగించారు.

* * *

'సుబ్బులూ! ఇవ్వాల నీకో శుభవార్త
ఉన్నా?' అంటూ హుషారుగా వచ్చాడు
రంగడు.

మూడో మనిషి

'ఏంటిమావా?'

'కొత్తగుళ్ళదగ్గర నిన్న ఒక పెళ్ళ
యిందిలే! ఆ ధర్మాత్ముడు రేపు
మనలాటోళ్ళందరికీ వంతల్పణ చేస్తు
న్నాడు.'

'పెళ్ళి భోజనమా?'

'అవును సుబ్బులూ! కడుపు నిండే
భోజనం!'

'వద్దు మావా! అంది సుబ్బులు అయి
ష్టంగా.

'అదేమిటి సుబ్బులూ!'

'అవును మావా! రేపొక్క రోజు భోజ
నాని కలవాటు వడితే రోజూ అలాంటిదే
తీరాలిస్తాది! వద్దు మావా! ఆ యిందు
భోజనాలొద్దు. నీ చేతికూడే నా కమృతం
లాగ వుంటాది.'

'నీవు చెప్పింది బాగానే వుంది కాని
వచ్చిన అవకాశాన్ని పోగొట్టుకోవడం దేనికి?
నర్లే! అది రేపటి సంగతిగా!' అంటూ
మెల్లగా చతికిలవడి కూర్చుని తన జొతె
లోని గిన్నెను తీసి సుబ్బులకు అందిం
చాడు.

'ఏంటి మావా? ఇవ్వాల సంపాదన తగ్గి
పోయినట్టున్నాదే!' అంది గిన్నెను అడిమి
మాస్తా.

'నీవు నా వక్కన లేచి లోటు ఇవ్వాల
కన్నడింది సుబ్బులూ!' అన్నాడు రంగడు

కృష్ణానది పైపు చూస్తూ:

'అందుకనే నేను కూడా నీతో వచ్చా
నుంటే వద్దన్నావు!'

'అతేదానివే! పొద్దున్న నీ వధిస్థితి
ఎలా వుందో మర్చిపోయావా?' ఆ రకంగా
అడుక్కు తిన్నటానికొస్తే మూడోజాబు
మునుగు తప్పి పండుకొనేదానివి! ఇప్పుడు
నీ ఒంటో ఎలా వుంది? జ్వరంకొందా?'
అని అడుగుతూనే ఆమె చేయి పుష్పకొని
పరిశీలించాడు.

'వరవాలేదు మావా! నాకు జ్వరం
మధ్యాహ్నమే తగ్గిపోయిందిలే' అంది
సుబ్బులు తన చేతిని లాక్కొంటూ.

'ఏమైనా ఈ స్థలం ఘనము అచ్చ
రాలేదు సుబ్బులూ! మనం వెంటనే ఇంకో
చోటుకి మకాం మార్చేద్దాం!'

'నా మూలంగా నువ్వు కూడా చాచా
బాధలు పడుతున్నావు మావా!' సుబ్బులు
కంఠంలో కృతజ్ఞత ధ్వనించింది.

'ఏమిదానా! ఇందులో నేను భార ఫణి
దేముంది? నేను ఒంటరిగాళ్ళే కాబట్టి
ఈ బ్యాగేజీ 'ద ఇంతకాలం గడిపేశాము.
కాని నువ్వు అడదానివి! ఇదంటే స్థలం
నీకు వగిరారు. బందరు రోడ్డులో నో
పెద్దు కాళిగా ఉంది. రేపబుచ్చి మన
మకాం అక్కడే!'

'పొద్దున్నుంది చొంటరిగా ఉండాలంట
నాకేంవో భయమేసింది మావా! నువ్వు లేక
పోతే నాకు ఏంటిగా ఉంటాది! రోగ
మొచ్చినా నరే నేను కూడా నీతోనే తిరు
గుతా!' అంది సుబ్బులు రంగడి చేతిని
తన చేతుల్లోకి తీసుకొంటూ.

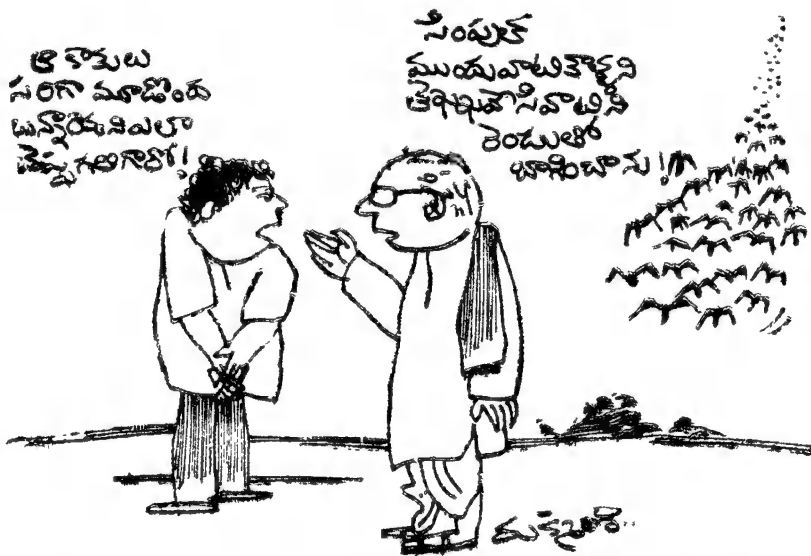
'నాకు మాత్రం నిన్ను వదిలి వళ్ళా
లని ఉంటుందనుకొన్నానా సుబ్బులూ!
భజార్ల వెంట తిరిగితే నీకు జ్వరం ఎక్కు
వవుతుందేమో నని రావద్దన్నాను. ఇవ్వాల
నేను బజారు పోతే అట్టమే అప్పలమ్మ
నిమని అడిగిందో తెలుసా?' అని అడిగాడు.

'నిమంది మావా?' అతంగా అడిగింది
సుబ్బులు.

'ఏరా అల్లీ! ఇయ్యాల న నాంధ్రం
రాలేదే?' అని అడిగింది.

సుబ్బులు సిగ్గు పడింది.

ఆమె పిగ్గుతో మల్తే ముగ్గులా ముడ్చుకు
పోతుంటే రంగడికెంతో ఆనందం కల్గింది
ఊహ కందని మధురమైన భావనలు అతని

మనకు గిరిగింతలు పెట్టాయి.

'పో మావా! అన్నీ అబద్ధాలే చెబుతావ్!' బుంగుమాతి పెట్టి తల వ్రక్కకు తిప్పు కొంది సుబ్బులు.

'అబద్ధాలు చెప్పవలసికొన్న అవసరం నా తేమి లేదు. కావాలంటే రేపు ఆ అప్పులమ్మను నువ్వే అడుగు! సరే కాని ఆ మాట వింటేనే అంత సిగ్గుపడి పోతున్నావు కదా! రేపు నిజంగా పెళ్ళికూతురి వైతే ఇంకా ఎలాగుంటావో?'

ఆ మాటలు విన్నగానే సుబ్బులు ముఖం చిన్నబోయింది.

'అంతటి అదురుష్టం నా కెక్కడిది మావా?' అమె కంకంకో నిరాశ ధ్వనించింది.

'అదేమిటి సుబ్బులూ?'

'అవును మావా! అందరిలా నాక్కూడా కళ్ళంటే ఆ ముచ్చట తీరేది!' అంటూ తల వంచుకొంది.

'బాధ పడకు సుబ్బులూ! నీ ముఖానికి కళ్ళు లేకపోతే మాత్రం? నీ మనస్సుకే కళ్ళున్నాయి! ఈ లోకంలో కళ్ళుండికూడ గుడ్డివాళ్ళుగా జీవకుతున్న మనుషుల కంటే మనెంతో నయం! పెళ్ళి చేసుకొంటానని నువ్వు చెప్పేలే కాని సంబంధాన్ని చిటికెలో కుదురుస్తాను' అన్నాడు రంగడు అమె ముఖంలోకి చూస్తూ.

'అయితే నాకు నచ్చినోజ్జే తెస్తావా?'

'నీకు నచ్చినోదా? అంటే ఎలా ఉంటాడో చెప్పు?'

'చెప్పమంటావా? అయితే ఇను! మాయ, మర్మం తెలియనోడు, ఎప్పుడూ కుర్చు చెప్పే నవ్విం చేచోడు, కుంటు కొంటూ నడిచేచోడు...'

'సుబ్బులూ!' అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడు రంగడు.

'ఏం మావా? నా రాజక మారుడు నీకు నచ్చలేదా?'

'అది కాదు సుబ్బులూ! ఈ కుంటోజ్జే చేసుకొని ఏం సుఖపడ్డావ్?'

'మావా! ఈ పూరికి రాగానే నన్ను అడుకోవ్వావు నువ్వు. నీ తోడే దొరక్కపోతే నేనేమి పోయేదానో? నీలాంటి దేముడికి పెళ్ళాం కావటం కూడా అదురుష్టమే మావా!'

రంగడు యేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

'ఏం మావా? మాట్లాడవే? ఎన్ను చేసు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

డిటెక్టివ్ నవలల పోటీ!

ఉత్తమ రచనకి

రూ. 1,116 బహుమతి

డిటెక్టివ్ నవల రచయిత (శ్రు)లకి మంచి అవకాశాన్ని, ప్రోత్సాహాన్ని కలిగించడానికి ఈ పోటీ నిర్వహిస్తున్నాము. పోటీలో ఉత్తమ నవలగా ఎన్నికైన రచనకి రూ. 1,116 బహుమతి ఇస్తాము. రచయిత (శ్రు)లందరూ ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

నిబంధనలు

1. పోటీకి వంటే నవలలు 75 అరతావు (ఎక్సర్ సైజు నోడ్యుక్ పేజీకి ఇబ్బంపు) లకి మించి ఉండరాదు.

2. రచనలు వార్తావానికి దగ్గరగా ఉండి, తెలుగుదనం నిండి ఉండాలి. స్వంతరచనలు తప్ప అనువాదాలు, అనుసరణలు అయి ఉండకూడదు. ఇంతకుముందు ప్రచురణ అయి ఉండకూడదు.

3. నవల తమ స్వంత రచనేనని దేనికి అనుసరణకాని, అనువాదం కాని కాదని రచయిత (శ్రు) హామీ రాసి వంపాలి. ఈ హామీలు నవల వ్రాత ప్రతిమీదే రాసి ఉండాలి. హామీలేవి రచనలు పోటీకి అంగీకరింపబడవు.

4. నవల వ్రాత ప్రతిమీద, కవరుమీద, 'డిటెక్టివ్ నవలపోటీకి' అని స్పష్టంగా రాయాలి. రచయిత (శ్రు) పేరు, నిరువామా కూడా వ్రాత ప్రతిమీద స్పష్టంగా రాయాలి.

5. రచనలని 'సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, కంటుకెట్టె స్ట్రీట్, మదరాసు-13' వంపాలి. వ్యక్తులపేర వంపరాదు.

6. ఉత్తమ రచనకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకునిదే. ఈ విషయమై ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపడానికి విలులేదు. పోటీకి సంబంధించిన ఏ విషయం గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం లేదు.

7. బహుమతి పొందిన నవలల వ్రాత ప్రతులని మేమే తిప్పి వంటే ఏర్పాటు చేస్తాము. కానీ వాటివిషయంలో మేము ఎలాంటి బాధ్యతనీ స్వీకరింపలేము. రచయిత (శ్రు)లు తమరచనలతో పాటు, తగినన్ని స్టాంపులు అతికించిన స్వంత చిరునామా కల కవర్ ను జతపరచవలసరం లేదు.

8. పోటీకి గడువు తేదీ 30-9-1972. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయం చేరిన రచనలని పరిశీలించడం జరుగుదు.

9. పోటీలో బహుమతి పొందిన డిటెక్టివ్ రచన ప్రచురణ 1973 ముక్తాంతి సంవత్సరం ప్రారంభిస్తాము.

ముగింపు తేదీ 30-9-1972

రచయిత (శ్రు)లందరూ మాతో సహకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేయ్యవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

కోటం ఇష్టం లేనా?

'అంత మాటనకు సుబ్బులూ! నీలాంటి భార్య దొరకటం కూడా అదృష్టమే! నిన్ను తప్పకుండా పెళ్లి చేసుకొంటాను!'

'నిజంగా నా మానా?' అనందశృర్యాలతో ప్రశ్నించింది.

'నిజం సుబ్బులూ! రేపు ఆ దుర్గమ్మ తల్లిదగ్గర మనం పెళ్లిచేసుకొందాం' అంటూ ఆమె చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకొని సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు రంగడు.

'చానా చల్లటి కపురు చేస్తావు మానా!' అంటూ సుబ్బులు అతని ఒడిలోకి వాలిపోయింది.

'ఇక అడుక్కుతిని మనమేమీ సంపాదించలేం సుబ్బులూ' కష్టపడి ఏర్పేరా వనిచేసి సంపాదించాల్సిందే! నిట్టూర్పు గురు రంగడు.

'అదేంటి మానా? నువ్వు మాస్తే అవిటవాడివి. నేను మాస్తే గుడ్డిరాన్ని! వెనిచేసి సంపాదించాలంటే మనకలా కుదుర్తాది? ఆ దేముడు మనిషి రికి అన్నాయం చేశాడు.'

'బాధపడకే! అదృష్టం కలిసిరావాలే కాని మనక్కూడా మంచిదోజాలు రాకపోతాయా? మన చీకటి బ్రతుకుల్లోకి వెలుగు తప్పకుండా వస్తుంది.'

'ఏమిటో మానా! నామూలంగా నువ్వు బట్టుపడుతుంటే నా గుండె తరుక్కుపోతుంది. అడుక్కు తినటానికి నేనుకూడా వత్తానంటే నువ్వొప్పుకోటంలేదు! ఎందుకు మానా అంత భయం?'

'భయంకాదే పిప్పిదానా! ఈ లోకం అంగతి ఏకు బాగా తెలిదు! వయస్సులో పున్న ఆడది కన్నడిగంటే అందరి కళ్ళు ఆటేవుంటాయి. ప్రతాడు కోరచూపు చూస్తాడు. వాళ్ళిందరూ నిన్నలా చూస్తుంటే నా మనస్సు సహించదు.'

'ఏమో మానా! నే పెళ్లాన్నయికూడా నిన్ను సుఖపెట్టలేకపోతున్నాను. వాకీరి అంతా నువ్వే చేస్తున్నావు. నీకు బరువయిపోయి నిన్ను బాధపెడుతున్నాను.'

'సుబ్బులూ! ఇప్పుడంటే అన్నావు కాని మరెప్పుడూ అలాంటి మాటలనకు. నాలో ఏనాడో చచ్చిపోయిన మనసును తుప్పు తిరిగి

మూడో సునిషి

బలికించావు. జీవితమీద నాకు ఆ కను కల్పించావు. త్వరలో మన కష్టాలన్నీ తిరిగిపోతాయి. నేను వ్యాపారం చేస్తామనుకొంటున్నాను.'

'ఏం, వ్యాపారం మానా?'

'వేరుశనక్కాయల వ్యాపారం! ఇన్వళ పావుకారుగార్ని కలుపుకొని మాటాడాను! వేరుశనక్కాయలు, బతాజీని అప్పు మీద యివ్వటానికి ఒప్పుకొన్నాడాయన.'

'కాబలేవోడివి! యాదుల్ని తిరిగి ఎలా అమ్ముతావు మానా?'

'ఏదులు తిరగాల్సిన ఆవసరమేముందే? ఏ సీన్మావోలుదగ్గర కూర్చున్నానా అమ్ముకోవచ్చు! ప్రస్తుతానికి ఈ వ్యాపారమే బాగుండేటట్లుంది! ఏంచేస్తాం? (బ్రతుకు తెరువుకోసం ఏదో ఒకటిచేయాలిగా! ఆనాడే నేనికా బాగా చదువుకొనివుంటే ఏర్పేరా ఉద్యోగం దొరికి బాగుపడేవాణ్ణి!'

'ఏంటి మానా! అంత చక్కగా కవుర్లు చెబుతావు! చదువుకో లేదంటావే?' అమాయకంగా లడిగింది సుబ్బులు.

'చదివాను సుబ్బులూ! కాని పూర్తిగా కాదు.'

'నగమే చదివి మానేశావా?'

'అవును!'

'ఎందుకని మానా?'

'దానికంతా పెద్దకథ వుందీలే!'

'నేను తెల్పుకోకూడదా మానా?'

'అంతా ఎన్నాక నన్ను అనభ్యోండు కొంటావేమోనని భయపడ్తున్నాను!'

'అదేమిటి మానా? నీ మనస్సులాటిదో నాకు తెలిదా?'

'నిజమే! నా మనస్సును పరిగ్గా అర్థం చేసుకొన్నది నీ వొక్కదానివే! నీకు అవ్వకుండా నా కథ చెప్పిల్సిందే! మా నాన్నా నేనొక్కణ్ణి కొడుకు కావటంచేత చిన్నప్పటినుంచి చాలా గౌరవంగా పెంచాడు. మాకున్న ఏకరం అస్తితోనే నన్ను పెద్ద చదువులు చదివించాలని ఆశపడ్డాడు. మా వూళ్ళోవున్న బడిలో చదువైపోయాక పొరుగుారిలో పున్న పెద్దబడికి పంపించాడు. ఎట్లాగయితేనేం తొమ్మిదోక్లాసువరకు చదివాను. అక్కణ్ణుంచి నా చదువు సాగలేదు. రెండుపంపత్తరాలు వరుసగా గాలివానలొచ్చి

వంటలు పోవటంతో మేము ఆస్థల పాలయ్యాము. సంపారం గడవటమే కష్టమై పోయింది. చివరకు భూమినికూడా తాకట్టు పెట్టాల్సివని నిర్ణీతి ఏర్పడింది. భూమి ఇంకాగరనే పెద్దరైతుదగ్గర మా భూమిని తాకట్టుపెట్టి ఇట్టు తెచ్చాడు. సూ పరిస్థితి అలా వుండగానే వంచాయితో ఎన్నిక లొచ్చాయి. నన్నకారు రైతులందరికీ మా నాన్నంటేపెంతోగౌరవంవుండేది. మా అన్నను కలుపుకొంటే పెద్దరైతులట్టుల్ని సంపాదించవచ్చనిరెండుపార్టీలవారు అనుకొన్నారు. అవూరి మనసెబుగారి తా దోకపార్టీ! భూమిఇంకాగరనే మామబరిరైతురి ఇంకొక పార్టీ! ఇద్దరూ మేకతోలు కప్పకొన్న పులులే! ఊరిని అభివృద్ధి చేస్తామని గుళ్ళు కట్టస్తామని, బళ్ళు పెట్టస్తామని, వంచాయితో సమాలుచేసి స్వయంసేవాదు మునసబు. వాడి తమ్ముడు అంటే ఎన్ని కల్లో సంబంధున్నవాడు నిత లేనోడు! మాలాల్లిలో వయస్సులోవున్న ఆడపిల్ల అంతా వాడిసారే! ఇక భూషణం అంగతి చెప్పనక్కర్లేదు! పిల్లద్దరికంటే దుర్మార్గుడు. పెద్దరైతుల రక్షాన్ని వడ్డిచూపంకో తాగేవాడు. వడ్డివ్యాపారంవేసి అక్కాధికారయ్యాడు. అలాంటి రాక్షసుని మధ్య మానాన్న వెలిగిపోయాడు.

జీవిత భూషణం మా నాన్నను పిలిపించి పెద్దరైతుల వట్టున్నీ అనకు వడేలా చేస్తే అనకివ్యాల్సిన వాకీలన్నీ వదులుకొంటానన్నాడంట! నా ముఖంకోసం కలవరించే నాన్న తాకట్టుపెట్టిన పొలం మీద ఆశపడి మాటిచేశాడు. మా నాన్న భూషణంవైపు తిరిగిపోయాడన్న వార్త మునసబుగారి ముతాక్కూడా తెల్పిపోయింది. ఇంటికి వస్తుండగా మధ్య దార్లో కాపేసి మా నాన్నకు దారుణంగా చంపేశారు. దాంతో నాలో కడ పెరిగిపోయింది. మా నాన్నను హత్య చేసిన వారిమీద ప్రతీకారం తీర్చుకోటానికి బయల్పేరాను. ప్రతి తంకా ఈ కాలు పోగొట్టుకొన్నాను. చివర నాలో మగ చల్లారలేదు. ఆస్థితి లేంబి బయటకు వచ్చాక, నా కాలు విరగొట్టిన వాడి రక్షాన్ని కళ్ళ జూసే ఉడ్డే శంతో కత్తి తీసుకొని బయల్పేరాను. కాని నా చేతగానికనం, తొందరపాటు, ఉద్దేకం నా జీవితాన్ని నాశనం చేశాయి. నామీద హత్య

కేసు బనాయించి నన్ను జైలుకి కంపించింది ఈ సంఘం. స్వార్థపరులైన ఈ మానవులు చేసిన కుట్ర పరితంకా నేను వికారినయ్యాను. గిన్నె చేత్తో పట్టుకొని పిడుకెంట తిరగాల్సిన దౌర్భాగ్యం కల్గింది. -కేకతో ఊహిస్తోన్నాడు రంగడు.

'నీ కథ యింటుంటే నాకేడుసార్లుంది మావా! నీవు నా కంటే ఎక్కువే బాధలు పడ్డావు!' విచారంగా పల్కింది సుబ్బులు.

'కాని ఇంత జరిగినా నా కోర్కెను తీర్చలేక పోయాడు ఆ దేవుడు. నా తండ్రి ప్రాణాలను తీసి, నా కాలిని విరగొట్టిన ఆ దుర్మార్గుని రక్షం నా కళ్ళతో చూడలేకపోయాను.'

'ఏం? ఆడు మళ్ళీ కనపడలేదా?' పరాచి అనిపిస్తోందా?

'అవును! ఈ లోకం నుంచే పరాచి అయ్యాడు.

'అంటే...'

'చచ్చిపోయాడు.'

'పిడ వదిలిపోయింది. అలాంటోడు బతికుంటే ఇంకా ఎన్ని ప్రాణాలు తీసేవాడో?'

'అలాంటోణ్ణి ఇప్పుడు తల్చుకోవటం కూడా సాధ్యమే!' అంటూ చుట్టూ కోసం వెతుకుతున్నాడు.

'అరెరె! వీటి సంగతి చచ్చిపోయాను' అంటూ జేబులోంచి వో పాట్లాన్ని తీసి చూస్తాడు.

'ఏంటి మావా?'

'నీకు రబ్బరు గాజులు తెచ్చాను సుబ్బులూ! ఏమీ నీ చేతులిలా యివ్వు!' అంటూనే సుబ్బులు చేతులను తన చేతుల్లోకి తీసుకొని గాజుల్ని తాగిగడు రంగడు.

'ఇంత కాలానికి మనకో ఇబ్బంది దొరికి నందుకు నాకు బలే ఆనందంగా ఉంది మావా!' అంది సుబ్బులు నీలూరు కాల్వ ప్రక్కనే ఉన్న కొత్త గుడిసెలోకి వెళ్ళిపోతాడు.

'ఇదంతా నీ చలవే సుబ్బులూ! నీవు ఒంటరిగా ఆ పెద్దలో ఉండటం నా కిష్టం లేకపోయింది. మంత్రమాలా -మేమి పాగయ్యుతో ఏదైనా అల్పంలే చూడమని చెప్పి! 'ఏవరిదో ఇల్లెందుకు? మా ఇంటి పక్క ఇల్లు కాళిగానే ఉంది. దాన్ని నీకీప్పిస్తాను!' అన్నాడు. ఇక్కడైతే మన

కేలోడూ ఉండదు. ఈ కాల్యగట్టున మన లాంటి పేదోళ్ళు చాలామంది ఉంటున్నారు. ఏ ఆపదొచ్చినా ఆదుకొంటారు. అందులో నీవు వత్తి మనిషివికూడా కాదు! ఈ సమయంలో ఆడలోడుకూడా అవసరం. నాగయ్య పెళ్లాం బిడ్డలుకూడా చాలా మంచోళ్ళు! ఇక మనకేమీ దిగులక్కర్లేదు! ఆ దేవుడి దయవలన వ్యాపారంకూడా బాగానే నడుస్తోంది!' అన్నాడు రంగడు చుట్టూ సాగవదుల్నూ.

'ఏమైనా నీవొక్కడివే పాటు పడటం నాకేం బాగోలేదు మావా! నేను కూడా ఏదైనా సాయంచేస్తా!'

'మవ్వా? నర్తకి తర్వాతచేస్తే చేద్దావుగాని! ఇప్పుడుమాత్రం అలాంటి ఆలోచనల్ని పెట్టుకోకు! నీ కడుపులోవున్న కొడుకు కోప్పడతాడు!'

'పో మావా!'

'ఏం కూతురు కావాలా?' సుబ్బులు బుగ్గను గిలుతూ అడిగాడు.

'అబ్బ! చేయవదులు మావా!' అంటూ రంగడి చేతిని విడిపించుకొంది సిగ్గుపడ్డా.

రంగడు నవ్వాడు.

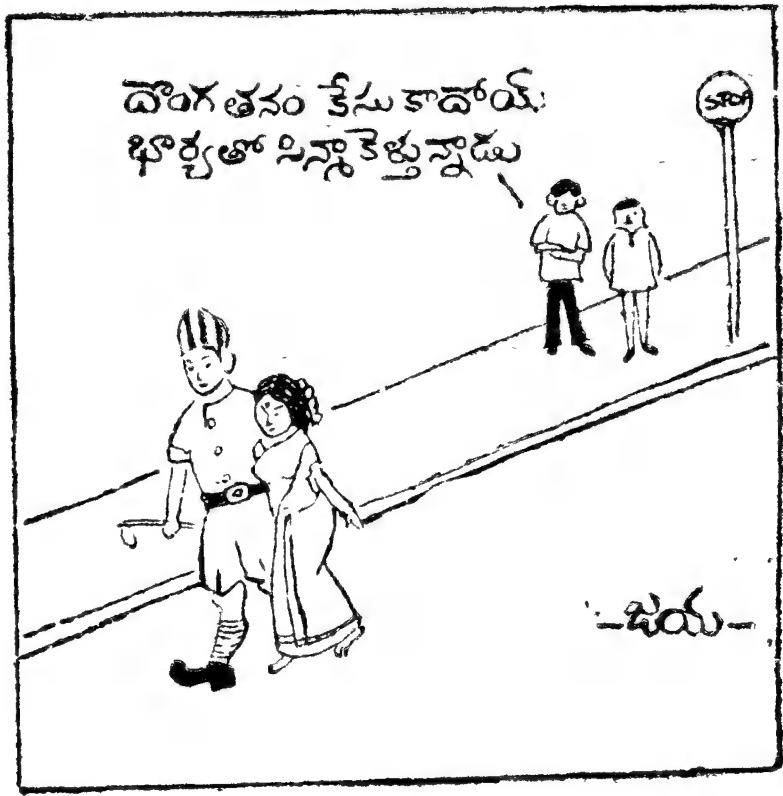
'మావా! నీలాంటి దేముడు నాకు దొరుకుతాడని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు. మా లాత చచ్చిపోయాక నాక్కూడా వద్దా మప్పించింది. కాని చావలేకపోయాను. నీ కోసమే బతికున్నానేమో!.' అంటూ రంగడి చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకొంది అస్త్రాయంగా.

'నీ లాత తప్పితే నీకెవ్వరూ లేరా?'

'ఏవరైనావుంటే నేనొంటరిదామైండు కయ్యేదాన్ని? ఆ సచ్చివోళ్ళు నేను ఒంటరి దాన్నేగా నన్ను నాశనం చేయటాని కొచ్చింది' అంది సుబ్బులు కంట తో పెట్టుకొంటూ.

'సుబ్బులూ! ఏమిటి నీవనేది?' అత్త ద్వంగా అడిగాడు రంగడు.

'అవును మావా! ఇంతకాలం నీకు చెప్పినలేదు! మాతాత సారాకాని మా పూళ్ళోనే అమ్మోవోడు! తాగటాని కంటే మంచి వచ్చేనోళ్ళు! అందులో యిద్దరుకొడి యెధవల కళ్ళ నాపీదపడ్డాయి. మాతాత వుండగానే నామీద చేయిచేయబోయి

తెన్నెలు తిన్నాడు; అప్పట్నుంచి నానీడ కనిపి పెంచుకొన్నారు. తాత చచ్చిపోయాక జేను ఒంటరిదాస్తయ్యాను. ఆ సమయంలో ఆ యెథెలు నన్ను బలవంతం చేయబోయే వరికి కేకలు పెట్టాడు. చుట్టూ పక్క లోగొచ్చి నన్ను కాపాడారు. ఇక నాకక్కడ వుండ బుద్ధికాలేదు. యెంటనే ఆపూరొదిలే పొచ్చాను.

‘అయితే నీకు తల్లిదండ్రు లెవరో, తోబుట్టువు లెవరో కూడా తెలియ న్న మాట.’

‘అసలు నా కెవ్వరూ లేరంట ! మా తాత చెప్పేవాడే! మా అమ్మ నన్ను కనేసి చచ్చి పోయిందంట ! మా అయ్యేమో నా చిన్నన్నడే చివడో చంపి జైలుకెళ్లి ఉడనే చచ్చిపోయాడంట!’

ఆ మాటలు వినిగానే రంగడి కను బొమలు ముడిపడ్డాయి. అతని మనస్సులో ఏదో అనుమానపు రేఖ మెరిసింది.

‘మీ అయ్య పేరేమిటో తెలుసా?’

‘గంగన్న!’

‘గంగన్న! వాడే...వాడే మా నాన్న మ రంపిన పాపాత్ముడు!’ అంటూ గట్టిగా శరివాడు రంగడు.

‘మావా!’ భయంగా అరిచింది సుబ్బులు.

‘నా కాలు విరగొట్టిన రాక్షసుడు టాడావాడే! సుబ్బులూ! నువ్వా కసాయాడి కూతురివా? ఇంతకాలం నాకెందుకు చెప్ప లేదు?’ అంటూ పిచ్చినిలొ జట్టంతా విందరవందర చేసుకొన్నాడు.

గతస్మృతులు అతని మనస్సులో మెదిలాయి.

కత్తులు...కర్రలు...తండ్రి శవం... రక్తం...ఆన్యత...జైలు— అన్నీ అతని కళ్ళముందు కదలాడాయి.

ఆ క్షణంలో అతని మెదడు మొద్దు భారపోయింది.

చూచిపోతున్న గాయానికి చిదురు దెబ్బ తగిలిపోయింది.

‘మమ్మలు పిలుస్తున్నా విప్రండుకోకుండా బ్రాహ్మణ మంటా ఇద్దం చేసుకొంటూ బయట వెళ్లిపోయాడు రంగడు.’

ఏకట్టబడి.

బ్యారేక్ మీద ‘తెలు వెళ్ళాయి.’

వచ్చేసాయే వాహనాలలో రోడ్డుంతా

మూడోమనిషి

నిందడిగా వుంది.

పక్కనేవున్న పువ్వుతోమీద పండు కొన్ని రంగడు మెల్లగా కళ్ళు విప్పాడు. చల్లటి పిల్లరాయువులు నదీతరంగాలను తాకుతూ పోయిగా వీస్తున్నాయి. ఒకప్పుడు ఆ వాతావరణానికి రంగడంతో మురిసి పోయాడు. కాని ఆ క్షణంలో మాతం అతను బాహ్యవశంవాస్తవే మర్చిపోయాడు. రెండోజాతికితం అతని మనస్సులో ప్రారంభమైన పెనుకాపును ఇంకా తగ్గు ముఖం పట్టలేదు. సుబ్బులు రూపాన్ని తల్చుకొంటే చాలు చచ్చిపోయిన గంగన్న రూపమే అతని కళ్ళముందు మెదుల్తూంది! మనస్సులో ద్వేషం పగ నివ్వగా మండు తున్నాయి. అటు వ్యాపారం చేయటానిక్కాని ఇటు ఇంటికి వెళ్ళటానిక్కాని అతనికి మనస్సరించటంలేదు.

అదోరకమైన ఉన్నాదావస్తతో ఆ బ్యారేక్ మీద మన్ను తిన్న వానకములా పడు న్నాడు. వేళకింత తిండితినాలనే తలంపు గాని, ఇంటిదగ్గర నిండు గర్భిణిగావున్న భార్య స్థితి ఎలావుందోనన్న దిగులు కాని అతనికి లేవు!

నిర్మలంగా వున్న ఆ కాశం లో నకా సుత్తిన్న నక్కత్రాలవైపు కాస్తేపు మాస్తూండిపోయాడు.

‘ఒరేయ్, రంగా!’ అన్న నాగయ్య కేక వినించగానే ఉలిక్కిపడి లేచాడు రంగడి ముఖంలోని నీరసాన్ని, విషాదాన్ని గమనించిన నాగయ్య.

‘అనీ! అదేమిట్రా అలా మారి పోయావ్? నీ కోసం వెదకనిచోటంటూ లేదు! ఈ రెండురోజుల్నుంచి ఎక్కడ తిరుగుతున్నావ్? అసలు ఇంట్లోంచి ఇలా ఎందుకొచ్చేశావ్?’

‘నాగయ్య మావా! నా జీవితానికి శాంతి లేదు! సుఖంలేదు! నన్నలా బ్రతకనియ్య!’

‘రంగా! అన్నీ తెల్లినాడివే ఇలా దిగాలు పడిపోతే ఎలా? పాపం! సుబ్బులు నాకు జరిగిందంతా చెప్పింది. ఆ పిల్ల తండ్రి పాపాత్ముడే కావచ్చు! ఆ మాత్రానికి దాని జీవితాన్నే నాశనంచేశావా? దానితండ్రి చేసిన నేరానికి అది బలి కావాలా?’

‘గంగన్న చచ్చినా, నాలోని పగ వావ

లేదు మావా! నేనీ దౌర్భాగ్య స్థితికి రాక టాని క్కారణం ఆ గంగన్న! అలాంటిది కూతురు నా పెళ్ళామన్న విషయం గుర్తు కాస్తేనే నా శరీరం మండిపోతుంది!’

‘రంగా! ఈ పరిస్థితుల్లో నువ్వా పిల్లను దిక్కు లేనిదాన్ని చేస్తావా? నువ్వులేకుండా అదెలా బతగ్గల దనుకొన్నావ్? ఇంటికి వెళ్ళి పద!’

‘నేను రాలేను మావా! మా జీవితాడు ఇలా చీకట్లో నాశనం కావాలిందే!’

‘పిచ్చివాడా! ఎలకాలం ఒకేరీతిగా వుం డదు! మనిషే! పుట్టాక కష్టనష్టాలు లేకుండా వుంటాయా?’ ఇక మీకు యే దిగులూ అక్కర్లేదు! మీ జీవితాల్లోకి నలు గొచ్చింది. మీ ఇంట్లోకి మూడో మనిషి అడుగు పెట్టాడరా!’

‘ఏంటి మావా, నీ వనేది?’

‘నీకు కొడుకు పుట్టాడా?’

‘నిజంగానా!’ అనయత్నంగానోశాడు.

‘నిజంరా! బుల్లోడు ఎంత బాగాన్నా దనుకొన్నావ్? చక్రాలంటే కళ్ళు—గుండ్రటి ముఖం—బతే ముద్దొస్తున్నాడనుకో! నీ కొడుకుని మార్చుతానా! పద! నెళ్ళాం!’ అంటూ మెల్లగా రంగడి ముఖమీద చేయి వేసేడు నాగయ్య.

ఆ మాటలు విన్నాక రంగడి ముఖంలో మార్పు వచ్చింది.

తుపాను వెలసిన తర్వాత ఏర్పడే ఎశాంత వాతావరణం అతని మనస్సులో చోటు చేసు కొంది. ఏనేకో మధుర భావాలు అతని హృదయంలో గంతులు వేసుసాగాయి.

మనిషి నీరసంగా వున్నప్పుడే, అమిత మైన ఉత్సాహాన్ని తెచ్చి పెట్టుకొంటూ ముషారుగా లేచి నిలబడ్డాడు.

‘ఈ రోకంలో ప్రతి మనిషికి మరో మనిషి తోడు అవసరమే! అంత కాదు! సుఖమొచ్చినా, కష్టమొచ్చినా పంచుకొనేం దుకు మూడో మనిషి కూడా ముఖ్య! మనిషికి మనిషికి మధ్య వచ్చిన చిక్కులూ విడదీసి తీర్చు చెప్పటానికే కాదు, విడదీసి మొగుడు పెళ్ళాల మధ్య వచ్చిన ముప్పులూ లను సరటాని కూడా మూడో మనిషి అవసరం ఎంతైనా ఉంది! అని మనస్సు లోనే అనుకొంటూ, డన పెనుకే వస్తున్న రంగడ్ని చూసి చిన్నగా నవ్వుకొన్నాడు నాగయ్య. ●

మేషం: కొన్ని వ్యవహారాల్లో ఆందోళన కలుగుతుంది. ఉద్యోగంలో కార్యధారం పెరుగుతుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. అధికారుల వలన ఇరగదరిసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం దాగా ఉండదు. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

వృషభం: మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం మధ్యలో వివాహాలు మేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది.

మిథునం: మీరు అనుకోనేది ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. సాటివారితో వాద ప్రతివాదాలు తగవు. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. దైవ కార్యాలు నెరవేరతాయి.

కర్కాటకం: వృత్తిలో మాతవాదకాశం, లభిస్తాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభించగలవు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాహిత్య కళా రంగాల్లో మీ కృషి రాజిస్తుంది.

సింహం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో అదాయం బాగుంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ఇతరుల విమిత్తం మీరు శ్రమకు గురి కాగలరు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

కన్య: వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. నజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ మాటలు తగవు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వాదం అభిభుతం వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు— విదేశ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటాయి. సంకోచకరమైన వార్తలను వింటారు.

తుల: మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుపగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో అనుకూల భారలను వింటారు.

వారఫలం

21-7-1972 శుక్రవారం మొదలు

27-7-1972 గురువారం వరకు

వారం ఆఖరులో స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మృగశిరం: వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. రాజకీయ వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది.

వశుమవు: నమ్మిన వారివల్ల యిబ్బంది కలుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం మధ్యలో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజిస్తుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుండదు. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

మకరం: మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా వుంటాయి. మాతన విషయాలు తెలుసుతుంది. మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు వస్తాయి. వారం ఆఖరులో వృత్తి వ్యాపారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. విదేశ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కుంభం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం లభిస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో మీరు శ్రమ పడిన ప్రయోజనం ఉండదు. ఉద్యోగంలో కార్యధారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. దైవ కార్యాలు నెరవేరతాయి.

మీనం: వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. సాహిత్య కళా రంగాల్లో మీ కృషి రాజివనగలదు.

స్త్రీలకు— బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

—మహేశ్—

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హెడన్ సా

విరేపనముతో

చికిత్సను పొందండి

—శస్త్రచికిత్స

అవసరములేదు!

Bensons-2141-TEL

35 సం. అనుభవం

ఫిజిజీను ముక్కుల పిజ్జులను మొదలగు న్నాడులకు అపరేషన్ లేకుండా గౌరవంగా బాగుపెయ్యబడును

ఆంధ్ర కాలి ఆసుపత్రి

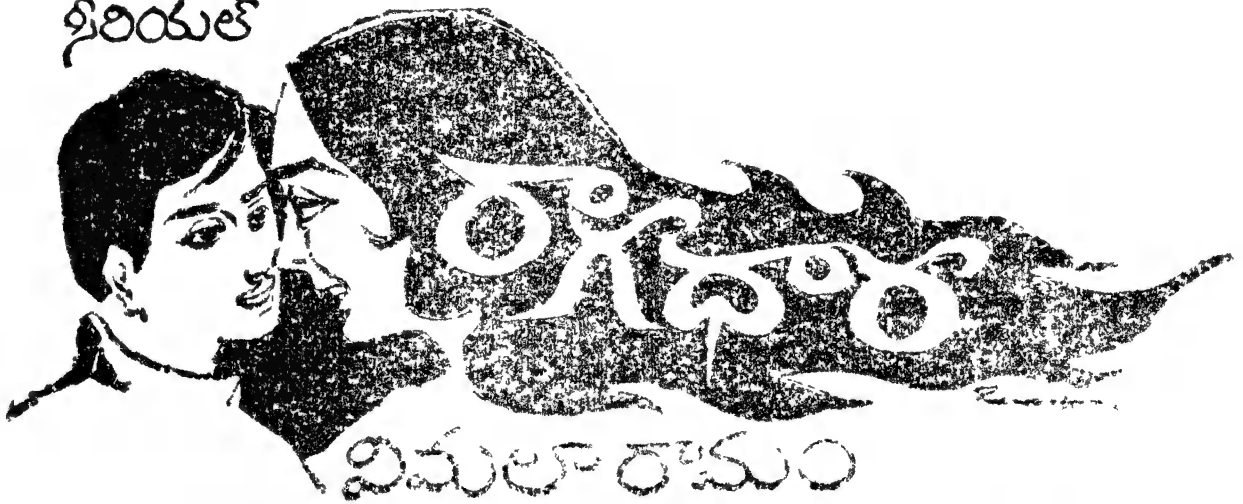
గౌరీగూడె నయి బస్ డిపో వద్దనుంచి, రామసింధూర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 త.పు. ఆఫీస్ ఫోన్: 42870 ఇంటి ఫోన్: 38544

మీకు సంతానం లేదా?

తనరమ్మ, ముతం ప్రభువారినమ్మ, చిత్తూరు నిరాశయించిన సోదరిమణులు, మా సత్వర నిర్వహించిన ప్రత్యేక, దేశములో వెలుపలంతముల స్త్రీలు, సంతానవరములై నింపిన ప్రతీతిని ప్రతీతిని అనేకము గలవు. ఉచిత పరిచయం. వివరములు:

శ్రీనాగార్జున మూలికాశస్త్రపీఠం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద - రామసింధూర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12
తెనా-2

మరిగిన కథ

మూడవరావు ఆ పూర్ణికి మూడు మాస్టర్లుగా తనాడు ఎవరికో ఉపకారం చెయ్యబోతే అతను అక్కకాటుకు గురి అయ్యాడు. నామ్మగారు అతన్ని యింటికి తీసుకువచ్చింది. ఆమెరాధ తొలి కూపుల్లోనే అతన్ని ఆకర్షించింది. ఆ తర్వాత అతనిదగ్గర చదువుకోవడం ఆరంభించింది. రంగ రాజు కొడుకు రాజు రావు గారికి పెసిడింటుగా వెళ్ళాడు అను చాలా బాధపడింది. మాధవికి పెళ్ళయి అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. రాజురావు తాళని నిర్బంధించాడు. మాధవరావుకు సంబంధించి ఒక రవాన్సాన్ని వెల్లడించాడు. రాజు నమ్మలేదు. రాజురావు అత్యవారం యొక్కగా అమెకి స్పృహ తప్పింది మాధవరావు అమెని రక్షించాడు. శబ్దం అగిరి మాధవరావు రాధ నవరత్న కోలుకుంటూ గు మాధవరావు తల్లి విషాదగాధ రాధని కలసి చేస్తుంది. శిశువుతో కన పరిచయాన్ని రాధకి విచరిస్తాడు మాధవరావు. అతని కథంతా చెప్పుకు వచ్చాడు. అప్పుగారు ఎలా వంపించింది వివరించాడు. అనురాధకి ఇప్పుడు అతనిమీద అభిమానం మరింతగా పెరిగింది. చారిత్రానికి పెద్దలు వివాహం నిశ్చయించారు.

22

నా పెళ్ళి నిశ్చయమైందన్న తుభ వార్తని మధ్యాకి, చేణుగోసాలోకి తెలియ పరిచాను.

కామేశంగారి వీలమణి వచ్చి అడిగింది. ...నేను విన్నది నిజమేనా?

'నీ వెన్నుదేది విన్నా నిజం కాకపోయింది కనుకనా! విన్నది చెప్ప ముందు' అన్నాను దిరువనస్యతోనే.

'మాస్టర్లతో నీ పెళ్ళి నిశ్చయ మైం

దటగా!'

'అవును.'

'అయితే ఆయన నిశ్చయ వలలో నేను మున్నాడా? లేక నువ్వే ఆయన్ని వలలో చేసుకున్నావా?' అని నవ్వుతూ అంది ఆమె.

'ఎవరిని ఎవరు వలలో చేసుకుంటేనేం చివరికి ఒకే వలలో చిక్కుకొన్నాం.'

'ఈ విషయం తెలిసి రాజురావుకు మతి పోయిరట్లయింది పావం!'

'ఏం నీ కంత సానుభూతి!'

'ఎంతయినా నువ్వంటే మహా యిషం కదా!'

'అతని గొడవలు ఎనకెందుకు పోనిదూ!'

'నేను చెప్పేది నీ కర్థం కాలేదు రాధా! కబురంపి బేదిరించి మాస్టర్లరిని లొంగదీసు కోవాలని అనుకొన్నాడుట రంగరాజు గారు. కాని, ఈయన వెడతేగా? అందు కని...'

'... ఆయనకు ఒంట బాగాలే కని నిన్యటివరకు ఆరలు బడికే వెళ్లటం లేదు ఇంకెక్కడికే వెడతారు?'

'అదినరే...నీ పెళ్ళి నిశ్చయమైందని తెలిసాక మా నాన్నగారు ఎలక్షన్లతో ఓడి పోయినందుకు దుగ్ధిలో మీ నాన్నగార్ని లొంగదీసుకొని ఇలాంటి వ్యతిరేకపు వసులు చేస్తున్నారనుకుంటున్నారు నాన్న. మా నాన్నగారు చేసిందేమీ లేకపోయినా నలుగు రెదుటా డక్టరుగారు మంచిపని చేసారని అనండతో అందరూ రంగరాజుగారిని నిడిపించాలనే మా నాన్నగారేదో చేసారనుకుంటున్నారు...'

నాకు చిరాకు కలిగింది. '...వా' మాటకేమిగాని నువ్వనుకోవటం లేదు కదా నిజమేదో నువ్వే నలుగురికి చెప్పి ఆ తర్వాత ఇదే అందరికీ బోధపడుతుంది...'

'...ఇదిగో రాధా! నేనిల్లా అంటున్నానని కోపగించుకోకు ... అక్కడి మాటలిక్కడికి చేరవేస్తూన్నానని నువ్వ నాపై కోప్పడినా నీకు మంచి జరగాలనే నా తాపత్రయం! మాస్టర్లరిని ఈ పూలు నంది బ్రాన్స్ పర్ చేయించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడుట రంగరాజు... ఆ కంగతి నితో చెప్తామని వచ్చారు...'

నేను తెల్లబోయాను ఆమెమీద విను కన్నానే కాని ఆ విషయం చెప్పేరందుకు ఆమెకు కృతజ్ఞత తెలపకుండా ఉండలేక పోయాను.

సాయింతం అతను మూలు మంబ రాగానే ఈ విషయం చెప్పాను.

'...నేనూ విన్నాను రాధా! నువ్వనవ నరంగా కంగారుపడకు ... అల్లులు ఎన్నో చేయగలరుని తామరుంటారు. చివరికి వారు చేయగలిగేదేమీ ఉండదు— అని నీతో నేనొకసారి అనలేదూ! ..రంగరాజుగారు చేయ గలిగేదికూడ ఏమీ ఉండదు.... బ్రాన్స్ పర్ తప్పనిసరి అయితే నేను వాళ్ళకుంటే వాళ్ళ పొరుకుకులెలా చేస్తాను...పిచ్చివానా! నిన్ను నన్ను దేవుడు కూడ వేరుచేయలేదు... అరసి విషయాలేమీ నువ్వ పట్టించుకోకు' అన్నా డతరు.

ఎటువంటి నమస్కనయినా నిబ్బరంగా ఎదుర్కొనే రైర్యం అతనికి ఉంది. అటు

వంటి వ్యక్తి స్నేహంలో నా జీవితంలో ఒక అధ్యాయం గడిపాను...మా కుటుంబ సభ్యులనెన్నిటిలో పరిష్కరించుకున్నాను...దేనికి భయపడనవసరం లేకుండా త్వరలో అతడే నాడవుతున్నాడు ఇంక భయం దేనికి! ఆ త్వరిత మనస్సు కుదుటపరచు కున్నాను.

నాలుగోజల్లో మాధవీ, వేణుగోపాల్ మంచి అభినందన లేఖలువచ్చాయి. వారి పరిచయంతో వలపు తలపులు వాడతెచ్చాయి. మనస్సులో రమ్యహర్షాలను నిర్మించుకొని పదునొకటి తూగుటుయ్యాలలో ఊగులాడను.

రాఘవరావుగారి నలహామీద ఇంటికి విల్క్లీకల్ వైరింగు పూర్తి చేయించారు నాన్నగారు. చాలారోజులుగా వాయిదా వేస్తూవచ్చారు. కానీ, శుభకార్యాల రానున్న యి ఆయనకే వేష్టపుష్పే దగ్గరండి పని జరిపించారు. విద్యుద్దీపాలకాంతులతో

ఇంటికి కొత్త అందంవచ్చింది. మా మనస్సులకు సరికొత్త అందం ఇచ్చింది!

* * *

శుభాలుకూడ ఒకదానివంటి ఇంకొకటి ఉప్పొంగివచ్చి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తుంటాయి ఒక్కోసారి.

కులాసాగా తిరుగుతున్న పిన్ని ఒకరాత్రి వేళ గంటసేపు వెన్నెలతో బాధపడి మంత్రసాని వచ్చేలోపలే సుఖవనవమయింది. ఆడ పిల్ల పట్టింది.

'...మళ్ళీ సరోజిని పుట్టింది రా అబ్బాయీ!' అని బామ్మ అన్న మాటలతో మా గుండెలు గుమ్మడి వశ్యంతయ్యాయి.

మాతృ శి ఆయన గర్భంలో పిన్ని కళ్ళు వింతకాంతుల్ని విరజిమ్మాయి. ఇల్లెగిరి పోయేలా ఏడుస్తున్న పాపాయిని చూసే సమయిగిరి గెంతినంత పనిచేసారు. కొన్నేళ్ళుగా కరవైన కళాకాంతులు ఇంటిలో వెల్లి విరిసాయి.

'తెల్లవారేసరికి అభిమానులంతా అభినందనలందజేస్తుంటే నాన్నగారు ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యారు.

'...రాధమ్మ పెళ్ళయి అత్తారింటికి వెళ్ళిపోకముందే అలోటు భర్తీచేయటానికి శిశురానికి పాపాయి పుట్టింది' అన్నారు రాఘవరావుగారు.

పురుడు పదిరోజులు ఇంట్లో వాడ విడితో సరిపోయింది నాకు. పదకొండవ రోజున పిన్నికి నీళ్ళయిపోయాక బామ్మ పట్టుమీద బాలసారె జరిపించారు. నాన్నగారు పాపాయికి 'సరోజిని' అని పేరు పెట్టారు.

పెద్దలంతా ఉండగా రాఘవరావుగారి నలహామీద శాస్త్రులుగారిచేత మా పెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టించారు నాన్నగారు. అప్పటికప్పుడే మాధవి కార్యానికి కూడ ముహూర్తం పెట్టించారు రాఘవరావుగారు. మేనెల్లో రెంగు శుభకార్యాలు జరగాల్సి

Raghu

పెళ్లలు విద్వంసంపాటు

సాయింతం పిన్ని గదిలోకి వెళ్ళును. పాతాయి ఇంకా నిద్రలేవలేదు. బారంత రాలుగా పిన్ని ముఖం వింత శోభతో ప్రకాశిస్తోంది. ఆమె పరాకుగా ఇంటికప్పుకైపు చూడటం గమనించాను. ఆమె కనుకొలకుల్లో రెండ్య శువులు చూసి నా మనస్సు చిక్కుకుంది.

మంచరి వట్టి పై దగ్గరగా కూర్చుని పిన్నిని తట్టి వలకరించాను.... 'ఏండుకలా ఉన్నావు పిన్ని!' అని కాగితంపై వ్రాసి ఇచ్చాను.

ఏమీలేదన్నట్లు నంజుచేసింది. నేను కిట్టించి అడిగినమీదలు తానిలా వ్రాసి చూపించింది.

'...పాపపుట్టించని సరితోపంగా ఉన్నా నన్ను చూడటానికి వచ్చే వాళ్ళెవరూ లేరు గదా?...అని అసంతృప్తిగా ఉంది.'

నాగుండె నీరయింది. ఏమని ఆమె రోదారాలో తెలియలేదు. 'నువ్వు బాధపడకు పిన్ని! నీకు మేమంతా కావాల్సిన వాళ్ళము కామా? ఈ సంతోషనయంలో నువ్వు గతాన్ని గుర్తుచేసుకొని బాధపడటం నాకు బాగోలేదు' అని వ్రాసి చూపించాను.

'మీరున్నారనే నాకు ధైర్యం ...' మీఖాన్ని ప్రసన్నం చేసుకుంటూ నా చేతిని తన పెదవులకు రాచుకుంది ఆమె.

మరోసారి పాపాయి గురించి తన భయాన్ని వెల్లెబుచ్చింది... 'నా పాపకాడ నాలా మూగ డునుకుడకదా! నేనెటువంటిదన్నయినా దేవ

రాగధార

తలకరిటి మీరంతా నా చుట్టూ ఉన్నారే కనుక నాకు ఏ బాధలులేవు. కాని ... మురిదు ముందు నా పాప ఏ టు వరిటి కష్టాలు పెడల్పిననుందో!

నేను వివరితురాలిని ఆమె నోదరున్నా ఇలా వ్రాసిఇచ్చాను. 'నోరున్నవాళ్ళకు మూగ వాళ్ళను పుట్టించిన దేవుడు మూగవాళ్ళకు మూగవాళ్ళనే పుట్టిస్తారని నీరదుకను కోవాలి పిన్ని! పాపాయి చక్కగా మాట్లాడుతుందని శాస్త్రులుగారు జాతకచక్రం వేసి చెప్పారు...నువ్వేమీ భయపడకు అవు రూపంగా పుట్టిని పాపాయి భవిష్యత్తు ఉజ్వలంగా ఉంటుంది.'

నామాటల కొమె...ఖం తేటపడింది. ఆమెలో కలిగిన శంకలవంటివే నాలోనూ కలిగి ముందు మధనపడ్డాను. కానీ, విచిత్రమైన భగవల్లిల గుర్తుకవచ్చి సమాధాన పడ్డాను. జీవితం వడ్డించిన పెన్సిరిలా ఉన్న వాళ్ళు విశ్రాంతమనస్కులయి ఇతరులను కష్టపెట్టి తాము కష్టాల్లో ఇరుక్కోవటం నాకు తెలుసు. ఆ విడిచి వాళ్ళు అప్పించుకోలేకపోయారు. ఏ అంగవైకల్యా లన్నా అభిమానం అదరణతో తమ దుఃఖాలన్నీ మరచి బ్రతుకును బంగారు బాటగా చేసుకున్న వాళ్ళనూ చూశాను. నూ ఇంటిలోనే అటువంటి వ్యక్తులుండటం స్వానుభవంపై నాకు తెలుసు. విధి చిన్నదావు చూసినా ఆత్మీయుల శుభా

వరో జీవితాన్ని వాళ్ళు పూంనావగా చేసు కున్నారు. ఈ విమర్శలో విధి యొక్క అద్భుతవర్ణనా నాకు చక్కగా అవగాహన మయ్యాయి. దుఃఖితహృదయం దీగజోరి పాకుండా విధి ఎప్పుడూ ఒకమార్గాన్ని చూపిస్తూనే ఉంటాడు...తన్ను వారికి గుర్తుచేస్తుంటాడు. ఆ నమ్మకమే వారినీ అతనికి దగ్గరగా తీసుకవెడుతుంది.

అందుకనే పిన్నికోసమునా పాపాయి జీవితాన్ని ఉజ్వల పరచమని దైవాన్ని ప్రార్థించాను.

పరిక్షలు వ్రాసి వచ్చింది మాధవీ. ఇరికే నా పెళ్లి నెలరోజు...ంది. జడబోయే శుభ కార్యం గురించి ఏదో వేరీ హాసరగా మాట్లాడుతోంది ఆమె. ఆమె కష్టించు లు నవ్వుకుంటూ నేను పూర్తిగా ఆమె ఒడిలో వివశురాలిని ఉన్నాను.

ఇంతలో రాజా తుపాకి గుండులో లోన లకి దూసుకు వచ్చాడు. వాడి ఒగిర్పు చూసి నేను కంగరగా పైకి లేచి 'ఏమిటా అకంగరు? ఏం జరిగింది?' అని అడిగాను.

'...మరేమోనే ... మరేమోనే ... మన మాస్టరు...' వాడు ఆయాసపడుతున్నాడు.

నా గుండె గుబిల్లు మండి. '...మాస్టరికేమయిందిరా...చెప్ప...' అని దావాపు అరిచాను.

'మాస్టరికేమీ కాలేదక్కా!... ఆయాస ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేసారుట ... స్కూల్లో అంతా గొడవగా ఉంది...'

అకనీ క్షమవార్త విని కొంత కదుట పడినా రాజీనామా ఇచ్చాడని విని తెక్కి బోయాను. అలా ఎందుకు జరిగిందో అర్థం కాలేదు.

'...నువ్వు అనవసరంగా కంగారు పడకే అనూ!...అదే నిజమయితే ఇంకా సేవీట్ అతనే వచ్చేస్తాడుగా! ఏమిటో కనుక్కుం దాం...' మాధవీ మాటలు పూర్తికాకుండానే నీతామణి వచ్చింది. '...ఇదిగో నేను చేసింది నిజమయింది చూసావా?...' అని అంటూ.

'ఏమిటి?' అన్నాను అన్యమనస్కంగా. 'మాస్టరిని బ్రాహ్మసరు చేయించారని రంగరాజు వ్రయల్పలు చేస్తున్నాడని నెరక లేమా? ఈనేక అర్థపు కచ్చయిట...'

అంది 'నీతోనే...'.

'అయితే, అందుకేనే ... ఆయన రాజీ
వామా ఇచ్చి ఉంటారు...' అన్నాను వేను.

'వేనక ముందు ఆలోచించకండ ఏమిటా
కని?... ' అని విసుక్కుంది మాధవి.
'...నీరా రాజా! మాస్టారింకా అక్కడే
ఉన్నారా? వస్తున్నారా?... ' అని ఆమె
అడిగింది.

'హెడ్మాస్టారి గదిలో ఉన్నారు...మాస్ట
ర్లంతా అక్కడే ఉన్నారు...మా స్కూలు
పెసిడెంటు లేడూ? వాడేమో బయట
పిల్లలందరినీ పోగేసి ఏదో చెప్పున్నాడు
వాళ్ళుకందరికీ...స్కూల్లో అంతా గొడవగా
ఉండనుకో!' అన్నాడు రాజా.

మేమంతా ముఖా ముఖాలు చూసు
కున్నాము. 'అయితే, పెద్ద గొడవమ్యేలా
ఉందన్న మాట!' అంది మాధవి.

సెనా తుత నాస్తికలేక, 'నువ్వు ఒక్కోకి
పోయి ఏం జరుగుతోందో చూసి రా రా
రాజా!' అన్నాను. వాడు ఒక్క గెంతులో
శిథిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

సాయిం తం నాన్నగారు, అతను కలసి
వచ్చేవరకు నా మనస్సు మనస్సులో లేదు.

'ఏమిటి నాన్నా? ఆయన ఉద్యోగానికి
రాజీనామా చెప్పారు?'

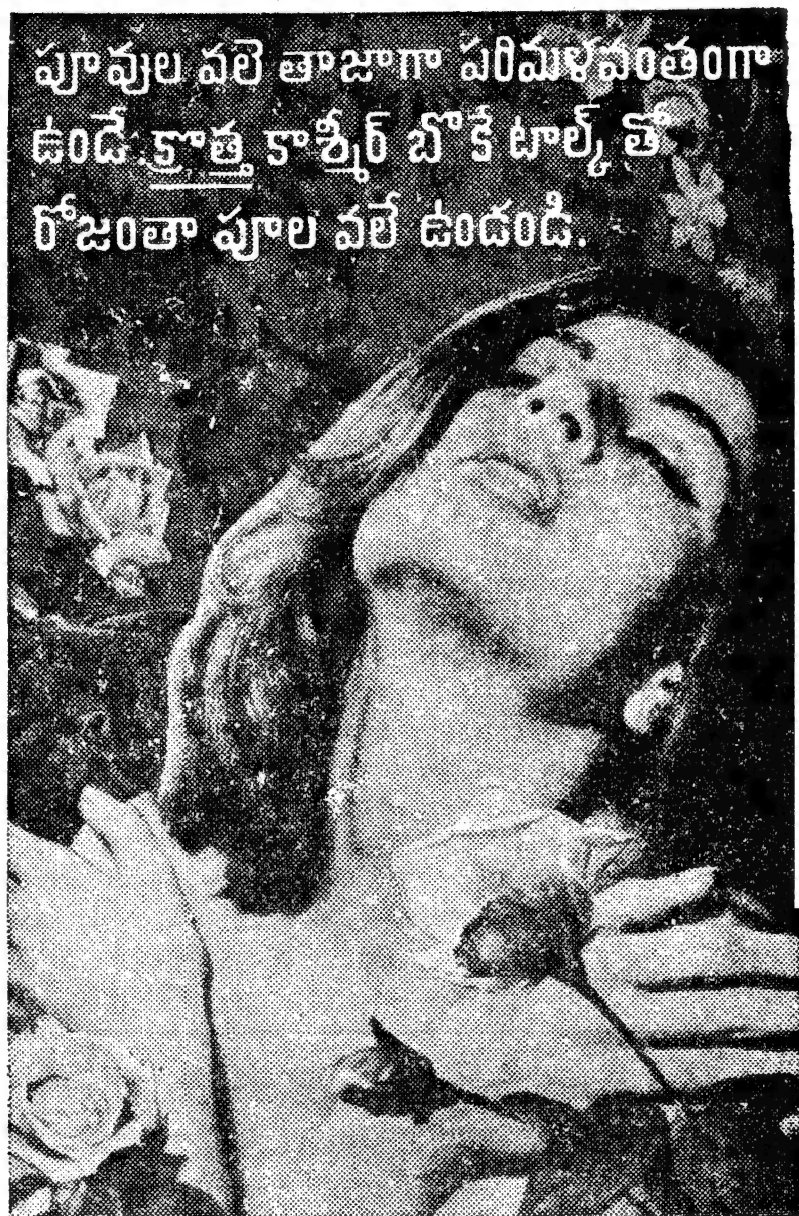
'అవునుమ్మా! ఇక్కడ నుంచి ట్రాన్స్
ఫర్ చేసారు. ఉన్నాడుగా వెబుద్దాడు! ఏ
విధంగానైనా మనస్సు వరాధివించాలను
కుంటున్నాడు. కానీ, ఇప్పుడు వాడికే వరా
ధనం జరిగింది. అతను రాజీనామా ఇచ్చి
బుద్ధివేలా చేసాడు...'

'...అయితే మరి...' ఏమనాలో తెలియ
జేయ నాకు.

'ఏది కాకపోతే ఒంకోకటమ్మా! ట్రాన్స్లో
కాలేజీలోనే ఉండు ఖాళీలున్నాయిట. ఎప్పటి
నుంచో అక్కడిరాళ్ళు రమ్మని అతన్ని
పిలుస్తున్నారు. అక్కర్లేదన్నవాళ్ళని వీళ్ళని
పట్టుకొని ప్రాకులాడట మొందుకు? ఇంత
జన్మ పెద్ద ఉద్యోగము...కేరీ పిలుస్తున్న
వ్వుడు కాలేజీలో చేరటమే మంచిది కదా!...
పైగా ఇక్కడికేమంత దూరం కూడా కాదు.
నువ్వు మమ్మల్ని చూడాలనుకున్నా, మేము
నిచ్చి చూడాలనుకున్నా అ ర గ ం ట
! వెయోణం...'

ఉల్లోని ఉద్యోగం పోగొట్టుకున్నామని
విస్మయంగా ఉన్న నాన్నగారతని చర్యల
కూర్చించటం నాకు తప్పి కలిగించింది.

కానీ, రాజా వచ్చి '... రేపు మా

కాశ్మీర్ దొకే యొక్క అవ్యక్త మధుర సౌరభాలకు వక్యశై
లింది. మీ నేడ దెప్పి, మీకు ఊరట గూర్చి, మిమ్ము
వల్లగా, ఉల్లాసవంతంగా ఉంచగల, పూరేకుల వలే మృది
నైన, సౌందర్య సారకమైన టాల్క్. సౌమ్యముగా అంటి
పెట్టుకొనియుండే దాని వినుత్వ ముప సౌరభం గంభీర
తరలిడి అవ్యక్తంగా మిమ్ముల నావరించి యుంటుంది.

క్రాంతి సర్వత్రేష్ఠమైన సుమనోరభముల
సమ్మోహనకరమైన సమ్మేళనం!

మూర్ఖత్వం (స్టైక్ కు టి అక్కా!...)

అని చెప్పేవరికి ఆశ్చర్యపోయాను.

'ఏం, ఎందుకని?...

'...మాస్టారిని పూర్తి మంచి వెళ్ళు నివృత్తుకంటా చేయాలని...'

నాకు అంత ఆశ్చర్యంలోను వచ్చు వచ్చింది.

'అనవసరంగా పిల్లలంతా ఆవేశపడు తున్నారు...' అన్నాడతను.

వెనకారే వచ్చిన పాడ్మాస్థాయి, ...అనవసరమైతే పెద్దవాళ్ళే ఆవేశపడ తారోయ్' అని నవ్వాడు. ఆయన వెంట తానువరావుగాడు, కర్లంగారు, మర్రముగూరు మూర్ఖుల్లు వచ్చారు. అంతమంది రావటంతో అక్కడ విలబడలేక లోపలికి వెళ్ళి పోయాను.

రెండు గంటలసేపు పెద్దలంతా బయట మాట్లాడుకుంటూనే ఉన్నారు. వాళ్ళ సంప్రదింపులను బట్టి నాకు జరిగినదంతా తెలిసింది.

(బ్రావువర్ ఆర్డరు) రాగానే పాడ్మాస్థాయి రంగరాజుగారి దగ్గరకి వెళ్ళి తన కాయన చేసిన ప్రయత్నాలేమీ తెలియ నట్లు, '...మా మూర్ఖత్వం అతిముఖ్య ధైర్య టీచరుని బదిలీ చేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా ఇది విద్యార్థులకు దెబ్బ. మీరు కలగజేసుకుంటే ఆయన్నిక్కడ. అవు చేయించవచ్చు.' అని నలవో యిచ్చారుట.

రాగధార

తానంత కంటే తెలివిగా, '...ఇటువంటి చిన్న విషయం గురించి పెద్దవాళ్ళనేమని వట్టకు ప్రోత్సాహము. పోనిద్దురా!...' అన్నాడుట రంగరాజు.

'... అందరి మంచికోసం చెప్పాను. అన్నీ మీ యిష్టం...' అని పాడ్మాస్థాయి వచ్చేసారు.

కర్లంగారు చేసిన ప్రయత్నాలు కూడ వృధా అయ్యాయి. కామేశంగరితో తాలోచి పడి కర్లంగారు తన్ను లొంగదీయాలను కంటున్నాడని నిష్పరసనాడట రంగ రాజు. '... ఒక కుంచి వనికి నలుగురి అభి ప్రాయం అడగటం మంచిది కాని ఒక చెడ్డవనికి ఎవరి నలవోని అడగనక్కరే దు. మీరు వదలితే ఉన్నవాళ్ళు కనక ఊరు మంచి కోసం మీ యందుంజో గౌరవం కొద్దీ ఈ సలహా ఇవ్వను. ముందు ముందు వదిలితులలా ఉంటాయో చెప్పలేను. కాని, బడిసంతులు కదా అని చిన్నమాను చూడ కండి. ఎటువంటి హాజరాలనయినా మనం నిదుర్గో వలసి వస్తుంది...' అని పావరీక చేసారు కర్లంగారు.

సాయంత్రం మూడు పిల్లలంతా కలసి పాడ్మాస్థాయి దగ్గరకి వెళ్ళి, 'మూడవ రాపు మాస్టారు రాజీనామా రుచ్చటం మా దురదృష్టం. ఆయన్ని వెళ్ళి కుండ

చూడండి.' అని (బదిలీ) చేశారు.

'...ఆయన్నిక్కడ మంచి బ్రావువర్ చేసారు కదామరి! అందుకనే ఆయన రాజీనామా ఇచ్చారు' అని పాడ్మాస్థాయి అన్నారు.

'అయితే బ్రావువర్ ఆవుచేయించటం ఎలా?' అని విద్యార్థులు అడిగారు.

'ప్రెసిడెంటుగారు తలుచుకుంటే అదెంతవని?' పాడ్మాస్థాయి పిల్లల్ని ప్రోత్సహించినట్టే చేసారు.

'అయితే రేపు వేము (స్టైక్ చేస్తున్నా) మాస్టారు!...' అని విద్యార్థి నాయకుడు చెప్పాడు.

'మీకోసం మాధవరావు మాస్టారిని ఇక్కడ ఆవుచేయటమే నా ఉద్దేశ్యం కూడ. కాని, మీరు ఎటువంటి దౌర్జన్యాలకు దిగటం నా కిష్టం లేదు. మీరు ప్రశంస లంగా (స్టైక్ చేస్తానంటే నాకభ్యంతరం లేదు. మీ అభిప్రాయాన్ని వెంటనే డి.ఇ.బి. గారికి తెలియబడస్తాను' అన్నారుట పాడ్మాస్థాయి.

విద్యార్థి నాయకుడు (స్టైక్ నోటీసు ఇవ్వటం, పాడ్మాస్థాయి వెంటనే ఆ సమయాన్ని డి.ఇ.బి.గారికి తెలియబరచటం జరిగింది. ఈ బదిలీని వెంటనే రద్దు చేయకపోతే విద్యార్థుల నమ్మే ధీవతరం కావచ్చని పాడ్మాస్థాయిమందే డి.ఇ.బి.గారికి హెచ్చరిక చేసారు.

'...మా విద్యార్థులపై నాకు వెళ్ళాని మర్నా (స్టైక్ అప్పాక కొందరి ఆర్డరి విధిమీరుతుందేమోనని నా భయం. అందులో దేశం ను మూలగా చిన్నవానికి చిత్తక రానికి పిల్లలు (స్టైక్)లోకి దిగటం అనేకమై: దారుణ సంఘటనలు జరగటం మనం వెంటనే ఉన్నాము. మన జాగత్తులో మనం ఉండటం మంచిది. అనవర మయితే వెంటనే సోలీసులకి కబురు వంప వలసి రావచ్చు...' అన్నారు పాడ్మాస్థాయి. '...జరగబోయేది ఎలా ఉన్నా ముందు మీరు మాటలతో హడలొప్పేస్తున్నారు మాస్టారు!' అన్నారు రామరావుగారు వచ్చతూ.

'లేదండి. చిన్నసామునయినా పెద్ద క్లరతో కొట్టాలన్న సామెత వరచి సాకండి. విద్యార్థుల కోరికలెంత నబంబు వచ్చుంటే దౌర్జన్యం మంచిది కాదు కదా!

మొదటి విందు మహాత్తరంగా ఉండవచ్చు... సుప్రవృత్తం. ఉన్నమాత్రం రేపు పదయ్యే సరికల్లా ఆఫీసులో ఉండి తేడాలోయ్

అనలబువంటి పరిస్థితికి రాకుండానే పెద్దలు నాళ్ళ కోరికల్ని తీర్చివేయాలి. అది ఇప్పుడు జరగలేదు. ఇక వరిస్థితి వెదుక్కోవటమే గతి... మా స్కూలు స్ట్రీట్ పై నా కేటవంటి దురభిప్రాయమూ లేదు... కాని, నా క్లౌస్ట్రలితో నయనా నహా హన్సి కోల్పోతే?... అది నా భయం!...

హెడ్మాస్టర్ నిందోహాలు విజమయ్యాయి. ఆ మరునాడే వేయించి స్కూలు స్ట్రీటు ఊరంతా వినాదాలుచేస్తూ ఊరే గింపుగా ప్రెసిడెంటుగారింటికి వెళ్ళారు. తనపేరు తెలియదు పామ్మన్నాడు ఆయన.

'...మాభర్తా మాస్టర్ బ్రాన్స్ ఫర్ ఆఫ్ ఫేయింబిస్ట్లు ఆర్డర్లు వచ్చేవరకు నేను మంటిపుయినా ముట్టను. ఇక్కడే మీ యింటిముందే నిరసన ప్రకటించేస్తాను...' అన్నాడు నిద్యార్థి నాయకుడు.

రంగరాజుగారు వెరుసంగ మాట్లాడాడు. పిల్లలు ఉద్దేకపడ్డారు. అందరూ తలొకటాలు తీసుకొని ఆయన ఇంటికి వడబోయారు. ఆయన తనముందు జాగ్రత్తలోనే ఉన్నారు. సాత్తికమంది రోడ్డితన బాణాకరతలో సిద్ధంగా ఉండుకున్నారు. జరగబోయే తీర్మానం వెంటనే గ్రహించుకొని వాళ్ళనందరినీ తిగుగుంజం వట్టిచించి మా ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు నిద్యార్థి నాయకుడు.

పెద్దయెత్తున 'అతనికి' బేజ్ లు చెబుతూ నిద్యార్థులు నివాదాలు చేసారు. ప్రెసిడెంటుగారు అన్నమాటల్ని నిద్యార్థి నాయకుడు చెప్పి, '...మీది ఏలా జరిగినా మిమ్మల్ని ఊహించి వెళ్ళనివ్వము. ఈ యుద్ధంలో విజయం సాధించేవరకు మేము సోదాదనలుచుకున్నాము...' అన్నాడు.

'మీ ఉండరి ఆధిపత్యానికి నేను కృతజ్ఞుడిని. నేను బ్రాన్స్ ఫర్ ని గురించి రావోరామా ఇవ్వలేదు... కాలేజీలో ఉద్యోగం వచ్చింది. అందుకని' అన్నాడతను.

'ఉహూ! మేము నమ్మం మాస్తాదూ! మాకేదో సర్ది చెప్పామని అలా అంటున్నారు మీరు. మీరు కావాలనుకుంటే కాలేజీలో ఉద్యోగం మీకెప్పుడో వస్తుందేది. మీరు వచ్చేవెలలో మా ఊరి అమ్మాయిని వెళ్ళి చేసుకుంటున్నారని మాకు తెలుసు. అటువంటప్పుడు ఊర్లోని ఉద్యోగం వరకు కొని వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నారంటే ఏలా

వచ్చుచుంటారు...?' లోనలనుంచి ఆ మాటలు వింటున్న నాకు సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది. మా వెళ్ళి విషయం స్కూలు పిల్లలకు కూడా తెలిసిపోయిందన్నమాట!

'...మీరు మా కోరికలని మన్నించి ఈ ఊర్లోనే ఉండిపోండి. మిమ్మల్నిక్కడనుంచి దేవుడుకూడా బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించలేదు. మేము ఈ యుద్ధంలో సాధించి తీరుతాము...' అన్నాడు నిద్యార్థి నాయకుడు.

'ఇంతమంది తమ్ముళ్ళు కోరుకుంటే నేనెక్కడికీ వెళ్ళిపోగలను? నేనెక్కడే ఉంటాను. కాని, నా గురించి మీరు మీ పిర్మోళ్ళను నొప్పించటం నాకు బాధగా ఉంటుంది. మీరెటువంటి చౌర్యన్యాయకు డిగనువి నాకు మాటివ్వండి...' అన్నాడతడు.

'నేమెటువంటివాళ్ళమో మీకు - తెలియదా మాస్తాదూ! బలవ్రయోగంతోట ప్రెసిడెంటుగారిని లొంగదీయాలని అనుకుంటే ఈపాటికి ఆయన ఇల్లు నేలమట్టమై ఉండేది. మేము మంత్రికోసం నుంచిగానే సోదాడుతాము. మాకు విజయం కలగాలని మీరు ఆశ్చర్యపించండి...' అతను కొంతపేటివరకు మాట్లాడలేకపోయాడు. ఆర్థ్రకంకంతో, 'నరే, క్షేమంగావెళ్ళి దిగ్విజయంగా తిరిగిరండి...' అన్నాడు.

జయధ్వనాలు చేస్తూ పిల్లలంతా వెళ్ళిపోయారు. ప్రెసిడెంటుగారింటి ఏడుగురు నిద్యార్థి నాయకుడు నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించాడు. పిల్లలంతా చందాలు సోగు చేసుకొని కొంతడబ్బు సోగుచేసారు. ఒక వందరిచేసి అక్కడ వంతులువారీగా తమ

పూ ప

కవిత్యం రాద్దామని బుద్ధిపుట్టేందో కమ్మని సాయంత్రంపాట
నలుగురూ వచ్చేటట్లుగా వదుగురూ వెచ్చేటట్లుగా
'ఇది కవిత్యం' అనిపించేటట్లుగా రాద్దామనుకున్నాను.
సినల్ల న నిష్టన కవిత్యమొక్కటే వదువరుల
హృదయాంతరాళాల్లోకి బానిసి పోగలనిపించింది.
చిత్తసిద్ధు శ్లో, కర్తవ్య బద్ధు శ్లో ముందుకు సాగాను.
'అమాదుకుల్లారా! తింటావికి తిండిలేదు!
కట్టుకోవటానికి బట్టలేదు!!! ఉండటానికి
ఇల్లెనా లేదు!!! ఎందుకీ పాడు బ్రతుకు!!!!?
రావేవాడున్నాడని వదువరులభిప్రాయపడవచ్చు!
ఏకంగా పోకడనే నిలకడనే మార్చేయాలి.
'అక్కలు అడుక్కిపోయాం! పిక్కలు చెక్కిల్లా
తయారయ్యాయి. నాలుకలు పిడవలు కట్టాయి!...'
ఏనాట మీ వదువరులని పాతకులు భ్రమపడలరు!
'మీరో ప్రపంచాలనెనది రక్తంకాదు! కర్తవ్యత!!
మీరు తినవలసినది తిండికాదు! బండరాళ్ళు!!
మీరు త్రాగవలసినది నీరుకాదు! పీడితుల కన్నీరు!!...'
'చావమని నరానరి చెప్పరాదూ?' అనేది రాబోయే వ్యాఖ్య!
'అదుగో అల్లంత దూరాన ఉంది మన లక్ష్మణం!
సాధించే దాకా మనమందరమూ ఒక పక్షం!
నెరుకునేదాకా మనం నెయ్యబోసి త్యాగంలేదు,
త్యజించని వస్తువులేదు, వర్జించని నానన లేదు.'
'ఇంతకీ ఏనాడేమిటయ్యా నువ్వువావా!
పాతకుడే మంటాడో తలచుకుంటే భయపెడింది,
కవిత్యం వేరే నేను అవ్వనిది పాతకుడిని
ఇబ్బంది పెట్టడం నుంచి కాదని తెలుసుకున్నాను.
అయినా నేను విప్లవ కవిత్య రచన కనర్పడినవా!
ఇంతటిలో ఈ అభిప్రాయం నిరమించడం నుంచిది.

— మలాది, గృహాధిపతి

నాయకుని కాపాడుకోవటా దీక్షను నిరా
మూలంగా కొనసాగించారు.

పిల్లలంతా ఏదో మూర్ఖంగా తగవు
లాడుతున్నారని మొదట్లో చాలామంది
గ్రామస్థులు భావించారు. అందువల్ల
నివ్వరూ ఈ విషయాన్ని పట్టించుకోలేదు.
కానీ, మూడురోజుల విద్యార్థుల దీక్ష
కొంత సంచలనానికి కారణమైంది. పలు
పురుషుని వాళ్ళను ప్రశ్నించేస్తూ విష
యాలు తెలుసుకోవటం ప్రారంభించారు.
అప్పటికే కానీ 'అతని' వ్యక్తిత్వం పిల్లల
నెంతగా ఆకర్షించినదీ గ్రామస్థులు
గ్రహించలేదు. దానితో పలువురికి రంగ
రాజు దుష్ఠింత బోధపడింది. ఇంతలో
మరొక దుష్టంఘటన జరిగింది.

నాల్గవనాడు రాత్రి కామేశంగారింట
దొంగలు వచ్చారు. ధాన్యం గదెకు నివ్వ
పెట్టి అంతా దాన్ని ఆరే పాదానికితో
ఉండగా ఇంట్లోని ఇంపుట్టు తెరిచి
దబ్బో దస్సం దోచుకుపోయారు. అదే
సమయంలో రంగరాజు కొట్టుంలో పాత
గడ్డి మేటు అంటుకొని తగిలబడిపోయింది.

తెల్లవారేసరికి ఈ వార్తలతో ఊరంతా
గుప్పమంది. రంగరాజుగారు మరొకపుకారు
లేవదీసారు — పిల్లలే ఈ దుష్కర్మాలకు
దిగరని. దానితో పిల్లలు సహనం కోల్పో
యారు. తన గడ్డిమేటు తానే తగలు
టెట్టించుకొని కామేశంగారింటమీదకు
పిల్లల పేరిట కొడిలను పంపాడని
ప్రచారం చేసారు...వాళ్ళ ప్రచారం ఆఖరికి

రా గ ధా రి

నజమైంది కూడ. గుంపులుగుంపులుగా
పిల్లలంతా రంగరాజుగారి కమతగాళ్ళ ఇళ్ళ
లోకి దూరి భీభత్సంచేసారు. ఇళ్ళు తవ్వగోతులు
పెట్టారు. రాను రానణ యుద్ధంలో
వానరమూకలా నిలయం తెచ్చారు. ఆఖరికి
నాళ్ళే విజయం సాధించారు. ఇద్దరు
ముగ్గురి పనివాళ్ళ ఇళ్ళల్లో దొంగిలించ
బడిన కామేశంగారి సంపద బయటపడింది.
అవి నలుగురి నిదుటపెట్టి రంగరాజుగారి
మోసం ఊరంతటికీ చాటి చెప్పారు.

అప్పటి పిల్లల ఉద్దేశానికి ఎవ్వరూ
తట్టుకోలేకపోయారు. వాళ్ళ నాయకుడు
నీరసపడిపోవటం వాళ్ళకు మరింత క్రోధం
తెచ్చిపెట్టింది. అప్పటికే రంగరాజు
రిపోర్టు అందకొని పోలీసులు ఊళ్లోకి
దిగరు కానీ లేకపోతే వాళ్ళ అగ్రహారంలో
రంగరాజుగారి మేడ నేలమట్టమై ఉండేది.

సమయానికి పాద్యాస్తారు, కర్లంగారు
అందరి మధ్యకు రావటంతో ఇరుపక్కల
వారికి ఘర్షణ జరిగలేదు. జరిగిందంతా
స్పష్టంగా చెప్పారు కర్లంగారు. దానితో
రంగరాజుగారి మోసం పోలీసులకి కూడ
అర్థమయింది. కానీ, వాళ్ళ ఏమీ చేయ
లేకపోయారు. కామేశంగారు తన యింట
దొంగలు పడినందుకు పోలీసు రిపోర్టు
ఇచ్చారు. పిల్లల సాక్ష్యం తీసుకొని ముగ్గు
రిని అరెస్టు చేసి పోలీసులు తీసుకుపోయారు.
విద్యార్థులదీక్ష కొనసాగుతూనే ఉంది.

రంగరాజుగారి క్షేమంకొనం పోలీసుల
కాపుదరిం ఊళ్లో అవసరమైంది. అయితే,
విద్యార్థులు తమ నాయకుని మాటలకు
కట్టుబడి ఏటువంటి దుష్కర్మాలకు
దిగలేదు.

డి. ఇ. ఓ. గారు బిదవనాడు ఊళ్లోకి
వచ్చేసరికి దీక్ష వటివ్వంగా కొనసాగు
తోంది. పలువులు పెద్దల అభిప్రాయాలు
ఆయన తెలుసుకున్నారు. రంగరాజుగారికి
బయట ఏంత వెలుకుబడి ఉన్నా ఊళ్లో
పరిస్థితి పూర్తిగా ఎదురు తిరిగిందని
ఆయనకు అర్థమయింది.

మరి ఏ విధంగా సంప్రదింపులు జరి
గాయో నాకు తెలియదు. భవిష్యత్తు
భయంకరమవుతుందని భయపడ్డాడో — లేక
తన ఓటమిని గుర్తించాడో రంగరాజుగారు
విద్యార్థుల కోరికను తీర్చటానికి తనకేమీ
అభ్యంతరం లేదని డి. ఇ. ఓ. తో చెప్పాడట.
దానితో డి. ఇ. ఓ. గారు విద్యార్థి నాయ
కుని అభినందిస్తూ మాస్టారి బ్రాన్సునర్ ని
రద్ద చేసినట్లు ప్రకటించారు.

మహా ప్రవాహంలా జయధ్వనాలచేస్తూ
వస్తున్న విద్యార్థి సమూహాన్ని చూసి
ఉస్మాంగిపోయాను. అతని ఆనందానికి
అవధులు లేవు. తన విద్యార్థులు ఎంతో
సహనంతో దీక్ష సహించి తమ కోరికలను
సాధించుకున్నందుకు, గ్రామంలో జరుగు
తున్న అన్యాయాలను బయటపెట్టినందుకు
తనకెంతో ఆనందంగా ఉందని...అాను
విద్యార్థులను అభినందిస్తూ ఉపన్యసించాడు.
నేను బత్తాయరసం తీసి గ్లాసులో

రాజువేత పంపాను. విద్యార్థి నాయకునివేత
తానే ఆ రసాన్ని త్రాగించడతను. ఆ గురు
శిష్యుల అనుబంధానికి మనస్సు అర్పిత
వెందింది. తెలిసి తెలియని భావ సరంజర
లతో తమ అభిమానాన్ని స్వచ్ఛం చేసు
కున్నారు విద్యార్థులు. అందుకు తన అభి
సందసలను, అభిమానాన్ని వారిపై కురి
పించాడు అతను. అతనికి జయ జయ
ధ్వనాలు చేసి వెళ్ళిపోయారు విద్యార్థులు.
'ఆఖరికి పిల్లలే గెలిచారు...' అన్నారు
రాఘవరావుగారు.

'అలా అనటంకంటే మించటి పెద్ద
లంతా గెలిపించారనటం నబబు. దుడుకు
రక్తంతో ఆవేశపడి పిల్లలను అర్థం చేసు
కొని సహనంతో వాళ్ళ కోరికలను ముప్పు

ఈ రోజుల్లో సాదాతా గేసు
బొత్తిగా ఉండడంలేదంటే!
ఎడమ సాదాకట్టు!

ఏవయ్య! నీ సాదాతా గేసు
ఎక్కువని ముందే ఎంచుకు
నెప్పుడమ్మా?

ద్యుతంతో తీర్చే పెద్దలంటే నిల్లలేవుదూ అసోయికారులు కారు...' అన్నాడు అతను.

'ఆ మాట ఒక్కలా నీ జం. ఇప్పుడు దేశమంతా కమ్యూనిజం రాహిత్యంతో అరాజక మవుతున్నదంటే పిల్లలను విందించి ప్రయోజనం లేదు. ప్రభుత్వంయొక్క అనమర్శత, గద్దె లెక్కైన పెద్దల అవినీతి వర్తనలు ఈ అరాజకానికి ముఖ్య కారణాలు. ప్రజలలో సంఘీభావము లేదు. పాపభీతి, దైవచింతన, విశ్వ ప్రేమ అన్న మాటలు వున్నకాలలో మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి. ఇంక మహాత్ముడొందిన రామరాజ్యం ఏక్కడ ఉంది. ఇదంతా రాబందుల రాజ్యం... రాక్షసుల రాజ్యం...' అన్నారు వాన్సుగారు విమ్మూరుస్తూ.

కురునాడు మాధవి వచ్చినప్పుడు: '...ఆఖరికి మీ ఆయన సినిమా హీరో అయి పోయాడే!...' అంది నవ్వుతూ.

సిగ్గుతో కుంచించుకుపోతూ; 'ఛీ! ఏమిటా మాటలు?...ఏవరైనా ఎంటే?' అన్నాను.

'ఏం జరిగింది?... పుస్తక కడితే కాని మగడు కాదా? లేక ప్రియుడిని అనుకోవటంలోని మజా మగడు అన్నదంటావా లేదా?'

'ఏళ్ళ మధ్యా!...'

'అవును! చాలామంది ఆడపిల్లలు పెళ్ళయిన వెంటనే పెళ్ళికి ముందున్న ధీరో లేకుండాపోయిందని నానోతుంటారు. ఈ స్త్రీకాలజీ నాకు బాగా తెలుసు...'

'పోనీ, కానరానికి వెళ్ళుకుండానే నీలో! ధీరో పోయినట్లుండే!'

'అబ్బే, నా విషయం కాదు నేను చెప్పేది, నేను ప్రేమించకుండానే పెళ్ళి చేసుకున్నాను. ఇక ప్రేమించటమే తరువాయి...కాని, నీ విషయం వెరుగా!'

'పెద్దతి వేరు కాకప్పు కాని గిమ్మం మాత్రం ఒక్కటే!'

'నువ్వెంత చెప్పి, ప్రియుని ప్రేమతో ఉన్న మాధుర్యం నాగని మమకారంతో

రాత్రిందివసులు

ధర్మపథం...బుద్ధులవేయకలరమజుయ్య

* చీకటి వ్యాపించి ఉన్నకాలం రాత్రి భాగమని, వెలుగు ఉన్నకాలం వగలని మనం వ్యవహరిస్తున్నాం. పగటివేళ మార్పుని ప్రకాశం వల్ల వెలుగు కంటుంది. అతడు కానరాని కాలం — రాత్రి చీకటి వ్యాపించి ఉంటుంది జనులు తమ నిత్య కృత్యాలను, ఇతరములైన — జీవితకోసమైన పనులను పగటివేళ ముగించుకుని రాత్రి విశ్రాంతి తీసుకుంటారు. ఆ సమయంలో వారు బాగా నిద్రపోతేనే... తిరిగి ఉదయం రేచి తమ పనులను మామూలుగా చేసుకోవడం సాధ్యపడుతుంది.

ఈ విధంగా కాలాన్ని బట్టేకాకుండా జ్ఞానాజ్ఞానాలను బట్టి రాత్రిందినాం వ్యవహారం కానవస్తుంది. భగవద్గీతలో ఇలా చెప్పబడింది —

'యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యం జాగర్తి సంయమిః. యస్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా వెశ్యతో మునేః'

సర్వ ప్రాణులకూ రాత్రిగా ఉన్న సమయంలో యోగి మేలుకొనే ఉంటాడు. ప్రాణులన్నీ మేల్కొనివుండే పగటి సమయం అతనికి నిశా సమయంగా ఉంటుంది అని దీనికి సామాన్యంగా తోస్తూఉన్న అర్థం. అయితే రాత్రి సమయంలో యోగి

నిద్ర కలవారు నిద్రపోకుండా మేలుకొని వుంటారనీ, మగటివేళల్లో నిద్రపోతూ ఉంటారనీ దీని అభిప్రాయం కాదు!

సకల భూతాలకూ నిద్రావస్థ. అంటే ఆత్మజ్ఞానంలేని అజ్ఞానా వస్థ. ప్రాణులట్టి అవస్థలో ఉన్నప్పుడు, తత్వదర్శి అయిన యోగి ఆత్మజ్ఞానం కలిగి ఉంటాడు. సకల ప్రాణులకూ నిశవల — అయోమయంగా ఉండే పరమార్థాన్ని యోగి మేలుకొని చూస్తూ ఉంటాడని అభిప్రాయం. ఆ విధంగానే సకల ప్రాణులకూ జాగ్రత్తాఅము పలె ఉండి — అలోచించగా మాయా రూపాలుగా ఉండే లౌకిక విషయాలతో ఏమీ ప్రసక్తి లేనట్లు ప్రవర్తిస్తారు. వారి దృష్టి యోగి సాధన మీదనే ఉంటుంది.

అజ్ఞానులకు ఏది ఆకర్షణదేని తోస్తుందో వారికి ఏది అంభకార బంధురంగా ఉంటుందో — ఆ సరళత్వ జ్ఞానమే జ్ఞానులకు ఎంతో ఆవశ్యకమయి ఉంటుంది. అజ్ఞులు దేనియందు ఆసక్తి కున్నా ఉంటారో, జ్ఞానులు దాన్ని వింత మాత్రమూ ఆదరించరు.

రాత్రిందిబగళ్ళంకే యథార్థంగా రాత్రింది బగళ్ళకావు, ఆలోచించి మనస్సు వలె అంతరార్థం వ్యక్త మవుతుంది. ●

ఉండదే అమా! ఇది ముమ్మాటికి నిజం!

'ఇటువంటి మాటలు పెళ్ళికాని పిల్లలకు చెప్పకు...ఇంకెవరూ పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోరు...' అన్నాను నవ్వుతూ.

'కాని నువ్వు చేసుకుంటావు...'

'ఏం? నీ నంచో పాటించి మానేయ్యనా?'

'వద్దు బాబూ! మీ హీరోగారి తరపున మళ్ళీ ఈ పిల్లలంతా ప్రైవేటు చేస్తే అక్కడినుంచి నిల్చు పెళ్ళికొప్పించలేక నేను అవస్థ వదిలి...' అంది మాధవి.

ఇద్దరినీ ఫిక్కున నవ్వికున్నాము.

(ఇంకా ఉంది)

వినివివిధము

★ 'పాపా! కప్పు తీసికొని రా. చంద్రకి కాసే తీసికొని వెళ్తున్నాను' కాసే ప్యాన్సులో పోస్తూ అంది అమ్మ. 'ఛెజి డేర్ తెరవబోతున్న సేను అమ్మ. మాటలు విని మాట్లాడకండి (ఛెజి తెరచి గుడ్డు తీసి త్రాగి పెంక తీసికొని వెళ్లి డబ్బాలో వదేశాను.

'ఏం చేస్తున్నావ? కప్పు తీసుకు రమ్మంటుంటే?' పెర్క్యూలేటర్ వంట మనిషికి కడగడానికి యిమ్మా విసుగ్గా అంది. ఇక మాట్లాడకపోతే ౮ భం లేదని 'దయచేసి చంద్రకి కాసే ఎవరితో నన్నా వంపమ్మా! నా కిష్టం లేదతనికి తీసికొని వెళ్తుడానికి.' అన్నాను.

ఆశ్చర్యంతో అమ్మ కనుబొమలు వెడల్పగా మారినాయి. 'ఏం జరిగింది?' అన్నట్లున్నాయి ఆశ్చర్యంతో కూడిన అమ్మ చూపుట.

'ఛ! అనలు బుద్ధిలేదతనికి. పెద్ద చదువు చదువుతున్నాడు గాని ఇంగిళి జ్ఞానం లేని మనిషి ఒక మనిషేనా? సరదాగా తనతో నాలుగు మాటలు మాట్లాడినంత మాత్రానా లేనిపోని అర్థాలు తీస్తున్నాడు. నిన్న ఏం జరిగిందంటే...

ఒక్క షణం ఆగి అమ్మని చూశాను. రైన్ కుక్కర్ గిన్నేలో బియ్యం పోసి, కప్పుతో నీళ్లు కొలిచిపోస్తూ నా మాటలు వింటుంది అమ్మ. పెర్క్యూలేటర్ కడుగుతూ మాటలు విననట్లు నటిస్తూంది వంట మనిషి.

'నిన్న ఏం జరిగిందంటే తోటలో మొక్కలికి నీళ్లు పోస్తూంటే, చంద్ర వచ్చి నితో ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలి పాపా! అన్నాడు. ఏమిటన్నాను. 'అనలు నాగురించి నీకెలాంటి అభిప్రాయం ముందో నూటిగా చెప్పు' అన్నాడు. ఆశ్చర్యం, కోపం రెండూ చుట్టుముట్టాయి నమ్మ. అనవరతగా యిలాంటి విషయాలు మాట్లాడకు చంద్రా! అయినా నీమీద అభిప్రాయాలు ఏర్పరచుకోవాల్సిన అనవరత నాకే ముంది? అని గట్టిగా సమాధానం చెప్పానమ్మా! 'అదికాదు పాపా! ఏన్నాళ్ల నుండో నాలో రేగుతున్న భావనలకి నామీద నీకున్న అభిప్రాయం ద్వారా రూపం కల్పించాలనే ఆశతో వెయ్యి మైళ్ళ దూరం ప్రయాణం చేసి వచ్చాను. చెప్పు పాపా! అన్నాడు.

'షట్! ఇలాంటి ప్రసంగం యింకె వుడూ నా దగ్గర లేకు' అని అన్నాను. చూడమ్మా! ఎలాంటివాడో! నేను ఎలాంటి సంకోచాలు పెట్టుకోకుండా మాట్లాడ బట్టేగా యిలాంటి అర్థా... తీసున్నాడు. నాలో సగం పున్నాడు పాడుగులో గాని, చెడల్పులో గాని. ఛ! యిలాంటి వాళ్ళతో మాట్లాడడం నాదే తప్పమ్మా!' జీర బోయింది నా గొంతు.

'కొంచెం అడుపులో వుండడం మంచిది పాపా నువ్వు. అతనెప్పుడూ అలా మాట్లాడడు. నువ్వు అతనలా మాట్లాడడానికి తగి వంత చనువివ్వబట్టే అలా అడిగాడు' యిందులో అంతా నాదే తప్పవుట్టు రైస్ కుక్కుర్ స్వీచ్ వేస్తూ అంది అమ్మ.

నిర్వాంతపోయాను నేను.

'అంటే నాదే తప్పంటావా?' దుఃఖం వా గొంతులో నుళుగ తిరుగుతూంది.

అమ్మ మాట్లాడకుండా మజ్జిగ చిలక దానికి మిక్చర్ అవ్ చేసింది.

'అమ్మగ అర్థం చేసికొని మాట్లాడతా వనుకొన్నాను గాని... ఛ! నాదే బుద్ధి తక్కువ నీతో చెప్పడం' అనేసి గబగబా బయటకు వచ్చేశాను.

'ఏంటి ప్రాద్దునే ఏడుపు మొహంతో ఏడుచున్నావా?' అన్నాడు కాఫీకోసం వంటింట్లోకి రాబోతున్న రాజన్నయ్య.

'మాటలు కొంచెం ఆలోచించి మాట్లాడు రాజా!' అని, కోపంగా అని డైనింగ్ రూంలో కొచ్చి ఆగాను అమ్మ ఏమంటుందోనని.

నేనాశించినట్లే అమ్మ 'ఎప్పుడూ వుండే ఏడుపేగా. ఇందులో ప్రాత్రేం వుంది' అని మాటలు నినబడ్డాయి. నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుకొనే మేడమీద నా గదిలోకి వెళ్లి పోయాను.

చదువుకోవడానికి వున్నకం తెరచి ముందుంచుకొన్నాను గాని మనస్సు దాని మీద అగ్గం రావటంలేదు. ఎందుకంటే చిత్తాగ్న, దేతితోపున్న పుర్తికాన్ని చిన్న చిన్న ముక్కలుగా చించి పాతయోగంనంత విసుక్కుంటున్నాను. అమ్మ తరహా కెప్పుడూ విప్లవంగా, గుడారంగా కనబడ్డూంది. ప్రేమగా అమ్మ నమీశానికి నేకై, తిరిగి వచ్చేటప్పుడు చుర్రు బరువుగా చూరి జోతూంది. అమ్మ తనకు తెలియకుండావే

వరోక్షంగా నన్ను ద్వేషిస్తుందని అమ్మకు — అనుభవిస్తున్న నాకు తెలుసు. కాని విచిత్రమేమిటంటే — నేనెప్పుడూ నన్నెందు కీలా ద్వేషిస్తావని ప్రశ్నించలేదు. కాని — కాని — ఈరోజు నన్ను నేను నిగహించుకో లేక నీతో చెప్పడం నాదే పొరబాటుని అనేస్తే, విప్రు అమ్మ విస్తుబోయి చూడడం నేను స్పష్టంగా గమనించాను.

నన్నెందుకు అమ్మ ద్వేషిస్తుందో నాకు కారణం తెలుసు. కాని ఆ కారణాన్ని మాపే శక్తి నాకు — మరెవరికీ లేదు. అందుకు నేనేం చేయగలను? అంతలా ద్వేషిస్తే మాత్రం ఉచితానుచితాలు తెలియవా? నోటికి ఎలాతోస్తే అలాగేవా? ఇలా అమ్మని నాలో నేనే విమర్శించు కొంటుంటే పూర్వం జరిగిన సంఘటనలు జ్ఞాపకానికి వస్తున్నాయి.

నేను పి. యు. సి. చదువుకొనే రోజుల్లో దనరా సెలవులవి. నేను అక్కయ్య యిద్దరూ ఫ్రెండ్ యింటికి వెళ్లి తిరిగి వస్తూంటే మధ్యలో వర్షం నెట్టుకొంది. వర్షం అంటే నాకు చాలా సరదా కాబట్టి ఆగివెళ్తామన్న అక్కయ్యని బలవంతంగా వర్షంలో తడిపిస్తూ, ముద్దగా తడిసిపోయి నవ్వుకొంటూ యింట్లో అడుగు పెట్టిన యిద్దర్నీ, డ్రాయింగ్ రూంలో కార్పర్ టేబిల్ దగ్గర ఫ్లవర్ వాజ్ లో పువ్వులు పెట్టున్న అమ్మ, మా నవ్వుల శబ్దానికి వెనక్కి తిరిగిచూసింది.

నిజంగా అలా చూసినప్పుడు అమ్మ చూపులేంత కర్కశంగా వున్నాయి!

మిగిలిన ముగ్గురిమీద అమ్మ చూపులు నిలిపిత నాటిలో ప్రేమ, ఆపేక్ష తొంగి చూస్తాయి.

కాని — అవే చూపులు నామీదకు వచ్చి నవ్వుడంచుతో నిర్దిష్టత, కర్తవ్యం తొంగి చూస్తాయి.

ఆ చూపుల్ని చూస్తే చాలు. నా మనస్సు కుంచించుకు సోకుంది.

కాని — ఆ రోజు అమ్మ చూపుల్లో నిర్దిష్టత తొంగిచూడడం లేదు. దెబ్బలన్న బడపులకలె కనబడింది కా కళ్ళకి.

గబగబా మా దగ్గరకువచ్చి 'శాటి! వర్షంలో తడిపావా? నిన్నునేగా రొంప, దగ్గు అంటూ డాక్టర్ దగ్గరకు పరగులు పిల్చావో?' అని అంటే అందుకు 'ఫరవా

లేదమ్మా! ఏదో పాపకి సరదాకదా వర్ష మంటే అందుకని వచ్చామని సర్ది చెప్పున్న అక్కయ్యతో 'పాపకి వర్ష మొక్కటే కాదు. మరుష్యం ప్రాణం తీయడంకూడా సరదా' అనేసి వంటింట్లోకి వెళ్లిపోయింది అమ్మ. అమ్మ నోటి నుండి అంత మాటగా, అంత కఠినంగా మాటవినని నేను స్పృహవై అలాగే తడి బట్టలతో నిలబడిపోయాను. మొదట నా కనలు ఆమాటే అర్థం కాలేదు. కాని రెండు క్షణాలనంతరం అమ్మ మాటల లోని అర్థం అర్థమయి చుట్టూ చూసే టప్పటికి అక్కయ్య తల తుడవడానికి కాబోలు తువ్వాలా తీసికొని అక్కయ్య గదిలోకి వెళ్తున్న అమ్మని చూసి మెల్లగా మేడమీద నా గదిలోకి వెళ్లిపోయి, బట్టలు మార్చుకొంటూంటే 'అమ్మీ! మేడమీదకు వెళ్లి చెప్ప తలతుడుచుకొని, బట్టలు మార్చుకోమని. వర్షంలో తడిసిన మూలంగా నుళ్ళి శాలినికి రొంప, దగ్గు మొదలయ్యా యని కూడ చెప్ప' అని క్రిందనుండి అమ్మ గట్టిగా చెప్పున్న మాటలు చెవిన వచ్చే వేలవంగా నవ్వుకొన్నాను.

అదేం చిత్రమోగాని ప్రాద్దువ లేదే టప్పటికి తలంతా బరువుగా, కళ్ళు మంటలుగా వుంటే ఎలాగో ఓపిక చేసికొని క్రిందకు వెళ్లాను. డైనింగ్ రూంలో అమ్మ మెల్లగా ఏడుస్తున్న శబ్దం, నాన్న అందుకు మందలిస్తుండడం వినిపించి కర్చెన్ దగ్గరే ఆగిపోయాను.

అమ్మ ఏడుస్తూ, 'నాకు తెలుసు దాని జాతకమే అంత. అందర్నీ పొట్టన పెట్టుకోవడమే. వర్షంలో సరదా అని శాలినిని తడిపించిన మూలంగా యిప్పుడు చూడండి 103° జ్వరం. పుట్టిన తణమే నాకు డైవం లాంటి అమ్మను పింగి యివ్వదు... ఏంటిది భగవాన్?' అని అమ్మ లోలోపల ఏడుస్తూంటే, 'ఛ పారా! ఏంటిది. పాపదా యిందులో తప్ప. అదే జ్వరం పాప కొన్నే' అని అడుగుతున్న నాన్నకి 'దానికి ఎప్పుడూ రాదు. పుట్టినప్పటి నుండి చూస్తున్నారగా 'అది వీరడం గాని, దగ్గుడం గాని మీరెప్పుడూ విన్నావా?' అనే అమ్మ మాటల్ని మరొక నినలేక గదిలోకి వచ్చి మంచం మీద నాలిపోయాను.

ఆ రోజు తెలిసింది అమ్మ నా దగ్గర

మా తం ఎందుకలా ప్రవరిస్తుందో.

వాళ్ళు అమ్మ నేను పుట్టిన తరువాత కని పోవడానికి నేనే కారణమని అమ్మ భావన.

అబ్బ! ఎంత చేదు విషం.

చిన్నప్పటి నుండి మొరటుగా దేనివి క్షయం చేయని నేను ఈరోజు ఈ బాధ భరించలేక పోతున్నాను.

ఎవరో చిన్న గుండునూది తీసికొని మూలీగా పూదయానికి గుచ్చుతున్నట్లుంది.

ఎంత దురదృష్టవంతురాలిని.

నిజానికి ఈ దురదృష్టం నాది కాదు.

ఈ గుండెకోత నాకు కాదు.

అమ్మకి-ముమ్మాటికి అమ్మకే.

నలుగురి పిల్లల్లో ఒకరిని ద్వేషించడం అమ్మ దురదృష్టం.

ఆ ఒకరే తమ యింటి అనుభావకి మూలమనే భావన అమ్మకి ఎంత గుండె కోతని కలిగిస్తుందో? నానీద నాకే అనన్యంగా; అమ్మమీద చెప్పలేనంత జాలిగా వుంది.

అలా అనుకుంటూ కన్నుమూసిన నేను అలాగే నెలరోజులదాదా గా ఫియదీలో వెళుకున్నాను.

ఆ నెలరోజులు అమ్మ నాకు కేవలం ఒక నర్తకగా నేన చేయడం తన కర్తవ్య మనే భావంతో నేనలు చేసింది.

ఆ సమయమే నాదెంత దురదృష్ట జాతకమో నిరూపించింది.

కేవలం అలాంటి ప్రాణాపాయ సమయంలో కూడ అమ్మదగ్గర ఒక్కసారైనా పూర్తిగా ప్రేమతోకాడిన చూపుకు నేను వోమకోడెదు. అంతే-అదే అఖరు. మరె వ్విడూ కూడ అమ్మ అన్నట్లు నేను

విధిలిఖితం

చీదడంగాని, దగ్గడంగాని చేసినట్టు వాకే గుర్తులేదు.

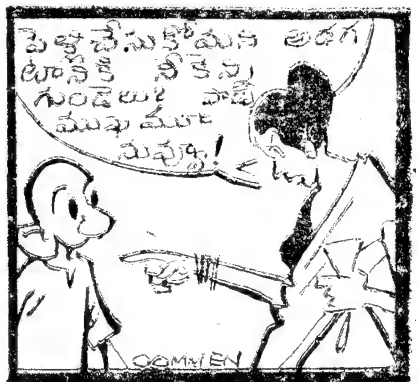
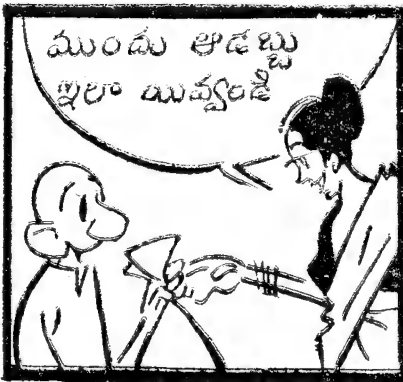
అక్కయ్యకి పెళ్ళయి వెళ్లిపోబోతుంటే ఆ బాధ భరించలేక నేను నా గదిలోకి వెళ్లిపోయి కిటికీదగ్గర కుర్చీతో కళ్ళు మూసుకొని కూర్చొనివుంటే, అక్కయ్య నా గదిలోకి వచ్చి 'పాపా!' అని పిలిస్తే మెల్లిగా లేచి వెళ్లి అక్కయ్య కెగళించు కొని బాపురుమన్నాను. అక్కయ్య దగ్గర తప్ప మిగిలిన యిద్దరి దగ్గర నాకు చనువు, అధికారం లేవు. అదీగాకుండ నాకు అక్కయ్యకి ఆరు సం॥ లేదా మూలాన్న అమ్మచేత కొరవయిన ప్రేమను నేను అక్కయ్య ద్వారా తాత్కాలికంగా పొందే దావు. ఆ ప్రేమే కరువయి పోతూంటే కరుడు గట్టిన నా మనస్సు భరించలేక పోతుంది.

'చూడు అదేంటి? మళ్ళీ వచ్చేస్తా నుగా. పాపా! నేను ఎన్నో రోజులుగా చెప్పి అను కొన్నాను గాని అలా దాటేస్తూ వచ్చే శాను. ఎప్పుడు చెప్పల్సిన అవకాశం వచ్చింది. అలా కూర్చో పాపా! చూడు తిన్నీ! అమ్మ నీ దగ్గర అలా ప్రవర్తిస్తున్నందుకు కారణం నీకు తెలియదు కదూ! నీకు కూడ తెలిసినా అక్కా అన్నట్లు చూడకు. నాకు తెలుసు. అమ్మ ప్రవర్తనకు నువ్వు బాధ పడ్తున్నావని కూడ తెలుసు. అగు, నేను బాధపడటం లేదే అని చెప్పి అని చూడకు. నువ్వు అందరి లాగ బాధపడితే బహుటకు ఏమవుద్దారా నెరువరించవు. ఎప్పుడూ తళతళ మెరిసే

నీ కళ్ళు, కాంతి విహీనంగా మారి శూన్యంలోకి వెళ్లిపోతాయి. అవి చాలు పాపా! నీ మనస్సులోని బాధని నాకు చూపడానికి. చూడు పాపా! నువ్వు పుట్టే రోజుది. అమ్మకి కామ్మ చాలా కష్టమని చెప్పాడు డాక్టరు. సరిగ్గా ఈ గదిలోనే అమ్మ ప్రవనించడానికి నిర్మాణం చేయ బడింది. అమ్మకడే బాధ చూడలేక నాన్న క్రిందకు వెళ్లిపోయారు. చివరకు అతి ప్రయాస తో, డాక్టర్స్ చాకచక్యంతో నువ్వు బయటకు వచ్చావు. నా తర్వాత యిద్దరూ మగపిల్లలే. అమ్మకి నాన్నకి ఎందుకో అడపిల్లలంటే చాలా యిష్టం ఇద్దరూ అడపిల్లే కావాలని కోరుకున్నారు. అలాగే నువ్వు పుట్టావు. ఈ సంతోష వార్త నాన్నకి అందిజేయాలని అమ్మమ్మ అనందంతో గుబుగా మెల్లు దిగిపోయి అరటివండు తిని తొక్క మెల్లమీదే రాజు వడేస్తే దానిమీద కూచునే జాని మెల్లమీద నుండి క్రింద పడిపోయింది. హార్ట్ ఎటాక్ గల అమ్మమ్మ గుండె తిరిగి పనిచేయలేదు. అదే పాపా! నీ దుర దృష్టం. అమ్మమ్మగాని చనిపోకుండా వున్నట్లయితే నువ్వు పెరిగిపంపి మిరి పెంగా మలేష్యూ ప్రదేశంలో పెరిగి వుండరు.

పాపా! ఒక్కటే కూతురు అమ్మ అమ్మకి. అమ్మకి తన అమ్మమీద ఎంత ప్రేమంటే తనకి పెళ్ళయితే అమ్మమ్మని విడిచి వెళ్ళారేమోననే భయంతో యిల్ల రికానికి ఒక్కసారి అతనిదే భర్తగా పొందు తానని చెప్పిందట. అలాగే నాన్నని పొందింది కూడ. నమ్మ అమ్మమ్మ ఏక్కువగా ముదు

హరిరామ్

చేస్తే నామీద నీకు ప్రేమ తగ్గింది
 తానిని పుట్టిన తర్వాత అనేదలు
 ఈర్ష్యగా అమ్మ చూశావా పాపా! తన
 రక్తం మునుకొని పుట్టిన నన్నే అమ్మమ్మ
 కొండేం ప్రేమగాచూస్తే సహించలేని
 అమ్మ నువ్వు పుట్టిన తరువాత చనిపోతే
 సహించ గలదంటావా? అమ్మమ్మ చావుకి
 మూలకారణం రాజు పడేసిన అరటితోక్క,
 కాని ఆ చూట అమ్మ ఒప్పుకోదు. నీ
 జాతకవలమే అదంటుంది.

పాపా! అమ్మమ్మపోయిన ఐదారు సంవత్సరాలదాకా అమ్మ మనహృద్ధిగా నవ్వడం నేను చూడలేదు. అనలు ఆ దుఃఖం యిప్పటిదాకా తగ్గలేదు. బహుశా తగ్గ దేమోకూడ. నిన్న ఐదారు నెలలదాకా అసలు నువ్వు కునేది కాదు. తర్వాత తర్వాత నాన్న తదితరుల బోధవలన నిన్న పెండడం తన కర్తవ్యం, విధి అన్న భావంతో చూసింది. ఇప్పుడు కూడ అలాగే చూస్తుంది నీ నాకు తెలుసునక్కా అన్నట్లు చూడదు. అలాంటి చూపు భరించలేను.

కాబట్టి పాపా! అమ్మ నీకున్నా మనస్సులో పెట్టుకొని బాధపడకు. ఎందుకంటే నువ్వు బాధపడే బిచ్చాదానికి ఈ అక్కయ్య నీ దగ్గర వుండదు. అందుకే పూర్తిగా చెప్పేమ అని అక్కయ్య అంటే, అలాగే అక్కయ్య గుండెల్లో తుదాయ కొన్నాను.

అంతే-అక్కయ్య వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నేను ఒంటరిగా మిగిలి పోయాను.

అక్క పూర్తిగా అమ్మ గురించి చెప్పిన తర్వాత అమ్మ మీద చెప్పలేనంత ప్రేమగా వుండేది. కాని ఒక్కటే వ్రత!

అమ్మ తన కూతుర్నే అమ్మమ్మ ప్రేమగాచూస్తే సహించలేదే. అలాంటి ప్రేమే తన కూతుర్లు కూడ తన దగ్గర నుండి ఆకిస్తారని భావించలేదా అన్న వెళ్ళు నాలో విస్మయా మెదలతూ వుండేది.

అక్కవెళ్ళి మూడు సంవత్సరాలు గడిచింది. ప్రస్తుతం నేను బి. ఏ. ఆఫర్ ని. లోకి చేర్చాను. ఇక రెండు నెలల్లో నా చదువు పూర్తవుతుంది. ఇక తర్వాత చదవా లకు ఆసక్తి నాకు లేదు. కాని ఒక్కటే కోరిక.

కూతుడుగా అమ్మ దగ్గర పొందలేని ప్రేమని బాధగా భర్తదగ్గర పొందాలని వుంది. అది సాధనా?

అవును నా బాతానికి నా

మైక్రోఫైన్ ఆట్రోఫిక్

త్వరగా కరుగుతుంది,
 త్వరగా ఇముడుతుంది

కనుకనే మామూలు బిళ్ళల కన్నా
 రెట్టింపు త్వరగా పనిచేసి నొప్పిని తొలగిస్తుంది.

మామూలు బిళ్ళ

పద్ అణువులు నెమ్మదిగా ఇముడుతాయి నెమ్మదిగానే నివారణ

మైక్రో ఫైన్ ఆట్రోఫిక్

సూక్ష్మ అణువులు త్వరగా ఇముడుతాయి శీఘ్ర నివారణ

మామూలు బిళ్ళల వలెగాక ఆట్రోఫిక్ అతి సూక్ష్మమైన అణువులు త్వరగా ఇముడుతాయి నొప్పిని కలిగించే చోటుకు శీఘ్రగతిన చేరి సత్వర నివారణ కలిగిస్తాయి.

మైక్రో ఫైన్ ఆట్రోఫిక్ ను: తలనొప్పి • ఓళ్ళు నొప్పి • జలుబు • పూ • కీళ్ళ నొప్పులు • గొంతు నొప్పి • పంటి నొప్పులకు వాడండి

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు బిళ్ళలు. అవసరమైతే మళ్ళీ చేసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక బిళ్ళ లేక మీ డాక్టరు సలహా ప్రకారం చేసుకోవాలి.

నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తొలగించడానికి
 ఆట్రోఫిక్ మాత్రమే మైక్రోఫైన్ చేయబడినది

నికోలస్ తయారు

అది పేరాశీ. మొన్న నివర్ చూద్దానికి
వచ్చి వెళ్ళిన తర్వాత నేను తోటలో కాం
క్రేపానికి తిరుగుతూ వున్నాను. నాన్న
అఫీసు గది కిటికీ బయటకు తోటలోకి
వుంటుంది. దాని దగ్గరకు వచ్చి వెనక్కి
పోతోతున్న నాకు, 'దీని జాతకం, ఆ అబ్బా
యికి కూడ ఏమన్నా కీడు చేయదుకదా.
నాకదే భయంగా వుంది' విస్తేజంగా
అంటున్న అమ్మ మాటలు చెవిన వడ్డాయి.
ఆ రోజు వర్షంతో—తడిసిన రోజు—
మెరుపుల ప్రాణం తీయడం కూడ సరిదా
అన్న అమ్మ మాటలకు స్పృహరాలయన

విధివిధితం
నేను-మళ్ళీ - అమ్మ నా పెళ్ళి గురించి
చెప్తుంటే విని ఆ స్థలం నుండి కదిలే
శక్తిని కొల్పోయాను.
అందుకు నాన్న 'పిర్రా! పాప నీ
కూతురు. దాని గురించి నువ్వులా మాట్లా
డడం భావ్యం కాదు, నేను నహించలేను
కూడ.' అని అంటే 'నా కూతురు, నా
కూతురు' అని గొణుక్కుంటూ అడు
గులో అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్న
అమ్మను ప్రత్యక్షంగా నాన్న, పరోక్షంగా
నేను జాలిగా చూశాం.

కాని- ఈనాడు - చంద్ర ప్రవర్తన
గురించి చెప్పితే నా చువ్వే అతనికా
చెల్లం వచ్చిందట. ఎంతటి అసత్యం
వలసింది !
నిజమే. అమ్మదగ్గర పొందలేని ప్రేమ
యితరుల దగ్గర పొందకుతుందేమోనన్న
ప్రశ్నతో నేను అందరిదగ్గరూ గాలిలా
మాట్లాడేస్తాను. నా చువ్వే చంద్ర
ప్రవర్తనకి కారణమని అమ్మ చెప్పింది.
నిజమే.

కాని-అమ్మవలననే ఆ పరిస్థితి ఏర్పడిం
దని అమ్మకేలా చెప్పడం ?

ఆనాడు పెళ్ళిచూపులకు వచ్చినవాళ్ళి
నేను నచ్చానట, ముఖ్యంగా అతనికీ.
ఈమాట పెళ్ళిళ్ళ పేదయ్య అమ్మా నాన్న
లలో అంటూంటే చాలుగా విన్న నా
హృదయం ఆనందంతో పొంగలేదు. మొట్ట
మొదటిసారిగా దియంతో, అందోరునతో
అల్లకల్లోంపైంది.

అదేసేపు, కాదాలని అమ్మా, నాన్న
కోరుకుంటే వాళ్ళ కోరిక ప్రకారమే
వుట్టాను.

కాని- వాళ్ళ కోరిక అదుగుంటింది.
అస్థానంలో నామీద ద్వేషం వుట్టింది.
నేను ప్రవేశించకముందు నేనే కాదాలని
కోరుకొన్న అతనికీ నా ప్రవేశానంతరం
అమ్మ అన్నట్లు ఏదన్నా జరిగితే ?

తేకపోతే ఏ కారణం చేతన్నా నామీద
ద్వేషం కలిగితే...?

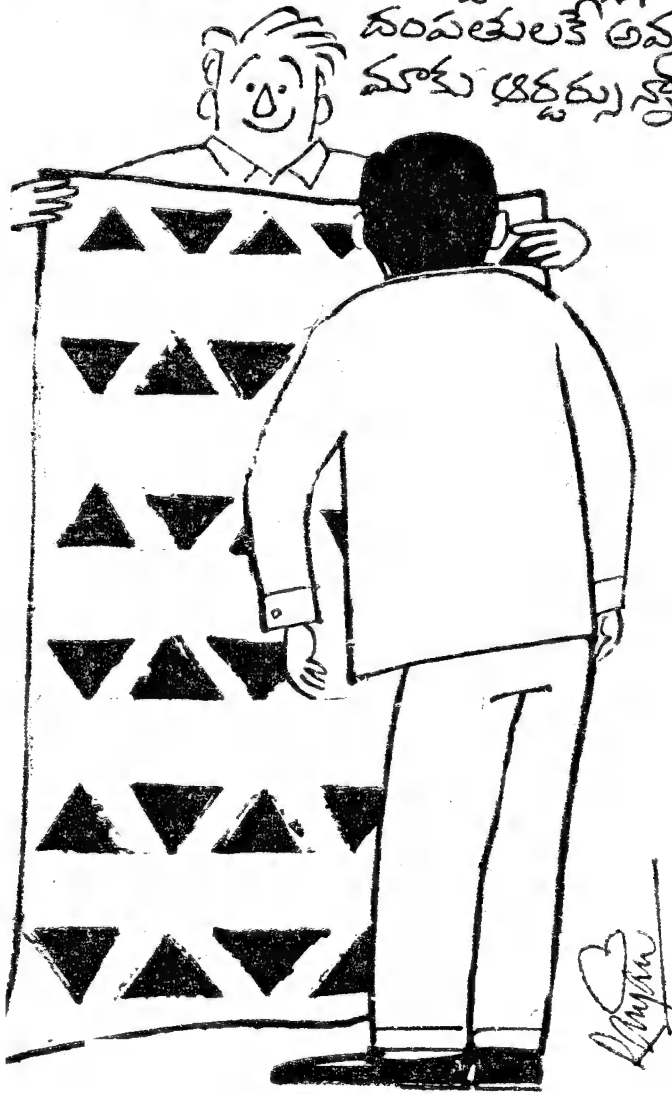
అదేసేపు పుట్టాలని అమ్మా నానాలు
నింతలా కోరుకున్నారో అదేవిధంగా నన్ను
పొందాలని అతను కోరుకున్నాడు. కాని-
కాని- భగవాన్! అమ్మ కోరికలు కలిగిం
చిన ఫలితాన్ని మాత్రం అతని కోరికలు
కలిగించాల.

నిండుకంటే 18 వ సంవత్సరాలుగా
ముమ్మందు జీవితం గురించి కలలు
కంటున్న నాకు అది కల్పలని తెలిస్తే
బలకలేను గమన.

ముఖ్యంగా అది మధురమని చెప్పి
ప్రేమను పొందే అవకాశం జీవితంతో సంధి
దాకా నాకు కలుగలేదు- గమన.

'పాపా!' క్రిందనుండి వినిపిస్తూ తేకపో
తలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాను. అన్నయ
జ్ఞాపకం వచ్చింది ఆరోజు చెప్తే వుండవచ్చు
వంటిది. ●

ఈ ముప్పట్లు కనసం ఇద్దరు పిల్లలుగల
దంపతులకే అమ్మలని
మాకు ఇద్దరు స్వయంసాక్షి!

ఎస్. ఎస్. ఆర్. హనుగిరి, ఒరిస్సా
రాజాజీగారు భారతాన్ని ఇంగ్లీషుతోకి
అనుకరిస్తున్నారట నిజమేనా?

మీదే దేశంబాబూ — యింత అబద్ధంగా అందు
తాయి వార్తలు! ఆయన భారతం అప్పుడే అందు
ముద్రణలు కూడా చూసినది.

కె. వి. ఆర్. ఎం. ఆర్., గురజాడ

స్త్రీకి నిదానము, న. మత ముఖ్యం కదా!
అవి లేక కాలానికి ఎదురేదే స్త్రీలకి మీ
వమాధానం ఏమిటి?

నిదానం, న. మత ప్రధానమే. కాని అవి పనిచేయ
నప్పుడు కాలికా రూపం దాల్చడమూ తప్పకాదు.
కార్యసాధన ముఖ్యం. చోర్లిన నసరానికి లేట నిరన్య
యి— ఎన్నికలాయి వేలి ఉంటారు?

వి. టి., చిలకపాడు

మానవజుడు తాను నమ్మిన సత్యాన్ని
సాధించడంకోసం సంఘాన్ని ధిక్కరించడం
సేరమా?

సంఘం ఒప్పుకోని సత్యాలు లేవే!

జీవాత్ముకు పరమాత్ముకు గల భేదం
ఏమిటి?

(సాణంలో ఉన్న మనిషిలోనిది జీవాత్ము. దానికి
వ్యక్తిత్వాన్నిచ్చేది—పరమాత్ము. రెండూ ఒత్తిఉన్నంత
కాలం— ఘర్షణపడి వస్తాయి.

ఎం. కె. ఎస్, గూడూరు

ఏదో చేయాలి సాధించాలి అవి మన
స్వల్లో ఎన్నో అనుకుంటూ. కాని ఒక్కటి
చేయలేకుండా ఉన్నాను.

మనస్సుతో అనుకుంటే చాలదు. కార్యచరణకు
పూనుకోవాలి. ఎంతకాలం అనుకున్నా — చేయక
పోతే పనులు జరగవు.

ఇ. బి. వి. ఆర్, ప్రాతకోట

మమతలు లేకుండా మనిషి జీవించ
కల్గడం సంద్యవమా?

అసంభవం. మమతలేమిటి అశలే కదా? ఆశలేని
మనిషిని పూహించకలరా?

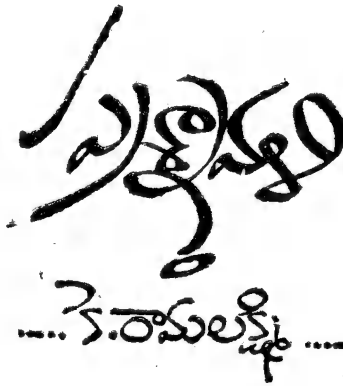
బి.ఎస్. కె. కె, నర్సారావుపేట

మనదగ్గర కట్టుం పుచ్చుకుని, మనకి
అమ్ముడుపోయి మనిషిచే పెత్తనం చేతా
యింటికి ఈ మగదారిని ఏమిచాలి?

మగదారినిందుకు — ఏమైనా అనడం—ఏదైనా
అనుకుంటే— మనదేదో కాని తదానికి, తోనుకున్నదేదో
నది ధర్మార్థి సంపాదించాలి అనిపించితే, మా
సంతకాలియిన మా ధర్మాల వచ్చేదాకా వెళ్ళి వెళ్ళి
కొం—అని ధైర్యంగా వెళ్ళలేక పోవడానికి— మన
జాతిని మనం అనుకోవాలి సోదరి.

టి. ఏ. జె. పూరు

మీకు క్రికెట్ జట్టు అంటే ఇవ్వడం

వుందా?

ఎందుకుండదు. అది ఫాషన్ కదా. మా దాక్టరు
గారైతే జీవితాన్నే క్రికెట్టుతో పోల్చి ఒకే
యిస్తున్నాడు. జాగ్రత్తగా ఆడాలి అంటారా!
ఆర్. వి. జి. ఆర్, ప. చిల్లపల్లి

మీ జవాబులు చూస్తుంటే వయస్సు
మల్లినవారిలా తోస్తారు. ఫోటో స్టీజీ.

ఏమిటి? వయస్సు మల్లిన... అంటూ
ధావ మనకు కదా!... ఫోటో నంపిస్తే వయస్సు
కనిపెట్టేస్తారా? మీ పిల్లగని, వయస్సు శరీరానికి
వస్తుంది. మనస్సుకి కాదు.

జి. ఎస్. ఆర్, నాగపూరు

...ఆరుద్రగారి రూపం మీ పరాకుని
తెలియచేస్తుందన్నాడు... ఒప్పుకోమంటారా?
చిన్న ఎమెండ్ మెంటుతో — నా ఎడ్మిరేషను
ఫలితం అనుకోమనండి.

ఎ.వి.ఎస్.ఎస్.ఆర్, కొలివల

మేం త్వరలో మీ యింటికి వస్తున్నాం.
మంచిది. రెడ్ కార్పెట్టు సిద్ధం చేస్తున్నాను.

బి.వి.జి, శ్రీకాకుళం

కనులతో తెలిపేది, మనస్సుతో పలికేది
ఏమిటండి?

చేమ.

డి. కె, నిక్కుకూరు

తాము చేసే పని తక్కువ తెలిసి
కొందరు దాన్నే ఎందుకు చేస్తారు?

ఆ తప్పుపల్ల వారికే కన్నం కలుగడం లేదు
కనుక!

కె.ఎస్.ఎస్.ఆర్, విశాఖపట్నం

మీరు కవిని మెచ్చుకుంటారా? కవి
త్వాన్ని మెచ్చుకుంటారా?

పూర్వం కవి పితావున్నా కవిత్వం చదవ కలేదాన్ని.
ఇప్పుడు అలా కాదు. కవిత్వం చేరు, కవి చేరుచేసి
చదివినా—కొంత కవిత్వం అర్థం కావడంలేదు. మరి
నామెనను కడును తగ్గిందో— కవిత్వం క్లిష్టత పెరి
గిందో తెలియదు.

సి.హెచ్. వి. కె, కొల్లివల

స్త్రీకి జీవితంలో స్వతంత్ర్యం విషయం
అభిస్తుంది?

దేనికి కావాలి స్వతంత్ర్యం? దేనికి చేదు స్వతంత్ర్యం— అన్ని ఉన్నాయి. లేనిది ఏనికి చేదు.

సి.హెచ్. బి. కె, ముప్పవరం

యిట్టి కరువు రోజుల్లో వరదజీదలు
లేకుండా పెళ్ళి చేసుకునేవారిని ఏమిచాలి?

ఎవరికి కరువు?— వరనికి కరువు వధువుకి
కలిమి గా తోస్తుందా మీకు? కొంచెం కాలం చౌవీ
పట్టండి అమ్మాయి తండ్రి 'మా అమ్మాయికి
నెలకంత జీతం. మీ రెంత కట్టుం యిస్తారు?'
అని అబ్బాయి తండ్రిని అడిగే రోజులు వస్తాయి.

ఎస్. ఆర్. ఆర్, ఎల్.ఎస్.ఎస్.

సాక్ష్యంలేని నేరం చేసేవారిని ఏమిచాలి?

నేర్చుకొని నేరగాడన వచ్చు. గాని కునం
మనస్సాక్షి కూడా తన నేరం ఎరగడం అసంభవం!
తోకానికి తాము చేసిన తప్పు తెలియకుండా చేయ
వచ్చును. గాని తనకు తెలియకుండా చేయలేదుకదా,
జి.ఎస్.ఎస్, పెనుమండ్ర

దూరానవున్న దేవునిపై పైనలు కర్చు
పెడతారు కాని ముష్టివానికి ఒక్క పైసా
వేయ బుద్ధికాదు. ఎందుచేత?

నమ్మకంతే. అయినా— ముష్టి ఎత్తడం నేరం
గాని, ఈ దేశం దేవుని కోవడం కాదు.

యు వ

సచిత్ర మాస పత్రిక
ఆగస్టు 72 సంచిక నుండి
పి. ఆనందారామంగారి

'విద్య'

నవలను పీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము.
పాఠకులు ఏజంటు వద్ద తమ కాపీని
ముందుగా రిజర్వ చేసుకోండి!

బిడి సంచిక నెం:	రూ. 1-50
సంవత్సర చందా రూ.	18-00
2 సంవత్సరాల చందా:	32-00
2 సం.ల చందా దీక్షాపాతి	
ప్రత్యేక సంచికతో రూ.	40-00

యు వ

5-9-88, పబ్లిక్ గార్డెన్ రోడ్,
హైదరాబాద్-1 (ఆం. ప్ర)

‘మానవత భద్రతను దేశమే రక్షి’ - అక్కినేని

అక్కినేని రష్య పయనం

★ ‘రష్యకు ప్రభుత్వ అతిథిగా వెళ్ళాను. రష్య పయనం చాలా ఆనందంగా జరిగింది. వాళ్ళ జీవిత విధానం నాకు బాగా నచ్చింది. మరి కొన్నాళ్ళు వుంటే బాగుం డేది అన్న అభిప్రాయం నాకు యేర్పడింది. వారు మనదేశ ప్రజలకు యిచ్చే గౌరవ, మర్యాదలను మరువలేను.’ అన్నారు ‘నెట ప్రిమాట్’ వాగ్గేశ్వరావు, (న్యూ వుడ్ లాండ్స్ లో ప్రితికేయులు యిచ్చిన డిన్నరులో).

లాస్క్యంట్ ఫిలిం ఫెస్టివల్ కు రమ్మని నాకు ఆహ్వానం వచ్చింది. నాకు వెళ్లా అని పించలేదు. రష్య ప్రభుత్వం అతిథిగా పిలవ కుండా, ఆదేశం వెళ్ళకూడదన్న గీర వాకుండేది. ‘నేను మాటంగులో పాతా నాలి. మీరు వెళ్ళిరండి తవ్వారెడ్డిగారు’, అని చెప్పి నేను పూటికి వెళ్ళాను. తర్వాత కొన్నాళ్ళకు నాకు, అన్నపూర్ణకు, తమ్మా

రెడ్డికి విదేశీవ్యవహారాల శాఖ వారినుండి ఆహ్వా నాలు వచ్చాయి.

విప్ చేసిన మంచి

రష్యలో క్లామేడ్ ను పర్యాయ్ అంటారు. వాళ్ళు ((వజలు) ఒకప్పుడు గట్టి దెబ్బ తిని, బాగా కష్టపడి, విప్కు కట్టుబడి వృద్ధిలోకి వచ్చివుంటారన్న భావం నాకు యేర్పడింది.

అక్కడ నేనున్నది 20 రోజులే. నాకున్న పరిధిలో చాలా విషయాలను తెలుసుకున్నాను. రష్యలో విలాస వస్తు వులపై మోజా తక్కువ. వ్యభిచారం, దొంగ తనం వాళ్ళకు తెలియని విషయం.

‘ఆలివ్ నూనె’

మనదేశంకన్నా ఆరురెట్లు ఎక్కువ నైశాల్యం వున్న పెద్ద స్థలం రష్యకు వుంది. అక్కడ 15 పరిగణాలు వున్నాయి. 120 వాడుకభాషలు వున్నాయి. మనకి,

వాళ్ళకి సామ్యం ఎక్కువ అనిపించింది. ప్రజలు బియ్యం పువయోగిస్తారు. కానీ వంటకు ఆలివ్ నూనె వాడుతారు.

వంద జడలు

ఉజ్ బెక్ సన్ విమానా శయంలో మేము కాలానినప్పుడు, ఆ ప్రజలు డచ్చలు, వాయిద్యాలతో మాకు ఘనస్వాగతం పలి కారు. అక్కడి స్త్రీలు వంద జడలు వేసు కుంటారు. నూటికి ఎనిభై మంది మహి డీములు పువ్వారనిపించింది. వాళ్ళ పేర్లు కూడా శర్మిలియా, డిలియా లాంటివే. కబాల్ ను (మాంసాహారం) ఎక్కువగా తింటారు. వాళ్ళకు చీరలపై మోజా ఎక్కువ. నా భార్య అన్నపూర్ణ దగ్గర ఆటోగ్రాఫ్ తీసుకునేవాళ్ళు. నన్ను (చీర లేదు గాబట్టి) ఎక్కువమంది అడగలేదు.

రష్యలో అర్మీనియన్ స్టేట్ ను చూశాము. మద్రాసులోని అర్మీనియన్ విధిలో వున్న భవంతులులాగా, గృహనిర్మాణం జరిగినట్లు అనిపించింది. 275 బి. సి. లో సాధించిన నిజయాన్ని వేడుక చేసుకున్నారు.

జారు రాజాల కాలంలో పరిదేశీయులు యిచ్చిన ముత్యాలు. నాజేలు, వైతార్యా లను ఒకచోట భద్రపరిచి వున్నారు. ప్రతి దేశ సంస్కృతిని తెలియజేసే గ్రంథాలయం కూడా వుంది.

కోడెదూడల తోళ్ళు

తాటాకు గింధాలు, బంగారు రేకులపై ప్రాసిన రచనలు, కోడెదూడల తోళ్ళ పై లిఖించబడిన పుస్తకాలు వేల సంఖ్యలో వున్నాయి...

రష్యను ‘యిసున తెర’ అని విన్నప్పుడు విజయే మో అనుకున్నాను. చెల్లి మాపై అది నిజం కాదు — రష్యను ‘బంగారు తెర’ అనడం వుచితం అనుకున్నాను.

వాళ్ళ దృఢకాయులు, రంగు భాషలో

ఘోష్టా ప్రముఖులతో అక్కినేని దంపతులు.

మనకి, వాళ్ళకి లేదా వున్నా చాలా విషయాలలో మనకి, వాళ్ళకి ఫలితమున్నాయి. కాఫీ బెన్జిన్ టెంజిన్ తెచ్చింది ఒకమ్మాయి. టెంజిన్ అంటే పెరుగు అన్నమాట.

క్షబ్బులేని హోటలు

నేను యిటీవల నిర్మించబడిన పెర్స్ హోటల్ లో బసచేశాను. అందులో 3600 గదులున్నాయి. ఆ హోటల్ లో ఒక క్షబ్బు కూడా కనిపించలేదు.

ప్రభుత్వ భద్రత

కారు ఖరీదు ఎక్కువ. కారు కొనాలనుకునే వాళ్ళు చాలా తక్కువ. కారు కొనాలంటే ప్రభుత్వం అడిగే ప్రశ్నలకు సరియైన సమాధానం యివ్వగలిగి వుండాలి. ప్రజలకు కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలను ప్రభుత్వం చేసి పెడుతుంది. వాళ్ళకి భద్రత వుంది. నివసించడానికి వ్యక్తి ఆదాయాన్ని బట్టి, ప్రభుత్వమే యిల్లు కట్టి, బాడుగను వుచ్చుకుంటుంది. విలాస వస్తువులు కనిపించవు. గత 10 ఏండ్లుగా సెంట్రల్ గు వాడుతున్నారని తెలుసుకున్నాను. బంగారం ధర ఎక్కువ. నగలను పువయోగించే వాళ్ళు అరుదు. నేను, నా భార్య కలిసి 80 రూబుల్స్ ని ఖర్చు పెట్టలేక పోయాము.

శిల్పకళా వైభవం

మాస్కోలో మెట్రోను చూచి ఆశ్చర్యపోయాను. మార్ బుల్ తో నిర్మించబడిన ఆ ప్రదేశాన్ని చూచి, ప్రపంచంలో యింత కంటే శుభమైన ప్రదేశం మరొకటి లేదు అన్న నిర్ణయానికి వచ్చాను. అక్కడి శిల్పకళా వైభవాన్ని చూచి అచ్చెరువందాను. ప్రతిశిల్పం దగ్గర ఎన్నిరోజులు వున్నా, యింకా చాలాదు అనిపిస్తుంది. వాళ్ళకి సంగీతం అంటే ప్రాణం.

మాస్కోలో సక్యూరే సర్క్యూస్ వెళ్ళాను. నా రింజింగును తిని, తోలును వ్యూమ్ బ్యాగులో పెట్టుకునేంత శుభ్రతను అక్కడ చూశాను. అక్కడ ఎక్కువ జీతాన్ని తీసుకునేది — స్టైలిస్టు, డైరెక్టరు, అర్టిస్టు. ఒక కమిటీ సహవా ప్రాథమిక అకాడెమి ధరించాలి అని నిర్ణయించి, ఆ సా తకు ఎంత పాఠిలోషికం యివ్వాలో దాన్ని కూడ ఆ సంఘమే నిర్ణయిస్తుంది. మన మూల్ కి, రిస్కాలో పినిమా వర్తతికి

కాలా లేదా వుంది

నేను వున్నది తక్కువ రోజులే అయినా, ఎక్కువగానే తెలుసుకున్నాను. రష్యను మరొకసారి చూడాలను కుంటున్నాను.

మనదేశం ఆదేశం కాగలదా?

రష్యలాగా మనదేశం మారాలంటే.

కనీసం 150 సంవత్సరాలయినా వాళ్ళులేరు

వాళ్ళకి భూమి ఎక్కువ; జనాభా తక్కువ; ఫలితాలు ఎక్కువ; మనకి భూమి తక్కువ జనాభా ఎక్కువ; ఫలితాలు అతి తక్కువ. మనదేశం ఆదేశం గావడం యిప్పట్లో జరగదు, అన్నాడు అక్కినేని నాగేశ్వరరావు. ఇంటర్ వ్యూ : శ్రీనివాస్ ●

గృహిణులకు వరప్రసాదము

అతి త్వరితంగా పూరింప, రక్షణ, పట్టణ తయారుచేయుటకు అనుకూల సౌధనము —

బ్రిటిష్ ప్రెస్ షాక్

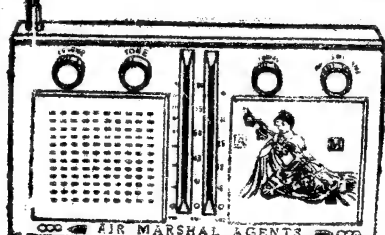
కోరుపు, పల్లెము అవసరంలేకుండా ముగిసిన భూమి, రక్షణ మరయు పట్టణ కల్యాణ తయారుచేయవచ్చు

బ్రిటిష్
హిందూనగర్
రెవ్యూ ఫంక్షనలస్
హిందూ

Manufactured and marketed by:
P. KESAVAN & COMPANY
P.B.No. 1129 T.D. Road, Ernakulam, Cochin-11

ముఖ్యమైన వార్త

AIR MARSHAL AGENTS

ఇప్పటినుండి, వెలకు రు. 10/- వెలసరి వాయిదా వద్దు తప్ప చెల్లించి, సభ్యులైనది 1972 వాడర్ 5 యెండ్ల గ్యారంటీ, 4 వ్యాండు వెడర్ ప్రార్ "సీల్ హార్డ్" ట్రాన్సిస్టర్లు కొనండ్లదికి కలెక్టర్ల సరయు బంగారు వచ్చెకాలివేట్ గలదు. ధని 260/-కి మాత్రమే తగ్గుపరిచింది. సువారు తమ వూర్తి పేరును సరియైన డ్రుము, ట్యూబుల వ్రాసి వివరించు. వరకు పార్సీల్ ద్వారా పంపబడును.

AIR MARSHAL AGENTS (WAPM)
Gandhi Nagar Delhi-31.

కోడలు పిల్ల

స్నిహా

✱ వరీక్లలు రాసి వట్టు నుంచి తండ్రిని కలుసుకోవాలని ఎంతో ఉల్లాసంతో భయలుదేరి వచ్చిన సుమతికి — ఆత్మహత్య చేసుకున్న తండ్రి మృత శరీరం కనిపించింది ఇంట్లో. అక్కడ ఆమె తండ్రి రాసి పెట్టివున్న ఉత్తరం ఆధారంగా — అది ఆత్మహత్య కాదని, హత్య అని తెలుసుకోగలిగింది సుమతి.

తన తండ్రి హత్యకు కారకుడైన వ్యక్తి మీద వేగతీర్పుకుంటానని శపథం చేసింది సుమతి. హంతకుడు సాధారణమైన వ్యక్తి. పెద్దమనిషిగా, ఊరికి ఉపకారిగా, ధర్మాత్ముడుగా చలామణి అవుతూ — కుటుంబాన్ని కుయ్యకులలోను తన స్వార్థం కోసం ఎంతో మంది జీవితాలను బలిగొన్న వరమ కిరాతకుడు.

తన శపథం నెరవేరాలంటే ఆ ఊళ్లో ఉండటం మంచిది కాదని తెలిసి వేరే ఊరికి వెళ్లింది సుమతి. అక్కడ ఆమె ఒంటరిదని తెలిసి అడ్డగించిన గూండల మంచి రక్షించిన వ్యక్తి కథ తెలుసుకున్నది. అతని తండ్రిని చంపినవాడు. తన తండ్రిని చంపినవాడు ఒకడేనని ఆ యువకుని తల్లి మూలంగా తెలుసుకోగలిగింది. చక్కని స్లామవేసి, ఆ యువకునికి పెళ్ళి కాకుండానే భార్య అయింది.

తన బద్ధశత్రువుకు 'కోడలు పిల్ల' అయి, అతనింట్లోనే తిష్ట వేసింది. అక్కణ్ణించి తన వయస్సాలను సుమతి ఎలా సఫలం చేసుకోగలిగింది అన్న అంశాలను దర్శకుడు శ్రీ ఎం. మల్లికార్జున రావు ఎంతో ఆనకిదాయకంగా చిత్రీకరించారు.

సుమతిగా కె. ఆర్. విజయ, ఆమెకు తోడ్పడి, వలచి వలపించుకున్న యువకునిగా కృష్ణ, నాగభూషణం — శశిభూషణంగా రెండు పాత్రలను నాగభూషణం సాపించారు. అంజలిదేవి, పండరీబాయి, రాజ్ బాబు, అల్పరామలింగయ్య, పెరుమాళ్ళు, లీలారాణి, గోకిన రామారావు ఇతర ముఖ్య పాత్రలు ధరించారు.

బాలమురుగన్ రాసిన యీ చిత్ర కథకు రాజశ్రీ సంభాషణల రచయిత. జి. కె. వెంకటేష్ సంగీత దర్శకుడు. ప్రకాష్ ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు. నారాయణ్ చెట్టియార్ నిర్మాత. ఎన్. ఎన్. ప్రకాశం విడిటర్.

లక్ష్మీసేలింస్ ద్వారా యీ చిత్రం ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా జూన్ 29న విడుదలయి విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడుతున్నది.

— మోహన్ కుమార్ —

మేనకోడలు

✱ రవిశంకర్ పిక్చర్స్ నిర్మించిన చిత్రం యిది. ఫిలింఫేర్లో చూసించారు. నేను మాదిరెడ్డి సులోచన విరచితమైన 'శిక్ష' నవల చదివాను. సినిమాలో చాలా మార్పులు చేశారు. మొత్తం మీద కథను బాగా నడిపించారు. పాత్రలన్నింటికీ నవ్వాన గౌరవం యివ్వాలనుకున్నారేమో, నటీనటులందరికీ ప్రాధాన్యత కనిపించింది.

'మేనకోడలు'గా జమున నటించడం చిత్రానికి పెద్ద యస్సెట్. ప్రేక్షకుల సానుభూతి నందుకునే విధంగా, పాత్రలో లీనమై జమున నటించింది. పైగా యిరవై యేండ్ల ప్రాయంలో ఉన్న వనిత అనిపించింది. ఉర్వాశ బాగా చేసినవాళ్ళు గుమ్మడి, మార్కకాంతం. మీరొకటి పని తక్కువే అనిపించినా, అద్భుతం కనిపించి, చక్కగా నటించాడు కృష్ణ. ఇతర భూమికలను రాజబాబు, రేణుక, కె. వి. చలం, సత్యనారాయణ సమర్థవంతంగా నిర్వహించారు.

దాసరి మాటలు

స్త్రీలను ఆకర్షించే కథ యిది. కన్నీడు కార్పించే ఘట్టాలన్న చిత్రం యిది. (దాసరి) డైలాగు వేల్పులన్న చిత్రం యిది. మంటసాల మాస్టారుగారి నూరన చిత్రం యిది. ఈ చిత్రానికి రామోద్దారి ఛాయ బాగా సరికరించింది. కథను చూటిగా, చక్కగా చెప్పుకుపోయాడు, దర్శకుడు బి. ఎన్. నారాయణ. ఆర్. ఎఫ్. వర్మ ద్వారా జులై 17 న, 27 తేదీ దాల్చి విడుదలైంది. విశ్వాన సుబ్బారావు దాదరికి మినిమమ్ గ్యారంటీ చిత్రే చిత్రం 'మేనకోడలు'.

ఆ త్రే య పాట...

అ క్కి నే ని అట...

వచ్చు శి పిక్చర్స్ చిక్చిమోకల్లో నిర్మించిన చిత్రానికి 'మేనకోడలు' అని

కోడలు పిల్ల లో కె. ఆర్. విజయ, కృష్ణ.

పేరు పెట్టారు. ఈ చిత్రానికిగాను ఆచార్య ఆ తేయ వ్రాసిన 'నీకేం తెలుసు ... నిమ్మ కాను పులుసు' పాటను, ఘంటసాల-సుశీల మహాదేవన్ అధ్యక్ష్యంలో పాడారు.

వై పాటను హీరో నాగేశ్వరావు-లక్ష్మీలపై జారై 2, 3 తేదల్లో మ దాసుకు 15 మైళ్ళ దూరంలోగల పూందమర్తి, శ్రీనివాసా ఫారమ్లో, దర్శకలు పుల్లయ్య చిత్రీకరించారు. ఈ చిత్రానికి కె. ఎన్. ప్రసాద్ ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు.

ఇన్ డోర్...

జూలై 4 నుండి 10 వరకు సారథి స్టూడియో లో యిన్ డోర్ జరుగుతుంది, అన్నారు పుల్లయ్య. ఈ రంగుల చిత్రానికి వి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మాత.

'ప్రేమకోసం' చిత్రానికి ఆచార్య ఆ తేయ రచయిత ముఖ్య ప్రాతలను నాగేశ్వరావు, ఎస్వీరంగారావు, గుమ్మడి, రాజబాబు, సఖ్యనారాయణ, వాణిశ్రీ, లక్ష్మి, శాంతకుమారి, రమ్య సభ, నిర్మాత పోషిస్తున్నారు. జగ్గయ్య, మార్కకాంతం గెస్టుగా కనిపిస్తారు. శ్రీ ఫిలింస్ విడుదల.

ఊటీ, కొడైకెనార్, వైగై డామ్ వరిసరల్లో జరిపిన పాటల చిత్రీకరణ చాలా బాగా వచ్చిందని రషన్ చూసిన వాళ్ళు చెబుతున్నారు. పాటలన్నీ మృదు మధురంగా పున్నాయని అంటున్నారు.

దేశంకోసం

మంచి కథలను తీసే కేస్తు; బాకీ దిక్కున నిర్మించే యింటర్వ్యూ పున్న నిర్మాతగా రామానాయుడును పేర్కొన వచ్చు. (నిస్తుతం సురేష్ మూసిన జరపున 'జీవన తరంగాలు' నిర్మాణం జరుపు తున్నారు' (కోభన్-వాణిశ్రీలతో)

ప్రభుత్వ అనుమతి

1973 జనవరిలో 'దేశంకోసం' అనేడి సంఘవాత్మక చిత్రాన్ని నిర్మించ బోతున్నారు. కాశ్మీరులో సాగికి పైగా నూటింగు చెయ్యాలని నిర్మాత చెప్పారు. భారత ప్రభుత్వం అనుమతిని (కొన్ని సన్ని కాల చిత్రీకరణకు) కోరడంతై, సెన్సెంసరలో న్యూఢిల్లీ వెళ్ళనున్నట్టు రామా

మంచి రచయిత-మంచిమనసిపి శ్రీ శంభు ప్రసాద్ గారికి సిని పముఖుల శ్రద్ధాంజలి

మంచి రచయితను, ఒక మంచి మనిషిని, మంచి మిత్రుడిని (స్వర్గీయ శంభూ ప్రసాద్ గారు) కోల్పోయినందుకు విచారిస్తున్నా

ఒకప్పుడు 'కృష్ణదేవరాయలు' సినిమా నిర్మించమని సలహా ఇచ్చారు. నాకు నిర్మించాలన్న ఆశ పున్నా, తీయడం కష్టమని చెప్పాను. 'అయ్ లవ్ యా' అని నా ధైర్యాన్ని మెచ్చుకున్నారు; అలాంటి నా శ్రేయోభిలాషి, కన్న మూశారంటే నమ్మలేక పోతున్నాను, అన్నారు దర్శకుడు పి. పుల్లయ్య.

* * *

'నాకు శంభూ ప్రసాద్ గారితో యరనైయేండ్ల పరిచయం వుంది. అడయాడులో వివసించినప్పుడు, తరచుగా ఆయన్ని కలసి మాటాడేవాడిని. నిండుకుండ ఆయన. వారి సాహితీ సేవ అనన్యమైనది. నేను అమెరికా వెళ్ళినప్పుడు, వారి ఆశీస్సులను తీసుకొన్నాను.

గత ముప్పది సంవత్సరాలుగా, వారు వడిన బాధ, అంతా, యింతా కాదు. శక్త చికిత్స లండన్లో చేయించుకున్నారు. అయినా ఆయన బాధ తగ్గలేదు. మనం ఒక మంచి స్వక్తిని దూరం చేసుకొన్నాము,' అన్నారు ఆక్సి సేని నాగేశ్వరావు.

నాయుడు నుడివారు. కథా నాయకుడు ఆక్కినేని నాగేశ్వరావు. మరొక నాయకుడి పాత్రను శోభన్ ధరించ వచ్చు. నాయక వాణిశ్రీ నటించి. రచన ఆచార్య ఆ తేయ ఈ చిత్రం ఈస్ట్ మన్ కలర్లో నిర్మితమవుతుంది. 'ప్రేమనగర్' కన్నా మిన్నగా నిర్మించాలన్నారు. రామానాయుడు. తృప్తిసం, పుత్తిలో ధైర్యం. ప్రజలపై నమ్మకం పున్న స్వక్తిగా రామానాయుడి చెప్పవచ్చు.

పుట్టినరోజు పాట

(సహా ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ 'తాశ-చుననడు' చిత్రాన్ని ఆగస్టులో ప్రారం

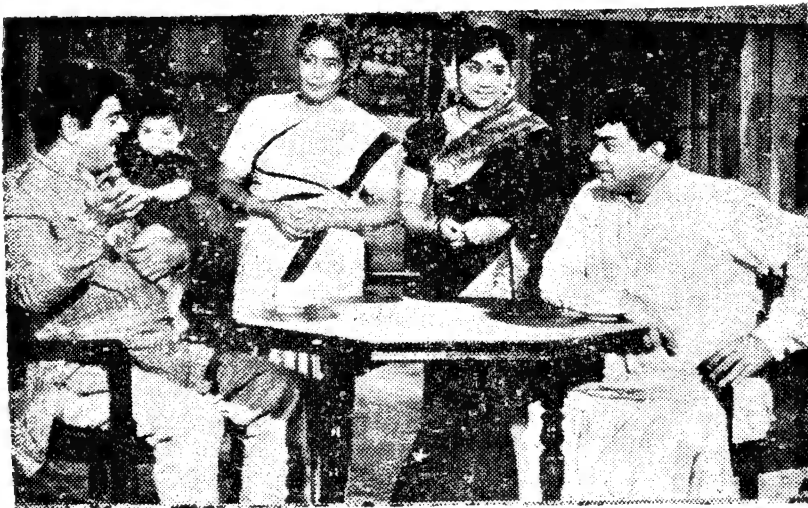
భిస్తారని పాఠశాలకు తెలిపాను. ఆ చిత్రం యొక్క మొదటిపాటను జెరినీలో విన్నాను. నాయణరెడ్డి వ్రాయగ. రమేష్ నాయుడు స్వరకల్పనలో, సుశీల అద్భుతంగా పాడింది.

'ఈనాడే బాబూనీ పుట్టినరోజు. ఈ యింటికే కొత్త వెలుగు వచ్చినరోజు.'

ఇది పల్లవి మాత్రమే. చరణాలు మరి బాగున్నాయి, ఈ చిత్రానికి దాసరి, నారాయణరావు కథ, మాటలు, పినిమా అనుకరణను చేపట్టడంతో బాటు దర్శకుడు అయ్యారు.

రజుబు విజయనిర్మల

తాత. మనవడిగా విస్వ రంగారావు,

“ప్రజానాయకుడు”లో నాగభూషణం, నిర్మల, జానకి, జగ్గయ్య.

రాజబాబు వటిస్తున్నారు. రాజబాబుకు జంటగా విజయనిర్మల నటించడం ఒక విశేషం. ముఖ్యపాత్రలకు గుమ్మడి, సర్వ నారాయణ, అల్లు రామలింగయ్య, అంజలి చేసి. రాజసుల్తాన్, చాయాదేవి, రేణుక పోషిస్తారు. ఈ చిత్రం మూటింగు ఆగస్టు 23 న ప్రారంభం అవుతుంది. కె. రాఘవ నిర్మిస్తున్న ‘తాత-మనడు’ చిత్రానికి తారకరామ పంజీలేదారులు.

గ్రామదేవత పుత్తవం

రామవిజేతా సోదరులకు ‘తైలా-మజ్జా’

రాజ్యం’ రెండవ షెడ్యూలు జూలై 10 నుండి 12 వరకు కాకినాడలో జరుగుతుంది. గ్రామ దేవతకు జరిగే పుత్తవ సందర్భం ‘రామరాజ్యం’ చిత్రంలో యమద్వయం కోసం, దిర్ఘకుడు కె. బాబురావు, నిర్మాత కె. సి. ప్రభాకర్ వెళ్లారు. అక్కడనుండి రాగానే, విజయాలో యిరవై రోజుల పాటు యిడోదోర్ జరుగుతుంది. ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, గుమ్మడి, సానిలి, చంద్రకళ దరిస్తున్న పాత్రలు అపూర్వమైనవని తెలుస్తోంది. లక్ష్మి నిడుకల.

తైలా-మజ్జా

రామవిజేతా సోదరులకు ‘తైలా-మజ్జా’ ప్రేమ కావ్యాన్ని, భారీ ఎత్తున చలన చిత్రంగా నిర్మించాలన్న ఆశ యేర్పడి రెండేడ్లు అయింది. త్వరలో ఆశ ఫలించేట్టు వుంది. ప్రస్తుతం పేరు వర్కు జరుగుతూ వుంది. పాత చిత్రాలను చూడడం, మరాఠీలో వున్న తైలా-మజ్జా జీవిత కథను చదవడం వలన వచ్చింది. ‘రామరాజ్యం’ పూర్తిరాగానే ‘తైలా-మజ్జా’ను నిర్మించ దలచినట్లు, నిర్మాత ప్రభాకర్ చెప్పారు. ఆయం, మంచిదే...

నటి సానిలి

(చిత్రకారుడు: కొండూరు నాగేశ్వరరావు)

పై లెట్ గా నాగేష్

అంతియానుండి ఒక విమానం స్వీజ్ ల్యాండ్ కు బయలుదేరింది. అది పైలెట్ విమానం. అందులో ‘సానం నటి’ కథా నాయకుడు, చావు మాహర్య మూతమే వున్నారు. వ్యాధినివారణ విమర్శనం స్వీజ్ ల్యాండ్ కి వెళ్ళవలసివచ్చింది.

తానొకటి తరిస్తే...దైవం ఒకటి చేస్తుంది అంటారే...అదే జరిగింది సానం నటివాడు నాయకునికి. స్వీజ్ కు వెళ్ళుతూ వీని విమానం దారి ఏదాదిలో కూలి పోయింది. విమానం కారిరా, క్షురవాదు పడితాడు. దిదారిలో ఏకాకి అయ్యాడు.

సినిమా డైరీ

- శ్రీకృష్ణ నాగే (ప్రజానాయకుడు) జూలై 10 న పెప్పరు అయింది. సి. నాగభూషణం దర్శకుడు.
- మహేశ్వరి నాగే (నాటకాలలో నటించి) ప్యూజీవర్క్స్ ఉత్సవో జూలై 10 నుండి 6 వరకు అయింది. పంజీలే దర్శకుడు.
- (ప్రకాశ్ లక్ష్మి) (చిట్టప్ప) ‘తాత-మనడు’ మొదటిపాట రికార్డింగు జూలై 10 న బెంగళూరులో జరిగింది. పి. నా. రె. పాటలు, రచనానాయకుడు కర్త పునం పొడింది. రామి బాదాయణరావు దర్శకుడు.
- నర్మదేశిక్ష్మి (‘మీకోసం’ అవుట్ లోక్ జూలై 2, 3, 4 రోజుల్లో వూర నుల్లలో జరిగింది. పి. పుల్లయ్య దర్శకుడు.
- అయ్యలదాపిక్ష్మి (‘నందంబికాపురం’ జూలై 21 న పూర్ణాద్వారా విడుదలవుతుంది. పి. లక్ష్మీకృష్ణ దర్శకుడు.
- శ్రీరాంపేరింగ్ (‘నిజం నిరూపిస్తా’ రంగుల చిత్రాన్ని లక్ష్మి నిడుకల చేస్తారు. కానీ కొం దర్శకుడు.
- పి. పి. పి. రెండవ షెడ్యూలు జూన్ 26 నుండి జూలై 9 వరకు చాలి న్నడిమోలో జరుగుతుంది. నట్టు దర్శకుడు.

**భూమినుండి
బంగారమా!**

**అవును! మనము
సోఫాల 15:15:15
వాడితే సాధించవచ్చు**

ఆంధ్ర వివరములకు వ్రాయండి.

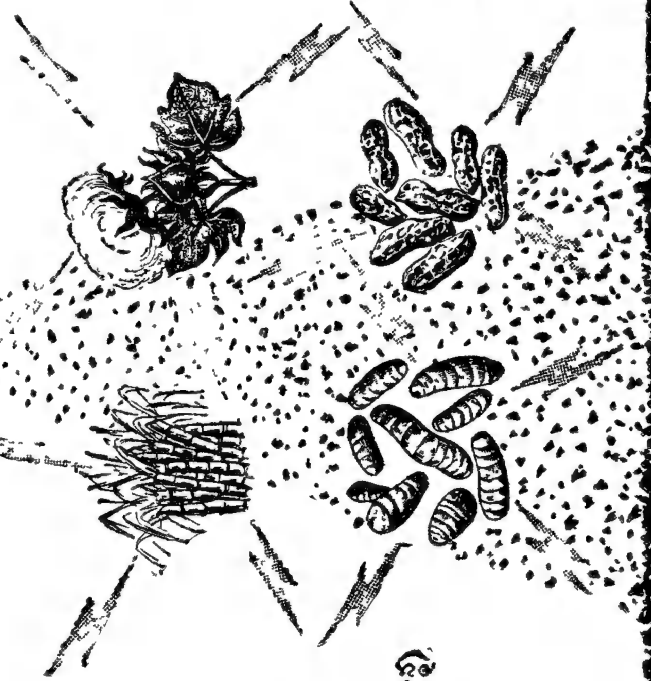
**డి ఫెరిటెజ్స్
కార్పొరేషన్ ఆఫ్
ఇండియా లి.**

(ప్రాంట్ యూనిట్)

(కేంద్రప్రభుత్వ యోజనాన్య సంగ్రహం)

5-10-173 ఫతేమెదాన్ రోడ్,

హైదరాబాద్-4.

అధిక దిగుబడికి, మిశ్రమ ఎరువుల రూపములో ఎక్కువ పోషక పదార్థములను పైరులకు అందించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. మీ భూసారమును పెంచుటకు తద్వారా మీకు అధిక విజయమును చేకూర్చుటకు ఎక్కువ పోషకపదార్థములను కలిగియున్న 'సూపర్' మిశ్రమ రసాయనపు దిరువులను వాడండి.

పలురకములైన పైరులకు, మేలైన ఎరువు 'సుఫల్' 15:15:15 అధిక దిగుబడి రకములకు. వరి, మొక్కజొన్న, జొన్న, జేరుగనగ, పసుపు, మిరప, ప్రత్తి, చెరకు, అరటి మొదలగు పంటలకు వాడవలసిన ఎరువు 'సుఫల్' 15:15:15.

మీ భూమినుండి బంగారం పండించటం

కొరకు 'సుఫల్' 15:15:15 వాడండి

గుంటూరుజిల్లా, మంగళగిరిలోనున్న మా భూసార పరిశీలనా కేంద్రము నుండి 'ఉచిత' భూసార పరిశీలనాసేవ పొందండి. * మీ పేలవెరిని పొగుడమండి.

'మా యింట వెలుగు' లో కాలం, కృష్ణ.

పాపం పసివాడు

సినిమా

ఆ విమానానికి పైల్ట్ నిజరో తెలుసా? ఎలా న్యూహానికవచ్చాడు? అక్కడ అతగాడు వ్రాసుకు పోవ్వనటుడు వాగే. ఎదారిలో వద్ద అవస్థలేమిటి? అనెడి నండేహం అంటరినాడుగా మిగిలిన ఆ పసిబాలుడు నివృత్తికావాలంటే శి రక్షి (పాపకర్మ)

'పాపం పసివాడు'లో నందిని.

వారి రింగుల చిత్రం 'పాపం పసివాడు' యాడవలసిందే.

పైచిత్రానికి గొల్లపూడి రచయిత, సత్యం వంగితాన్ని, కన్నప్ప చాయమ, ఎన్. కృష్ణారావు కలమ నిర్వహించారు. వి. పూర్ణ చంద్రావు నిర్వహణలో సినిమాలవడిన యీ చిత్రం తెలుగుతెరకీ ఒక వెర్రిటి. తెలుగు ప్రజకి ఒక నావల్లి. వి. శేషగిరి రావు నిర్మించిన యీ చిత్రం లెక్సిసిలింప్ యొగ విడుదలవుతుంది.

ప్రజానాయకుడు

ఈ చిత్రం నిర్మించిన 'ప్రజానాయకుడు' చిత్రం తెలుగు చిత్రరంగానికి ఎరి కొత్త ప్రయోగం అని తెలుస్తోంది. క్యారె

నటి నందిని

(చిత్రకారుడు: కొండూరు నాగేశ్వరరావు)

క్యారె నటుడు నాగభూషణం కలన మరపు వానివిధంగా వుండని చెప్పుకున్నాడు. ఇలాంటి కథలను ప్రేక్షకులకు సజ్జవిధంగా చిత్రీ కరించే నిధానం దర్శకుడు వి. మారు మాదనరావుకు బాగా తెలుసు. ఈ కథకి బోల్దియిన కలం ప్రాణం పోసింది. నాయకు ఎన్.ఆర్. స్వామి, సంగీతాన్ని మహాదేవన్ నిర్వహించారు గాబట్టి అవి ఎటు బాగుంటాయి.

'ప్రజానాయకుడు' నాయక, నాయకు లయ వాపుకారు జానకి, జగ్గయ్య పోటీ పడి నటించారు రిక్వా.లోలి ప్రతి కే కష్టతేవిగా కృష్ణ అమావ్యావైన నటున్ను

దర్శించారు. పోస్టం సన్నిహితంగావుండేట్టు
జనబాబు, తమ్మాపాత వంటించారు. ఈ
చిత్రంవ్యాపకం జరుగు అనే కోత్తనటిని వాగ
భూషణం పరిచయం చేస్తున్నారు. చంద్ర
మోహన్ కి సరైన జోడిగా వుంటుంది.
ఒక మాత్రపాత్రను నిర్వహించింది.

వర్గీకరణలో యాచిత్రంగార్చి గొప్పగా
దర్శకంబున్నారు. కె. బసవయ్య నిర్మాణ
సర్వవేళలలో పాగభూషణం
(కనూరుకు) నిర్మించిన యాచిత్రం
అగస్త్య 4వ సవయగ ద్వారా విడుద
లవుతుంది.

డి.డి.ఎన్.లో జ్యోతిలక్ష్మి!

డి. డి. ఎన్. నిర్మిస్తున్న 'అబ్బాయి
గారు—అమ్మాయిగారు' మోటింగు దాదాపు
సూర్యయింది. చిత్రం రషన్ చూసిన
తర్వాత మరొక్కసారి వుంటే బాగుం
టుంది అనిపించింది, నిర్మాత డి. బి.
వారాయణకు. పాట పెట్టబడిన సన్నివేశం
కూడా సుందరం. అందుకే వెస్ట్ క్విన్
జ్యోతిలక్ష్మిని రికించారు. ఆమెకు ఒక
ఆట. పాట పట్టారు. ఆ పాటను వారా
యణరెడ్డి వ్రాశారు. మహదేవ్ పాద
ధ్వనిలో ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి పాడింది.

'ఈగకరోయో మామూ. నాగకరోయో
నాగుకూ తూగుకూ, చచ్చేట్టు
లాగకరోయో'

ఈ పాటను జ్యోతిలక్ష్మి, ఎల్. ఆర్. న్య
నాదయూ మధ్యేరించి విడుదలచేసి, అప్పుడు
డి. డి. ఎన్.

ఘట్టాలు చాలా బావుంటే అంటూ
ప్రేక్షకులు ఉత్తరాలు వ్రాస్తున్నారు.
కథకు అనువైన ఘట్టాలు అని పిలిచా
మానింపర్చాక, మీరంతా ఒప్పుకుంటారు.

'అబ్బాయిగారు—అమ్మాయిగారు' కథను
మొత్తమూడి వ్రాశారు. మాటలను మర్రి
పట్టు మారి నడుకూర్చారు. సంగీతాన్ని
కామా (మహదేవ్) వాయించి. ఎన్.
ఆర్. కృష్ణారావు నిర్వహిస్తున్నారు.
చిత్రంలో కనిపించే దృశ్యవాచికలను,
తెలుపు ఆంధ్రయత్నాన్ని రచించారు.
అబ్బాయిగారు పాత్రను కృష్ణ, అమ్మాయి
గారు భూమికను వాణిశీ పోషిస్తున్నారు.
టోట్టు అమ్మాయిగా నీలాంబరి సరి
కొత్త పాత్రలో కనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రా

నికి వి. రామకృష్ణారావు దర్శకాధ్యక్ష
శ్రీ పిలింన్ విడుదల.

వింత దంపతులుగా

జమున—కృష్ణారాజు

సుభాషిణీ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న వింత దంపతులుగా జమున, కృష్ణారాజు

'వింత దంపతులు' మోటింగు వూర్త
యింది. ప్రస్తుతం విడిటింగు బల్లపై
వుంది. త్వరలోనే రీ-రిలీజ్ లు జరుపు
కుని, మీ ముందు వుంటుంది.

ఈ చిత్రానికి భువిపాటి రచయిత
సుభాషిణీ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న వింత దంపతులుగా జమున, కృష్ణారాజు

FREE! ఉచితం!

వ్యాధి నివారణ — పాపక్షమాపణ

"విశ్వాస సహితమైన ప్రార్థన ఆ రోగి స్వస్థపరచును. ప్రభువు అతని లేపును. అతడు
పాపములు చేసినవాడైతే పాపక్షమాపణ నొందును. మీ పాపములను ఒకనితో వొకడు ఒప్పు
కొనుడి. మీరు స్వస్థత పొందునట్లు, ఒకరికొకరు ఒకడు ప్రార్థన చేయుడి. సిరిమంతని
విజ్ఞాపన మనఃపూర్వకమైనదై బహుబలముగలదై యుండును". యాకోబు—5:15—16.

స్వస్థపరచబడుట, పాపక్షమాపణ, విజ్ఞాపన వీనినిగూర్చి మరివిగా తెలిసికొనగోరినను,
డై బిల్ సరిశోధనపై చక్కని సర్టిఫికేట్ పొందవలెను కోరినను, నిలువైన పుస్తకములను
పొందగోరినను మాకు వ్రాయండి. పోస్టు ఖర్చులు మానే. ఎన్. జాన్ డేవిడ్, నిరీక్షణ,
పోసు బాక్సు—12, చింతలూరిపేట, గుంటూరు జిల్లా. A.M.G.

నాగరిక జీవితమునకు తప్పక అవసరమైనది

బాన్సాకా సువాసన బిళ్ళ

★ దుర్గంధమును పారద్రోలును సుగంధమును విరజిమ్మును

★ బుడతలుమొదలైన శ్రమలను నిర్మూలించును

అవసరమైనది మిల్లినీమిషన్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

గ మ వి క

ఉత్తరాల కిక్కిరిస్తే తానేవారు ఈ
కింది వియమాలు పాటించాలి మనవి:
1. ఉత్తరాలు వీలయినంత విస్తృతంగా
ఉండాలి 2. తానేవారి పూర్వీకులు,
చిరునామా ఇవ్వాలి 3. ఇంగ్లీషు
లిపిలో ఉత్తరాలు రాయరాదు 4. చాలా
తాపికి ఒకవయస్సుననే రాయాలి,
5. పీదతోనే రాయాలి. —సం॥

పిద్దాన్ తత్వకోధిన్

సం. కు. 12-00

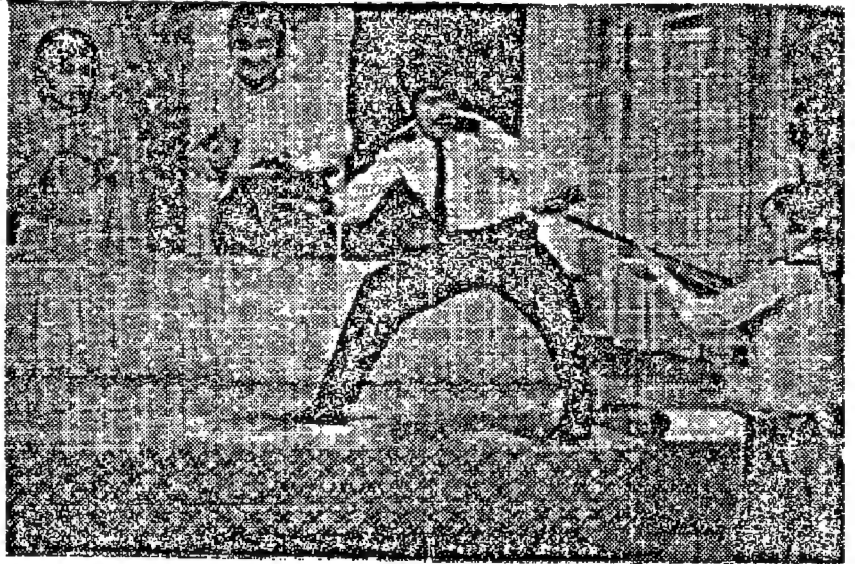
ఇంగ్లీషు వైద్యమునకు కుదరని (స్త్రీల
బహుమత్యవృత్తులు, పిష్టిరీయా, తెల్లబట్ట,
ఎర్రబట్ట, పిట్టు, టుకు కారకము
తప్పుట, యివిగాక సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను
4 మోతాదులు వాడునప్పటికే ఆమోఘ
మైన గుణమునిచ్చి, త్వరతో పంపూర్ణ జీర్ణోగ్య
మును అనేకమంది (స్త్రీలు పొందివారని
తెలియ జేయుటకు సంతోషించుచున్నాము.
సంతానము లేనివారికి సంతానము
కలిగించి జీవితములో ఆనందోత్థిని
తెలిగించు దివ్య ఔషధము. పాస్టర్
చార్జింగ్ విమత్తం రు. 3-00 అదనముగా
పంపిన ముందు వి.సి. ద్వారాకూడా పంపబడును.

సిద్ధ ఆయుర్వేద పాఠశాల

(రిజిస్టర్డ్)

H.O. 2, పివరం, నందంపాకపాస్ట (తూ.గో)
(చాంచి : తణుకు. (A. P.)

Johny
3 బ్యాండ్ ఆక్ వరల్డ్
పార్క్ టుల్ బ్రాన్చిస్ ది
రు. 165/- నెలకు రు. 5/- వంతున చెల్లించి
ప్రతి గ్రామమునకు మరియు పట్టణమునకు
ఎంప వచ్చును. ఇంగ్లీషులో మోతాతే
జాబుండి.
(80) TAJ AGENCY
POST BOX No. 2818, NEW DELHI-5.

'పానం పనివాడు' లో దేవికి, ఎస్పీ రంగారావు, వాగేషీ, మాస్టర్ రాము.

సినిమా

రాజా వటించారు. ముఖ్యనటుడు వాగే
భూషణం. ఎరున భార్యగా కృష్ణ
కుమారి నటించింది. మరొకజంటగా
చంద్రమోహన్, జయ కనిసిస్తారు.
(స్త్రీ యొక్క సౌశీల్యతను, పరానాన్ని,
పుగతను, పొరుషున్ని ప్రతిబింబించేవి
చక్కటి కుటుంబ యితృత్వం గొన్న

చిత్రమే 'ఎంత దంపతులు'. దర్శకుడు
కె. హేమాంబరధరరావుకు పేరుతో బాటు
కనకాన్ని తెచ్చిపెట్టే చిత్రం యిది.
సాంకేతికవర్గం: కేభర్, పింగ్ (చాచి),
కోడండపాళ (సంగీతం) మహేంద
(పాడక్టర్) గోపాలం (కూర్పు) బి.
ఎస్. కృష్ణ (కళ). విడుదల: పూర్ణ.
— శ్రీనివాస్

'అవ్వాయిగారు - అమ్మాయిగారు' లో శృంగార, పుష్పకుమారి, వాణిశ్రీ

అంబాధాస్ నివాస్ నిర్మి

21-7-72

పుస్తకాలు

నాలుగు నాటికల సంపుటలు

1. మోషె:— రచన: శ్రీ భీశెట్టి లక్ష్మణ రావు. (కాన్ అక్టోబర్. 119 పేజీలు. రూ. 2.75. ప్రచురణ: స్టూడెంట్స్ బుక్ సెంటర్, ఏలూరు, రోడ్డు, విజయవాడ—2.

2. అంతరాలు — శిథిలాలయం:— శ్రీ చింతపల్లి హనుమంతరావు. 66 పేజీలు, రూ. 2. ప్రచురణ: జయశ్రీ పబ్లికేషన్స్, కొత్తపేట, విజయవాడ—1.

3. ఆశయం-సమ్మిలనం:— శ్రీకింకరి అప్పారావు రచన. 192 పేజీలు. వెం: రూ. 2. ప్రతులకు: నాగజ్యోతి ప్రచురణలు, 3, అప్పర స్వామి కోవెం నీది, మదరాసు—19.

4. కౌరవపాండవీయం:— రచన: శ్రీ జి. నారాయణరావు (కావ్యశ్రీ). 132 పేజీలు. రూ: 3. ప్రచురణ: డి విల్లెన్స్ బుక్ హౌస్, మెయిన్ రోడ్, గుంటూరు—3.

1. 'నిన్ను చంపటం అదేం సెద్ద పని కాదు. చంపటం, చంపించటం మా కరుణగలో జరిగి పోతుంటుంది. నేను తలచుకుంటే క్షణాంశమీద శాస్త్రాలకు శాస్త్రాలే గట్టుపై పోతాయి, జాగ్రత్త!'— జది రాజేయ నాయకుడు నిరహరి విజయానం. పార్వతీశం, జగన్నాథం అతనికి మడి— ఎడమ భుజాలు. ఫలితం? ఒక హత్య, ఒక మానభంగం, ఒక కుటుంబం నర్మనాశం.

సంఘంలో ఇలాంటి సరహాస రాక్షసులున్నారని ఎత్తి చూపుతుంది ధృత్య రూపకం. అయితే— ఇటువంటి కుళ్ళు పోవడం ఎలా? ఆ రాక్షసుల్ని కత్తింపడం ఎలా? అమాయక సంఘాన్ని రక్షించడం ఎలా?— ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం (పేక్షకులే నిర్ణయించాలి.

2. లేమి, నాలుక కలారాధన—కారణంగా భార్యనూ అనుమానించి అపహాయిత్వం చేసిన ఒక రచయిత తీవ్రతలోని ఆంతరాంతరాలు మొదటిది.

మానవసేవా, మాధవసేవా? సరదా ప్రమాదం ముందే గ్రామాన్ని కాపాడటమూ, శిథిలాలయాన్ని పునర్నిర్మించటమూ? నీది ముక్త్యం? దీనికి సమాధానమే 'శిథిలాలయం' నాటిక.

- హేట్యాఫ్ టు కృష్ణ
- యన్. వి. రంగారావు
- సెన్సారువాళ్ళకి నచ్చిన చిత్రం:
- దక్షిణాది చిత్రాలే నయం:

— జి. కామరాజ్

'ఈ చిత్ర కథలో ఒక కొత్తదనం ఉంది. నా పాత్రలో ఒక వెర్రిటి ఉంది. ఇటీవల నేను నటించిన చిత్రాన్నిటి కన్న ఈ చిత్రంలో నేను పోషించిన పాత్ర నాకెంతో నచ్చింది.' అన్నారు ప్రముఖులు (శ్రీ ఎన్. వి. రంగారావు— 'పండుంటి కాపురం'లోని తన కారెక్టు గురించి యిటీవల పత్రికా ప్రతినిధులతో ముచ్చటెన్నాడు.

ఈ పత్రికా ప్రతినిధుల గోష్ఠిని జయప్రద పిక్చర్స్ వారు హాపీని స్టూడియోలోని లాన్లో ఏర్పాటు చేశారు.

'ఈ చిత్రం మూటింగ్ అరంభించిన నాటి నుంచి 90 రోజుల్లో యింతమంది అగ్రగణ్య నటీనటులతో పూర్తి చేయ గలగటం డెప్యూకోదగిన సంగతి. హేట్యాఫ్ టు కృష్ణ!.. ఎవరికీ ఏ రోపం జరుగకుండా చూసి, చక్కని యానిటీని కలిగి పుస్తా నటుడు 'కృష్ణ' నిర్వహణాసమర్థుల్ని అభి నందిస్తున్నాను' అన్నారు మళ్ళీ యన్. వి. రంగారావు.

ఈ గోష్ఠిలో ఆయనతో పాటు కృష్ణ, గుమ్మడి, ప్రభాకరరెడ్డి, అల్లురామలింగయ్య, దేవిక కూడా పాల్గొన్నారు. కృష్ణ సమర్పిస్తున్న యీ 'పండుంటి కాపురం' చిత్రానికి ఆయన తమ్ముడు శ్రీ జి. హనుమంతరావు నిర్మాత.

చిత్రం పూర్తి చేసింది 90 రోజుల్లోనే అయినా, ఖచ్చితంగా మూటింగ్ జరిగింది 45 రోజులే! జమున, సరోజాదేవి, విజయ నిర్మల, దేవిక, యన్. వి. రంగారావు, లాంటి అగ్రగణ్య నటీనటులతో ఒక చిత్రాన్ని యింత తొందరగా పూర్తి చేయగలగటం నిజంగా కృష్ణ నిర్వహణ దక్షతను తెలుపు తుంది!

* * *
సెన్సారు వాళ్ళకి నచ్చిన చిత్రం ఒకటి యీమధ్య సెన్సారు అంటుంది. అయితే, సెన్సారు వాళ్ళకి నచ్చింది గనుక, ఆచిత్రంలో, కట్స్ ఉండవలసివచ్చింది— అది పారపాట అవుతుంది.

'సినీమా సరిశ్రమ అరంభమయినాక, యంత చక్కని చిత్రాన్ని మేము చూడలేదు', అన్నారు సెన్సారువారు ప్రజానాయకుడు చిత్రం చూసి.

ఈ విషయాన్ని ప్రసిద్ధ నటుడు శ్రీ నాగ భూషణం కిందటివారం హాపీనిలో రాజేష్ మూవీస్ వారి మూటింగ్ విరామ సమయంలో వెల్లడించారు నాలో.

'ప్రజా నాయకుడు' చిత్రాన్ని నాగభూషణం సమర్పిస్తున్నారు. ఆయన కుమారుడు శ్రీ సి. హెచ్. రాఘవరావు నిర్మాత.

తమకు నచ్చిన చిత్రాలకు కూడా సెన్సారు వారు కట్స్ వేయటం గమనార్హం!

* * *
పూర్ణా పిక్చర్స్ అధినేత శ్రీ జి. కామరాజు యిటీవల రాష్ట్రంలో జరిగిన రెండు ఆఫో షిషియన్ ఫిలిమ్ ఫెస్టివల్ కి వెల్లి తిరిగివచ్చిన సందర్భంగా మద్రాసులోని న్యూ ఉడీలాండ్స్ హోటల్లో జయప్రద పిక్చర్స్ వారు టీపార్టీ ఏర్పాటు చేశారు.

శ్రీ కామరాజు అక్కడి విశేషంను వివరిస్తూ— దక్షిణభారత దేశంలో తయారయ్యే చిత్రాలలో మౌలికత ఉండటం లేదని, అందువల్ల ఆ చిత్రాలు ఇటువంటి ఉత్సవాలకు అర్హతను కలిగి ఉండవని ఒక ఉత్తరాది ప్రముఖుడు అప్పుట్టు చెప్పారు. దాని మీద శ్రీ కామరాజు వ్యాఖ్యానిస్తూ ఉత్తరాది చిత్రం కంటే దక్షిణాదిన నిర్మించబడే చిత్రాలు ఎన్నో రెట్లు నయం! ఇటు వంటి చిత్రాలు యీ చలన చిత్రోత్సవానికి రాకపోవటం శోచనీయం! అన్నారు.

త్వరలో రూపొందబోతున్న సీరిం కెప్పిల్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ చలనచిత్ర వాణిజ్య సంఘానికి సరియయిన స్థానం, అభివృద్ధి, అంశం మీద కూడా చర్చించారు శ్రీ కామరాజ్.

— మోహన్ కుమార్

20వ అక్షర విరతి యువర్ కన్వేషన్ లో ఉత్తమ నాటకానికి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ పి. వి. నరసింహారావుగారి వద్ద నంది పతకాన్ని అందుకొంటున్న శ్రీ గిరీష్ కర్నాడ్ —(ఫోటో గ్రహీత)

దైవసంరక్షకుడు

ముందు— శ్రీ ప్రమోద్ కుమార్ చిట్టర్జీ
అనువాదం: శ్రీ కొత్త శ్రీనివాసరావు. కొన్న
125 పేజీలు. వెల: 2—50. ప్రకాశకులు—
శ్రీ అరవింద సొసైటీ, తెనాలి. ప్రతులకు ప్రకాశ
కులకు గాని, పురుషులతోని అరవిందామూర్తికి
గాని నమస్కారం.

పుట్టిన వెంటనే దయలేని తల్లిదండ్రులచే
గంగాతీరంలో విడిచి పెట్టబడి, నక్కల—కుక్కల
చాత పడకుండా ఒక వర్తకునిచే రక్షించబడి—
అనేక అపాయాలకు గురియై— తప్పించి కొని
తన అంయాలను నిర్వర్తించుకోవడం కోసం ఎన్నో
కష్టాలు ఎడి, దేశాంతరాలకు వెళ్లి, మనోయోగగురు

మన్మథులను సొందిన అదర్శమహాత్మ అర్జునభూషి
అయిన జీవితంలో నంభటలను చూసే అదృశ్య
గరుగునా అతడైతే నమే కావాడేనట! మిగిలినవక
తప్పదు ప్యయం పూర్వ వర్ణ, గురూచర్యవర్ణ,
మహాత్మాని అయిన ఆ స్వర్ణత్యాగియోగి సంసార
బంధం నడచడా తాను తప్పక పడే పాతక
తనపై ప్రకాశ ప్రేమను చూపిన 'చంద్ర' అనే
బాధ్య స్నేహిత రాత్రి ఆ మారం నుండి తప్పించి
తనతో పోయింది. దేవుని కరణమునాటి అంద
రించి తోకాడ చక్రవర్తి చేత వృత్తి విధానా
కాలము, విద్యా కేంద్రాలను స్థాపించే, సందర్శ
అనాడుకు జీవితాధిపతి 'శ్రీ' అంటే వారిని విజ్ఞాన
సేత్రంగా ఆయన చేయించాడు. తాళి మత
వేదాలూ, ప్రాంతీయ భేదాలూ ఆచారాలూ : దృ
శలో ఆయన కృషి సాగి 'తత్వశాస్త్ర' ఇతి

యదాశ్చ మైన ఆయన జీవితాన్ని అరవిందా
(ముందు శ్రీ ప్రమోద్ కుమార్ చిట్టర్జీ ద్వారా
భాషలో నాడు) శ్రీకొత్త శ్రీనివాసరావు
When god protects' నేలంబున వాదాన్ని
తయారు చేశార దాన్ని శ్రీ కొత్త శ్రీనివాసరావు—
అందరూ ముఖంగా గ్రహించే వర్ణన— ఇత
మైన భాషలో తెలిగించారు ఆధ్యాత్మిక విషయా
లపై ఆసక్తి ఉన్నవారూ దేనివారూ కూడా అదృశ్య
దగ్గర గ్రంథం జగవర్ణలను గ్రహించడాకే,
సేవార్లు ఉత్తమమార్గా నడచువదానికే అంత
ఉపకరించే ఈ గ్రంథాన్ని అరవింద సొసైటీవారు
ప్రకటింపడం ఎంతో ఉచితంగా ఉన్నది నంభట
రూపమైన— శ్రీ కుమారాచార్య వెంకటాద్రిగారి
తో నలుకు' ఈ గ్రంథ విరాట్ట చిట్టా విస్త
రిస్తున్నది

—గీతకుమారి

—అంగీకరణ

పాస్తకాలు

3 యువకుడు చంద్రానికి భార్య పొంది ఒక
కొడుకు, చంద్రం జీవితంలో తోడు కోడలు
రాజా తల్లి కావాలంటే సహజం ఇంద లో చంద్రం
స్వర్గం పడేవాడంటే? ఇది చిన్న టిక్కెట్ భర్తకు
సేవూ మీ జరిగాక భార్య చెం అవుతే?— ఇది క్లబ్,
మామ

ఒకయం నాటికలో భాగం అనగా
చివ భర్త, 'ముప్పై ఒంటిలో బంటును అనుమా
నించి పతి కొట్టిన యజమాని మనకు తారా
వడతార 'అంగురే వాడెలు— ఇద్దరు తండ్రి గా
ఇద్దరు కొడుకులు

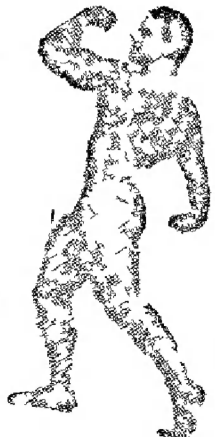
4 నాటకమే కానీ చలనచిత్రమిగానీ—పాతాళి
పుష్పాలు తొలివర్ణుడు నారదడు వచ్చే కీరదాడు
ఇది ఒక నందనదాయమైంది ఇప్పుడీ నాటికలో
ప్రధాన పాత్ర నారదడే ఈ పాత్ర మాంచే చుట్ట
ర్కార దోరణిలో వ్యంగ్యానికి హాస్యోక్తి రచయిత
ఒక ప్రత్యేకత కల్పించారు

రాజా యంత్ర ప్రాంతమయిన ఈ నాటిక
అద శ్రీకృష్ణుడు గయభారంలో పూర్తి అవు
తుంది భారతగద అందరికీ తెలిందే అయినా
ఈ నాటిక రచన గ్రాంథికంలో నడిచినా, కొన్ని
కొన్ని ఎచ్చరికలూ మలుపులూ మనకి కొత్తగానే
కనిపిస్తాయి

సినిమా పరిశ్రమ ఉజ్వలంగా ఉంటున్న
ఈనాడు కూడా నాటిక సాహిత్యానికి కొడవ లేదం
టానికి ఈ సంవత్సరం తార్కాణం

కర్తీకేవల వైద్యసాల

జం
క
న
క
త

శిల్ప, అనుభవముగా ప్రబోధించుచున్న
ఈనాడు ఇది గోరేపేటలోని ధాన్యాల
హాల్, 'చిరు బంధు' సత్యముల బంధు
నలకు సోపాన మొక ముఖ్యమంత్రిని జీవిత
ముఖం ఇచ్చింది మూతలు విడి నమం
లేదు అలమంది నుండి బహుమతులు సొంది
ప్రగతి మీద నడచేవాడం 100 మూతలు
ర 37—50 50 మూతలు ర 20
ర 50 రు 3/- ముందుగా కొన్ని నంప
కలెన్ 50 మూతలు తప్పకుండా పంపబడుతు

Kartikeva Vaidyasalai
Palani P O
Madurai Dt (Tamil Nadu)

“మాయింటి పెరుగు”లో కృష్ణ, వెన్నిరాడై నిర్మల

张其成

စာအုပ်အမည်

ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ

ಬಿ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಿ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಿ.ಎಸ್.ಎಸ್.

